

ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและการเรียนปกติ
โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

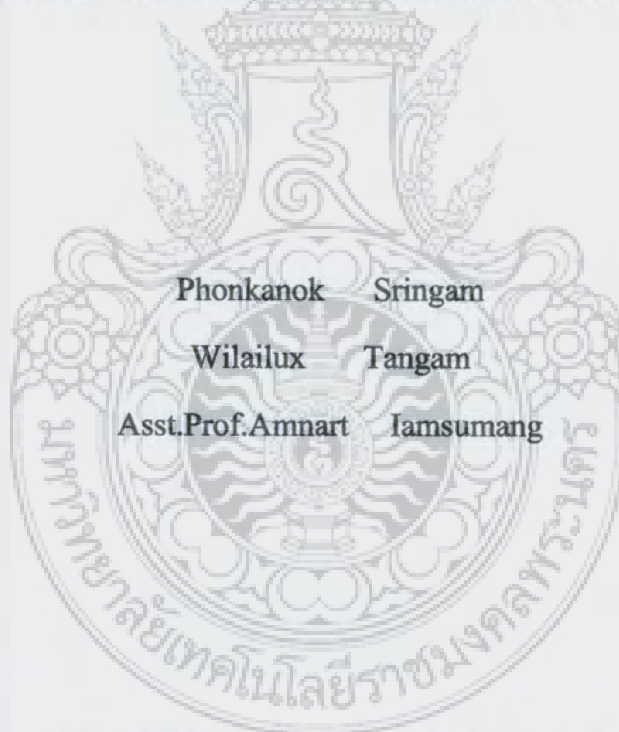

พรกนก ศรีงาม
วิไลลักษณ์ ตางาม
ศศ.อำนาจ เขียมลำอางค์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดิน
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

**Creative Writing Achievement of the Bachelor Degree Students
Learning from Computer Multimedia based training and Traditional
based training by Modern Thai Song as Aids
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.**

**This Report is Funded by National Research Council of Thailand
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
Fiscal Year 2009**

ชื่อเรื่อง : ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนจาก
บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและการเรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
ผู้วิจัย : พรกนก ศรีงาม
พ.ศ. : 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์
ของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียน
ปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ 2) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ
นักศึกษาทั้งสองกลุ่มด้วยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียน หาค่าเฉลี่ยและค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มและหาค่าเฉลี่ยร้อยละ
ของคะแนนจิตพิสัยและทักษะพิสัยในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน จาก 2 ห้องเรียน
ห้องเรียนละ 30 คน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิศวกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2552 นักศึกษาทั้ง 2 ห้องมีค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาภาษาไทย ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05
แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ กลุ่มทดลอง
ที่ 2 เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และ
แผนการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิธีดำเนินการวิจัยมีดังนี้ ขั้นแรกทดสอบก่อนเรียนกับ
นักศึกษาทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ขั้นที่ 2 ดำเนินการ
สอนตามแผนการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ กลุ่มละ 16 แผน ซึ่งใช้กับนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์
มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ 16 แผน และใช้กับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทย
สากลเป็นสื่อ 16 แผน ขั้นที่ 3 ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิง
สร้างสรรค์ที่มีลักษณะคล้ายกับแบบทดสอบก่อนเรียน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจาก
คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากล
เป็นสื่อแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยกลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลง
ไทยสากลเป็นสื่อสูงกว่ากลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ 2) คะแนนก่อนเรียนกับ

คะแนนหลังเรียนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทั้งสองกลุ่ม 3) ค่าเฉลี่ยรวมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อเท่ากับ 13.61 และ 1.21 ค่าเฉลี่ยรวมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อเท่ากับ 14.84 และ 0.59 4) ค่าเฉลี่ยรวมร้อยละของคะแนนจิตพิสัยและทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อเท่ากับ 89.43 และ 91.45 ค่าเฉลี่ยรวมร้อยละของคะแนนจิตพิสัยและทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อเท่ากับ 85.83 และ 89.22 ตามลำดับ

Title : Creative Writing Achievement of the Bachelor Degree Students Learn from Computer Multimedia based training and Traditional based training by Modern Thai Song as Aids

Researcher : Phonkanok Sringam

Year : 2009

Abstract

The purposes of this research were to : 1) compare creative writing achievement of students learning from Computer Multimedia by Modern Thai Song as Aids and Traditional based training by Modern Thai Song as Aids ; 2) study the creative writing progress of the students in both groups by comparing between pretest scores and posttest scores; find creative writing means scores and standard deviation of two student groups and find the percentages of the affective means scores and psychomotor means scores of the both groups.

Samples were 60 students at the first level of Bachelor Degree from two classrooms : 30 students of each, at Rajamangala University of Technology , during 2009 academic year. The basis on Using Thai Language One mean scores of two student groups were not significantly different at the .05 level. The students were equally divided into two experimental groups. The first group learning from Computer Multimedia by Modern Thai Song as Aids while the second group learning Traditional based training by Modern Thai Song as Aids The research tools consisted of creative writing pretests and posttests , instruments for development creative writing and creative writing lesson plans. The procedures were as following. Firstly, the creative writing achievement tests were administered to both groups of students as pretests. Secondly, sixteen creative writing lesson plans were given to the first experimental group learning from Computer Multimedia by Modern Thai Song as Aids while another sixteen creative writing lesson plans given to the second experimental group. Finally, the creative writing achievement tests which were similar to the pretests were administered to both groups as posttests.

The results were as following. 1) The creative writing achievement of students learning from Computer Multimedia by Modern Thai Song as Aids and students learning Traditional based training by Modern Thai Song as Aids was significantly different at the .05

level. The students learning from Computer Multimedia by Modern Thai Song as Aids higher scores than the students learning Traditional based training by Modern Thai Song as Aids

2) The mean scores of two student groups between pretests and posttests were significantly different at the .05 level. The posttest mean scores of both groups were higher than the pretest mean scores.

3) The averages of mean scores and standard deviations of students learning from Computer Multimedia by Modern Thai Song as Aids were 13.61 and 1.21 and another experimental group learning Traditional based training by Modern Thai Song as Aids were 14.48 and 0.59

4) The percentages of the affective mean scores and psychomotor mean scores of students learning from Computer Multimedia by Modern Thai Song as Aids were 89.43 and 91.45 and another group learning Traditional based training by Modern Thai Song as Aids were 85.83 and 89.22, respectively.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ผู้ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครผู้มุ่งมั่นส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานต่างๆ จนสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยดี ด้วยมุ่งหวังเห็นการพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาทางความคิดของผู้เรียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาไทยคนหนึ่งตระหนักและเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง จึงมีความยินดีเป็นเพื่อนคนหนึ่งที่จะขับเคลื่อนวงล้อทางการศึกษา วงล้อแห่งการคิด ให้กับผู้เรียนเพียงเพื่อหวังว่าสักวันหนึ่งหัวใจสำคัญของการศึกษาคือ ผู้เรียนนั้นจะสามารถเติบโตอย่างมั่นคง มีความเจริญอย่างยั่งยืนและให้ผลผลิตอันดีงามกลับมาสู่สังคม อันเป็นวัฏจักรของวงล้อทางการศึกษาที่คาดหวังจะเกิดขึ้นในสังคมที่พึงประสงค์ ซึ่งท่านที่จะกล่าวนามต่อไปนี้นับเป็นบุคคลสำคัญอีกกลุ่มหนึ่งผู้ให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จเบื้องต้นกับก้าวแรกของการวิจัยและพัฒนาการวิจัยในระดับต่อไป ขอขอบคุณ ผศ. สมใจ บุญอูร์ภักฎิบุญญ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือวิจัย อาจารย์สุวิมล พันธุ์เยี่ยม ผู้ให้คำแนะนำด้านสถิติวิจัย ผศ.กันรัชสา จารุจินดา ผู้ให้คำปรึกษาและเป็นกำลังแรงใจ รวมถึงท่านอื่นๆ ที่ผู้วิจัย ได้ขอความอนุเคราะห์จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

หากผลของการดำเนินงานวิจัยนี้จะส่งผลกระทบต่อประโยชน์แม้เพียงเล็กน้อยกับหน่วยงานหรือผู้สนใจงานวิจัย หรืองานการศึกษาบ้าง ผู้วิจัยขอขอบส่วนดีของงานวิจัยทั้งหมดให้กับทุกท่าน ผู้ส่งเสริมสนับสนุนและผู้ที่เกี่ยวข้องมาทั้งหมด

พรกนก ศรีงาม

31 ตุลาคม 2552

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(4)
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัยเบื้องต้น	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัย	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพลงไทยสากล	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย	15
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	
ประชากร	29
กลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
การสร้างเครื่องมือวิจัย	30
วิธีดำเนินการวิจัย	34
การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	
ผลการวิจัย	41
ข้อวิจารณ์	51
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
สรุป	54
ข้อเสนอแนะ	58
เอกสารอ้างอิง	60
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียน	
แบบทดสอบหลังเรียน	65
ภาคผนวก ข	
แผนการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียน	
ปกติใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	77
แผนการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียน	
จากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	88
ภาคผนวก ค	
เครื่องมือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ใช้กับนักศึกษา	
ที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและ	
นักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	99

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ (กลุ่มตัวอย่าง)

118

ภาคผนวก จ

แบบสังเกตจิตพิสัยและแบบสังเกตทักษะพิสัย

136

ภาคผนวก ฉ

ประวัติผู้วิจัย

138

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	42
2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	43
3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	44
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	45
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	46
6 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจิตพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	47
7 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	48
8 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจิตพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
9	ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	50
 <p>ตารางภาคผนวก</p>		
ตารางภาคผนวกที่		หน้า
1.	ผลการวิเคราะห์คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	121
2.	ผลการวิเคราะห์คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	122
3.	ผลการวิเคราะห์คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ	123

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัญหาด้านการเขียนที่พบในการเรียนการสอนรายวิชาการใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่พบว่า นักศึกษามักใช้ภาษาพูดแทนภาษาเขียน การเขียนลำดับความไม่ต่อเนื่อง ขาดกลวิธีการนำเสนอ แนวความคิดของตน ขอบลอกแบบลอกเลียนแบบความคิด แนวการเขียนจากแบบเรียนหรือจากหนังสืออื่นๆ ซึ่งส่งผลเสียอย่างยิ่งต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เมื่อนักศึกษาค้นหาความคิดของตนไม่พบ ย่อมไม่ทราบว่าตนจะเขียนอะไรมีจุดมุ่งหมายหรือประสงค์จะเขียนสิ่งใดออกไปให้ผู้อ่านทราบ โดยความเป็นจริงแล้วผู้เรียนสามารถพัฒนาการเขียนของตนให้ดียิ่งขึ้นหากได้รับการเรียนรู้ การฝึก การส่งเสริม จนเกิดทักษะการเขียนสร้างสรรค์ได้ การให้สิ่งเร้าประเภทดนตรี บทเพลง เป็นสื่อกระตุ้นความคิด ความรู้สึก สะเทือนอารมณ์ให้กลวิธีการเขียนและฝึกเขียนอยู่เป็นประจำ รวมถึงการใช้สื่อเทคโนโลยี โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ซึ่งเข้ามามีบทบาทในด้านการเรียนการสอน อาจเป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมพัฒนาการเขียนของนักศึกษาซึ่งสามารถสร้างงานเขียนของตนที่ปราศจากการลอกเลียนแบบ สามารถสร้างสรรค์นำเอาความคิดริเริ่มแปลกใหม่ การเลือกสรร ถ้อยคำสื่ออารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด นำเสนอในงานเขียนที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยตนเองได้ ปัจจุบัน นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาเรียนรู้สืบค้นข้อมูลจากคอมพิวเตอร์มากกว่าการเรียนในชั้นเรียน แต่ในรายวิชาภาษาไทย นักศึกษาเรียนรู้เนื้อหาจากการสอนของครูอาจารย์ในชั้นเรียนเป็นส่วนใหญ่ ขาดการเรียนรู้ทักษะทางภาษาที่มาจากการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ทำให้นักศึกษาเกิดการเบื่อหน่าย เพราะขาดสิ่งเร้าใจหรือสิ่งกระตุ้นให้เกิดการคิด จึงเกิดข้อสังเกตว่าหากได้นำบทเพลงไทยสากลอันมีลักษณะโดดเด่นในการก่อเกิดความคิดจินตนาการ หรือเกิดความคิดแปลกใหม่ไปใช้เป็นตัวผนวก กับใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่จะสามารถเรียนรู้วิธีการฝึกการเขียนด้วยตนเอง ส่งเสริมสร้างพลัง ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แล้ว ผลของการวิจัยคงจะบ่งบอกได้ว่า การเรียนจากคอมพิวเตอร์กับการเรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ การเรียนแบบใดจะก่อให้เกิดการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดีกว่า กันหรือให้ผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งผลของการวิจัยอาจจะนำไปใช้ในการ พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียกับการเรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
 - 2.1 เพื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของแต่ละกลุ่ม
 - 2.2 เพื่อศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของแต่ละกลุ่ม
 - 2.3 เพื่อศึกษาจิตพิสัยและทักษะพิสัยในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของแต่ละกลุ่ม

ขอบเขตของการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้บทเพลงไทยสากลเป็นสื่อ จำนวน 30 คน กับกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ จำนวน 30 คน ซึ่งนักศึกษาทั้งสองห้องมีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยใกล้เคียงกัน นำคะแนนมาหาค่าความแปรปรวน แล้วทดสอบความแตกต่างของกลุ่มโดยใช้ t-test ซึ่งไม่แตกต่างที่ระดับ .05 จากนั้นจับสลากให้นักศึกษาห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์จากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้บทเพลงไทยสากลเป็นสื่อจำนวน 30 คน และอีกห้องเป็นกลุ่มทดลองที่ฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์จากการเรียนปกติโดยใช้บทเพลงไทยสากลเป็นสื่อจำนวน 30 คน
2. ตัวแปรที่จะศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ตัวแปรต้น คือ การเรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและการเรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. แผนการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์จำนวน 32 แผน ประเภทละ 16 แผน แผนละ 60 นาที ใช้กับกลุ่มที่สอนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้บทเพลงไทยสากลเป็นสื่อ จำนวน 16 แผน และกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้บทเพลงไทยสากลเป็นสื่อ 16 แผน โดยแต่ละแผนประกอบด้วย จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน ได้แก่ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการประเมินผล

4. เครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้กับกลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้บทเพลงไทยสากลเป็นสื่อและกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ จำนวน 16 ชุด มีลักษณะเนื้อหาเหมือนกันและใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อแบบเดียวกันใช้กับทั้งสองกลุ่ม แบ่งเป็นชุดที่ 1-4 พัฒนาการเขียนคำ ชุดที่ 5-8 พัฒนาการเขียนประโยค ชุดที่ 9-12 พัฒนาการเขียนข้อความ ชุดที่ 13-16 พัฒนาการเขียนเรื่อง โดยเครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับกลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย นำข้อมูลไปใส่ไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อจัดแต่งใส่ ภาพ แสง สี เสียง ให้นักศึกษาเรียนรู้จากคอมพิวเตอร์ ส่วนเครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับกลุ่มที่เรียนปกติจัดทำในลักษณะแบบฝึกให้นักศึกษาเรียนรู้จากการเรียนการสอนปกติ

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อใช้กับกลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้บทเพลงไทยสากลเป็นสื่อและกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ มีเนื้อหาและใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อแบบเดียวกันจำนวน 2 ชุด เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน 1 ชุด และแบบทดสอบหลังเรียน 1 ชุด มีลักษณะเป็นแบบทดสอบอัตนัยใช้กับทั้งสองกลุ่ม แต่ละชุดใช้เวลาทำ 60 นาที 40 คะแนน แบบทดสอบแต่ละชุดประกอบด้วย การเขียนคำ การเขียนกลุ่มคำหรือวลี การเขียนประโยค และการเขียนเรียงความ ใช้เกณฑ์ (Rubrics) การประเมินที่ปรับมาจาก Earl และคณะ (1997)

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การวิจัยครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อจึงไม่คำนึงถึงตัวแปรด้าน ความสนใจ อายุ เพศ ประสบการณ์ทางภาษาของ นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานตามแนวทางของทฤษฎีต่างๆ ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีการติดต่อ (Transactional Theory) ของ Rosenblatt เป็นการเชื่อมโยงระหว่างการอ่านกับการเขียนโดยผู้อ่านอ่านสารและจดบันทึกข้อมูล ด้วยการสรุปใจความสำคัญหรือใส่ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่สรุป หากสารที่อ่านตรงกับความสนใจหรือเร้าใจผู้อ่านก็จะทำให้อ่านมีจิตใจจดจ่ออยู่กับสารนั้นทำให้เกิดปฏิกิริยา อันเป็นความคิดเกี่ยวกับสารนั้นเกิดเป็นความคิดใหม่ที่เชื่อมโยงหรือติดต่อกับสารที่อ่าน แต่ทั้งนี้ เนื้อหาและท่วงทำนองของเพลงไทยสากลเป็นสารที่เร้าและกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่โดยเฉพาะเพลงไทยสากลซึ่งมีเนื้อหา ท่วงทำนองแบบตะวันตก เป็นเพลงที่อยู่ในยุคสมัยและเป็นที่ยอมรับของนักศึกษา รวมถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike ที่กล่าวถึงกฎการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย กฎแห่งความพร้อม กฎแห่งการฝึกหัด กฎแห่งความพอใจ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีความพร้อมทั้งวุฒิภาวะ ร่างกาย จิตใจ ได้รับการฝึกปฏิบัติหรือทำแบบฝึกหัดบ่อยๆ จนเกิดความคล่องแคล่วและได้สิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง จึงตั้งสมมติฐานไว้ว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่เรียนจากการเรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

2. นักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อจะมีผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การใช้ภาษารวมถึงพัฒนาการทางการเขียนด้วยตนเอง สามารถสร้างงานเขียนที่ตนเองคิดและจินตนาการได้อย่างเหมาะสมและสามารถนำคุณค่า คติธรรมและประโยชน์จากบทเพลงไปปรับใช้ในการศึกษาและประกอบอาชีพได้

2. นักศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถพัฒนาการเขียน การเรียนรู้ทางภาษาไทยผ่านสื่อเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องเรียนรู้จากห้องเรียน

3. ผู้สอนในระดับปริญญาตรีสามารถนำแนวทางการสอน โดยใช้สื่อจากคอมพิวเตอร์การ ใช้โปรแกรมการเรียนรู้แบบ E-learning ไปประยุกต์ใช้กับนักศึกษาระดับอุดมศึกษารวมถึงเป็นการ เผยแพร่การให้บริการวิชาการสำหรับผู้สนใจทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สามารถเข้าเว็บไซต์ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเพื่อศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง (<http://www.rmutp.ac.th>)

นิยามศัพท์

การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้ศัพท์ที่มีความหมายและขอบเขตจำกัด ดังนี้

1. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่แสดงความรู้สึกนึกคิด จินตนาการโดยการถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำ กลุ่มคำหรือวลี ประโยค ได้อย่างสละสลวย มีเนื้อหาแปลกใหม่ เฉพาะตน ใช้ถ้อยคำถูกต้องเหมาะสมกับรูปแบบและเรื่องราว

2. เพลงไทยสากล หมายถึง เพลงไทยสากลที่คัดมาจากแบบสำรวจความชื่นชอบและรู้จักของนักศึกษาระดับปวส. และระดับปริญญาตรี จำนวน 15 ห้อง แล้วจัดเรียงลำดับคะแนนความนิยมและผ่านการนำไปใช้ในการหาประสิทธิภาพเครื่องมือในงานวิจัยปี 2551 เพื่อนำมาใช้สร้างแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์จำนวน 2 ชุดและสร้างเครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์จำนวน 16 ชุด ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรัก การชมความงามของหญิงอันเป็นที่รัก ข้อคิดเกี่ยวกับการใช้ชีวิต มีคติเตือนใจที่แอบแฝงอยู่ในบทเพลง

3. การเรียนจากคอมพิวเตอร์มีเดีย หมายถึง การเรียนและทำแบบฝึกหัดการเขียนเชิงสร้างสรรค์จำนวน 16 ครั้งละ ครั้งละ 60 นาที จากการฟังเพลงไทยสากลโดยมีภาพ แสง สี เสียง คอมพิวเตอร์เป็นสื่อ ซึ่งผู้สอนใช้แผนการเรียนรู้ เครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เกณฑ์การประเมินผล เช่นเดียวกับกลุ่มการเรียนปกติ

4. การเรียนปกติ หมายถึง การเรียนและทำแบบฝึกหัดการเขียนเชิงสร้างสรรค์จำนวน 16 ครั้งละ ครั้งละ 60 นาทีจากการฟังเพลงไทยสากลโดยไม่มีภาพ แสง สี เสียงจากคอมพิวเตอร์เป็นสื่อ ซึ่งผู้สอนใช้แผนการเรียนรู้ เครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์และแบบทดสอบวัดผล

สัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เกณฑ์การประเมินผล เช่นเดียวกับกลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดีย

5. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ และกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ผลที่ได้จากคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย ในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์และการทำแบบฝึกหัดจำนวน 16 ครั้งจากเครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้เกณฑ์ (Rubrics) ประเมินผลที่ปรับมาจาก Earl และคณะ (1997)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพลงไทยสากล
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย
5. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ตรึงดา (2537) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้โดยสรุปได้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์หมายถึงการเขียนที่มีลักษณะแปลก เป็นการประมวลความรู้สัณฐานการคิดประสพการณ์ที่ผ่านมาของผู้เขียนแล้วนำมาสร้างเป็นผลงานที่มีลักษณะของการคิดริเริ่มสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ๆ ขึ้นมาด้วยภาษาที่เหมาะสม เช่นเดียวกับกาญจนา (2538) ที่สรุปได้ว่าการเขียนเรียบเรียงความรู้ ความคิด มวลประสพการณ์ อารมณ์ จินตนาการ โดยใช้ภาษาสละสลวยเป็นสื่อถ่ายทอดความคิดให้ผู้อื่นทราบ โดยต้องมีความแปลกใหม่ในด้านความคิดหรือการใช้ภาษารวมอยู่ด้วย ลักษณะสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ ความแตกต่างของงานประพันธ์ที่สร้างขึ้นหรือเขียนขึ้นมีลักษณะการเขียนที่สื่อความหมายโดยการเรียบเรียงความรู้ ความคิดและความรู้สึกล้นกรอง ความคิดจินตนาการและประสพการณ์ของตนเองตลอดจนประสพการณ์ต่างๆ ของผู้เขียนออกมาอย่างอิสระแล้วนำมาสร้างเป็นผลงานที่มีลักษณะของการคิดริเริ่มสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ๆ ขึ้นด้วยภาษาเหมาะสมอาจเป็นเรื่องหรือเรื่องราวที่ผิดแผกแปลก ไปจากธรรมชาติมีความมุ่งหมายเพื่อสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านเขียนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนมุ่งแสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนที่เขียนด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง

หรือมีรูปแบบการเขียนที่มีความแปลกใหม่มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน(ถวัลย์, 2545) ด้วยเหตุนี้การเขียนเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นงานที่ต้องใช้ศิลปะการเขียนการนำเสนออย่างรอบคอบด้านจึงจะจัดได้ว่าเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์สมบูรณ์ อัจฉรา ชิวพันธ์ ยังได้กล่าวไว้อีกว่า การเขียนสร้างสรรค์เป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยที่ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน (อัจฉรา, 2547)

สรุปได้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์คือการเขียนด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะ มีลักษณะการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แปลกใหม่ ใช้ศิลปะในการเขียน โดยผู้เขียนมุ่งเน้นกลวิธีการถ่ายทอดที่เกิดความคิดหลากหลายแง่มุมกว้างไกลและแปลกใหม่

ความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

พัชรา (2543) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยสรุปได้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ นอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาแล้วยังพัฒนาในด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทำให้นักเรียนรักการเขียน ชาบซึ่งในผลงานและวรรณคดี ช่างสังเกต มีความเชื่อมั่น นิภาพรรณ (2544) กล่าวถึงความสำคัญโดยสรุปได้ว่า การเขียนมีความสำคัญคือเป็นการบันทึกความรู้ ความจำ ช่วยในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณี ถ่ายทอดวรรณคดี และวรรณกรรมมิให้สูญหาย อีกทั้งเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาคือผู้มีอาชีพทางการเขียนที่ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ส่วนถวัลย์ มาศจรัส (2545:6) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนในเชิงสร้างสรรค์ว่า “การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นพลังสำคัญที่ทำให้เกิดสาระทางด้านวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนของความมีเหตุมีผลด้วยการใช้สมองซีกซ้าย และในส่วนของความสุนทรีย์ของชีวิต ซึ่งเป็นส่วนของการคิดสร้างสรรค์ ด้วยการ ใช้สมองซีกขวาอย่างสมดุล” นอกจากนี้อัจฉรา ชิวพันธ์ ได้กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กับทักษะการฟังและการพูด สังเกตได้ว่า ถ้าเด็กคนใดพูดไม่ชัดเด็กก็จะมีการเขียนที่ไม่ถูกต้องตามไปด้วย การเขียนเป็นการใช้ทักษะซึ่งจะต้องอาศัยการนำถ้อยคำความรู้จากประสบการณ์ต่างๆมาเรียบเรียงลำดับของความคิดให้ต่อเนื่องกันด้วยเหตุนี้การเขียนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงพฤติกรรมการสร้างสรรคของผู้เขียนด้วย การเขียนสร้างสรรค์ยังเป็นผลผลิตของความคิดริเริ่มอย่างหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักว่าเขาได้ผลิตผลงานซึ่งมีชิ้นเดียวในโลกด้วยตัวเอง ดังนั้นการสอนที่กระตุ้นให้เด็กได้แสดงออกทางด้านการสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง (อัจฉรา ชิวพันธ์ , 2547)

สรุปได้ว่าการเขียนสร้างสรรค์มีความสำคัญต่อตัวของผู้เขียนทั้งในด้านทักษะภาษา พัฒนาในด้านอารมณ์ สังคม สติปัญญาและยังเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาวงวิชาการรวมไปถึงสามารถนำไปสู่การพัฒนาประเทศได้อย่างสร้างสรรค์อีกด้วย

ประโยชน์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ตรึงดา (2537) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้โดยสรุปว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประโยชน์ทั้งต่อตัวนักเรียนและครูผู้สอน ทางด้านการใช้ภาษา การมีอิสระทางความคิดเห็น ความเจริญงอกงามทางสติปัญญา หากหาวิธีการและเทคนิคใหม่ๆ หลายแบบมากระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจก็จะพัฒนาด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้นเช่นที่ สุจริตและสายใจ (2538) กล่าวไว้สรุปได้ว่าการปลูกฝังให้เขียนเชิงสร้างสรรค์จะทำให้เกิดความรู้สึกรักอยากคิด อยากเขียน อยากแสดงออกทำให้เกิดความมั่นใจและประสบความสำเร็จ นักเรียนจะรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจนักเรียนมากขึ้น จึงนับได้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นงานที่มีคุณค่าและประโยชน์อย่างมาก (พัทธรา, 2543) ส่วนนิภา (2544) กล่าวไว้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการพัฒนาการทางภาษาในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งต่างๆ เป็นประโยชน์ทั้งตัวครูคือทำให้ทราบแนวคิดเข้าใจความแตกต่างของเด็กแต่ละคน ผู้เรียนจะกล้าคิดกล้าแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดผ่านการใช้ภาษาของตนเองเกิดความประเทืองปัญญาที่จะสร้างประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

สรุปได้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้เขียนได้ประโยชน์จากการถ่ายทอดความรู้ ความคิดและฝึกทักษะการใช้ภาษา ส่วนผู้อ่านได้ความคิดแปลกใหม่ความประเทืองปัญญา รวมถึงได้ความจรรโลงจิตใจและความเพลิดเพลิน

ความสัมพันธ์ของความคิดเชิงสร้างสรรค์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ประภาศรี (2531) กล่าวโดยสรุปได้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการสะท้อนความคิดของผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีเนื้อหาสาระตามความคิดความรู้สึกนั้นๆ เป็นผลงานสังเคราะห์ขึ้นมาทำให้ได้ผลผลิตทางการประพันธ์ที่แปลกใหม่ แสดงความคิดริเริ่ม ทั้งด้านรูปแบบการเขียน คำโครงแนวคิด และตำนานโวหารดังที่ สุทธิวงศ์ (2544) กล่าวไว้ในคำราอสังการศาสตร์ว่า “ ความคิดเป็นหัวใจสำคัญของงานเขียน ความรอบรู้เป็นเครื่องประดับ และความใกล้ชิดครูช่วยให้เขียนง่ายขึ้น ความคิดนั้นๆ เป็นสิ่งเสริมสร้างให้ผู้อ่านเป็นคนมี สัมมาทิว

ไม่ใช่คิดเพื่อเจอ คิดวนวาย คิดทำลายประเภทมิจฉาทิฐิ” ความคิดจึงเป็นส่วนแรกที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามมา นิภา (2544 : 4) กล่าวว่า การเขียนสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องสร้างจินตนาการ โดยเสนอความคิดแปลกใหม่ทำให้เกิดภาพขึ้นในใจผู้อ่านตามที่ผู้เขียนต้องการ สกนธ์ (2545) กล่าวโดยสรุปว่า ภาษาเป็นเครื่องสะท้อนความคิดอ่าน ดังนั้นเมื่อมีความคิดสร้างสรรค์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง จึงต้องสื่อสารด้วยการพูดหรือการเขียนเพื่อบอกถึงนั้นให้ผู้อื่นเข้าใจ การเรียบเรียงข้อความเชิงสร้างสรรค์ต้องใช้ศิลปะในการเขียนอันแสดงออกถึงกระบวนการคิดของผู้ประพันธ์ในการสร้างสรรค์ประสมประสานความรู้ความรู้สึกและอารมณ์แล้วแสดงออกให้เกิดความพอใจของผู้อื่นการเขียนสร้างสรรค์ คือผลผลิตใหม่ที่ผู้คิดริเริ่มเขียนขึ้น

สรุปได้ว่าความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างแนบแน่น เนื่องจากการเขียนต้องอาศัยความคิดเป็นหลัก อาศัยประสบการณ์ ความสามารถทางการใช้ภาษา อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และอื่นๆ เป็นต้น

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์

ความหมายของความคิดสร้างสรรค์

ประพุดติ (2540) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นคุณลักษณะของบุคคลทางด้านสมองที่สามารถคิดแปลกๆ ใหม่แล้วแปลงความคิดนั้นออกมาเป็นผลิตภัณฑ์หรือเป็นการกระทำที่เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้ประสบการณ์มาคิดโยงสัมพันธ์กัน ก่อให้เกิดเป็นความคิดอเนกนัย อันนำไปสู่การคิดค้นพบสิ่งแปลกใหม่ด้วยการคิดดัดแปลงตลอดจนวิธีการคิด ทฤษฎี หลักการ ได้สำเร็จ ความคิดสร้างสรรค์ จะเกิดขึ้นได้นี้มีไม่คิดในสิ่งที่เป็นไปได้หรือสิ่งที่เป็เหตุเป็นผลเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่ความคิดจินตนาการก็เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะก่อให้เกิดความแปลกใหม่หรือที่เรียกว่าเป็นจินตนาการประยุกต์นั่นเอง อารี(2542) กล่าวว่าความสามารถนี้ประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ อุษณีย์และคณะ(2544) กล่าวไว้ว่า “ กระบวนการทางปัญญาระดับสูงที่ใช้กระบวนการทางความคิดหลายๆ อย่างรวมกันเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่หรือแก้ปัญหาที่มีอยู่ให้ดีขึ้น ความคิดสร้างสรรค์จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้สร้างสรรค์มีอิสรภาพทางความคิด”นอกจากนี้ บังอร(2544) ยังได้กล่าวโดยสรุปได้ว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการทางสมองที่คิดในลักษณะอเนกนัย คือคิดได้หลายทิศทาง หลายแง่ หลายมุม และคิดได้แปลกใหม่ คิด โยงสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รวมทั้งการคิด และการค้นพบวิธีการแก้ปัญหาใหม่ๆ

ความสามารถในการคิดในสิ่งที่แปลกใหม่ในแง่มุมต่างๆเป็นความคิดที่มีประโยชน์และมีคุณค่า เป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคลทุกคนมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป (วยุทธ, 2546)

สรุปได้ว่าความคิดสร้างสรรค์หมายถึง กระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนในตัวตนมนุษย์ที่มี ลักษณะความคิดหลายทิศทางความคิดแปลกใหม่สามารถเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งต่างๆเพื่อหาทางแก้ ปัญหาหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆอย่างแยกไม่เข้าแบบใครอันเป็นความคิดมีคุณค่ามีประโยชน์เป็นที่ยอมรับของบุคคลและสังคม

ความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์

บังกอร์ (2541) กล่าวไว้โดยสรุปว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการทางความคิดที่ รู้สึกไวต่อปัญหา มีจินตนาการ อารมณ์ขัน คิดได้อย่างซับซ้อน หลายแง่มุม หลายคำตอบ กล่าวที่ จะคิดในสิ่งแปลกใหม่และเมื่อระลึกถึงสิ่งใดก็สามารถโยงสัมพันธ์ไปยังอีกสิ่งหนึ่งได้เป็นความคิด ที่มีประโยชน์และคุณค่าซึ่งระดับความมีคุณค่านั้นขึ้นอยู่กับว่าจะได้รับการยอมรับอยู่ในระดับ บุคคล ระดับกลุ่ม หรือระดับสังคม ปรานี (2541) กล่าวถึงความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ โดยสรุปว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะทางสติปัญญาที่สำคัญของสมาชิกในสังคม ประเทศใดก็ตามที่สามารถแสวงหาพัฒนา และดึงเอาศักยภาพเชิงสร้างสรรค์ของประชาชนในประเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากเท่าใดก็ยังมีโอกาสพัฒนาและเจริญก้าวหน้าได้มากเท่านั้น ส่วนอุษณีย์ (2544:14) กล่าวไว้ว่า “ความคิดสร้างสรรค์ถือว่าเป็นคุณลักษณะทางความคิดอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเด็กที่จะ ทำให้สามารถสร้างความคิดสร้างสรรค์จินตนาการไม่จนต่อสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่กำหนดไว้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยยกระดับคุณภาพในตนเองของเด็กให้มีชีวิตอย่างมั่นใจในตนเอง” วยุทธ (2546) กล่าวว่าในด้านที่เกี่ยวกับผลงานการสร้างสรรค์ ผู้มีความคิดสร้างสรรค์สามารถผลิตผลงาน ที่สะท้อนรูปแบบของพฤติกรรมที่ใหม่สำหรับตนเองและคนทั่วไปมีความเหมาะสมสัมพันธ์กับ เงื่อนไขและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับขบวนการปฏิบัติในขณะนั้นด้วย

สรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญกับตนเองกับผู้นรอบข้าง สังคม ในการรับรู้ และนำความคิดสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้ให้เกิดการพัฒนาแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆต่อไป

ประโยชน์ของความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์ทำให้เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ตนเองและคนรอบข้างทำให้ใส่ใจใน

ความคิดและความรู้สึกของคนรอบข้าง สื่อสารกับผู้อื่นในแนวสร้างสรรค์ เพิ่มพูนความคิดทางบวกและทำให้ตนเองมีบุคลิกสร้างสรรค์จากการศึกษาโดยนักจิตวิทยา (Getzels & Jackson, 1962) เพื่อค้นหาคำตอบว่าคนชนิดใด มีความคิดสร้างสรรค์สูงหรือมีคุณสมบัติเช่นไร ที่ทำให้ผลิตผลงานสร้างสรรค์ดีเด่น ผลสรุป ปรากฏว่าผู้มีความคิดสร้างสรรค์สูงนั้นมักมีคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความสามารถดังต่อไปนี้คือความฉลาดความเอาใจใส่ ใฝ่รู้มีความคิดริเริ่มช่างสงสัย อารมณ์ขันตอบสนองความคิดได้คล่องแคล่วปรับสภาพความคิดได้ง่าย มีความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้มีความคิดสร้างสรรค์จะมีระดับความฉลาดสูงกว่าปกติ ถึงแม้ผลการวิจัยสรุปว่าความคิดสร้างสรรค์กับความฉลาดมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันแต่ก็ไม่ถือว่าเป็นเด็ดขาดก็ตามผู้มีความคิดสร้างสรรค์สูงจะไม่ยึดถือความคิดที่จำเจและเคยชินเป็นนิสัยในทางตรงข้ามจะมีความสามารถปรับสภาพความคิดให้ทันเหตุการณ์และปัญหาใหม่ๆ อยู่เสมอ(ชงยุทธ, 2546) บังอร (2544:14) กล่าวไว้ว่า “ความคิดสร้างสรรค์ ช่วยสร้างนิสัยที่ดีให้กับเด็ก ช่วยผ่อนคลายอารมณ์ ทั้งยังช่วยให้เด็กพัฒนา ด้านร่างกาย สติปัญญาและช่วยให้เกิดความสะอาดสบายรวดเร็วประหยัดแรงงาน และเศรษฐกิจ เกิดความเจริญก้าวหน้าต่อตนเองสังคมและประเทศชาติ”

สรุปได้ว่าความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์และช่วยก่อให้เกิดสติปัญญาหลักแหลม มีพัฒนาการทางอารมณ์ ใฝ่รู้ริเริ่มสร้างสรรค์ หากได้รับการฝึกให้มีความคิดสร้างสรรค์ ก็จะช่วยให้ตนเองรวม ไปถึงผู้คนรอบข้างและสังคมประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าตามลำดับ

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์

อารี (2540) กล่าวไว้โดยสรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมองที่คิดได้กว้างไกลหลายทิศทาง ซึ่งประกอบด้วย “ความคิดริเริ่ม” หมายถึง ลักษณะความคิดแปลกใหม่แตกต่างจากความคิดธรรมดาที่เรียกว่า Wild Idea เป็นความคิดที่เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม “ความคิดคล่องแคล่ว” หมายถึง ปริมาณความคิดที่ไม่ซ้ำกันในเรื่องเดียวกัน แบ่งเป็น ความคล่องตัวทางด้านถ้อยคำ ความคิดคล่องแคล่วด้านการโยงสัมพันธ์ ความคิดคล่องแคล่วด้านการแสดงออก ความคล่องแคล่วในการคิด “ความคิดยืดหยุ่นหรือความยืดหยุ่นในการคิด” หมายถึง ประเภทหรือแบบของความคิด แบ่งเป็น ความคิดยืดหยุ่นที่เกิดขึ้นทันที และความคิดยืดหยุ่นทางด้านการคิดแปลง “ความคิดละเอียดลออ” หมายถึง ความคิดในรายละเอียดเป็นขั้นตอนสามารถอธิบายให้เห็นภาพชัดเจนหรือเป็นแผนงานที่สมบูรณ์ขึ้น จัดเป็นรายละเอียดที่นำมาตกแต่งขยายความคิดหลักให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น อุษณีย์และคณะ (2544) กล่าวไว้สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ ได้แก่ ความคิดริเริ่ม ความคิดยืดหยุ่น ความคิดคล่องตัวและความคิด

ละเอียดลออ ความคิดริเริ่มเป็นกระบวนการคิดและสามารถแตกความคิดจากเดิมไปสู่ความคิด
แปลกใหม่ที่ไม่ซ้ำของเดิม ความคิดคล่องตัว คือความสามารถของบุคคลในการคิดหาคำตอบได้
อย่างคล่องแคล่วรวดเร็วและมีปริมาณคำตอบ ในปริมาณที่มากในเวลาจำกัด ความยืดหยุ่นในการ
คิด คือความสามารถของบุคคลในการคิดหาคำตอบได้หลายประเภทและหลายทิศทาง ความคิด
ละเอียดลออ คือ ความคิดในรายละเอียด เพื่อตกแต่งหรือขยายความคิดหลักให้ได้ความเหมาะสม
สมบูรณ์ยิ่งขึ้นความคิดละเอียดลออเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นยิ่งในการสร้างผลงานที่มีความแปลก
ใหม่ให้สำเร็จ

สรุปได้ว่าความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วยความคิดหลักๆอยู่ 4 ประการ คือ ความคิด
ริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่นและ ความคิดละเอียดลออ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์

ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของนักมานุษยนิยม Maslow และ Roger เป็นผู้มี
บทบาทสำคัญของแนวคิดกลุ่มนี้โดยมีความคิดว่า ผู้มีความคิดสร้างสรรค์เป็นผู้รู้จักตนเองตรงตาม
สภาพเป็นจริง เข้าใจตนเองยอมรับตนเองทั้งในส่วนบกพร่องและส่วนดี รู้ทั้งจุดอ่อนและตระหนัก
ในความสามารถของตนเองริเริ่มและนำตนเองได้ สามารถพัฒนาศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ มี
อิสระเสรีภาพในการคิดตัดสินใจเลือกสิ่งต่างๆโดยไม่ให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อนมองเห็นศักดิ์ศรี
และคุณค่าของตน และสามารถสร้างสรรค์ตนเองและสังคมให้เกิดประโยชน์สุข กลุ่มมนุษยนิยมจึง
เน้นถึงสถานการณ์ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ว่าควรต้องประกอบด้วย “ภาวะความปลอดภัย
ทางจิต” คือ การยอมรับในค่าของคนแต่ละคนเคารพในสิทธิและความคิดเห็นการไม่ตีราคาประเมิน
หรือเปรียบเทียบความคิดเห็นและผลงาน ทุกคนทำงานด้วยความสบายใจ ความมั่นใจในตนเอง มี
แนวโน้มที่จะตัดสินใจด้วยตนเองและเต็มใจที่จะรับซึ่งความผิดชอบในความสำเร็จ ความล้มเหลว
ของตนได้ “ภาวะที่มีเสรีภาพในการแสดงออก” คือ มีจิตใจกว้างที่จะเปิดรับสถานการณ์ เต็มใจที่จะ
รับรู้ความคิดหรือมีความสนใจต่อเหตุการณ์ และความเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นในโลกปรารถนา
ที่จะเล่นกับความคิดและสิ่งแปลกๆใหม่ๆ นักมานุษยวิทยามีความเชื่อว่า บุคคลที่รู้จักตนตรงตาม
สภาพที่เป็นจริงจะสามารถพัฒนาศักยภาพของตนให้เต็มที่ ภายใต้ความรู้สึกปลอดภัยทางจิตใจ และ
การมีเสรีภาพในการแสดงออกจะทำให้เกิดผลผลิตสร้างสรรค์ได้ ทฤษฎีของ Taylor แบ่งเป็น 6 ชั้น
ต่อไปนี้เป็น ชั้นที่ 1 เป็นความคิดขั้นต้นสุด หรือเป็นสังขมคติสามัญอันหมายถึงเป็นพฤติกรรม
หรือการแสดงออกของคนอย่างอิสระโดยไม่จำเป็นต้องอาศัยความคิดริเริ่มและทักษะอย่างใดอาจ
เป็นเพียงการแสดงออกอย่างอิสระเท่านั้น ชั้นที่ 2 เป็นความคิดสร้างสรรค์ที่มีการทดลองสร้าง

ผลงานซึ่งใช้ทักษะเฉพาะทาง โดยไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งใหม่ ขั้นที่ 3 เป็นความคิดสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงให้เห็นว่าผู้สร้างสรรค์ได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ใหม่ของตนเองไม่ลอกเลียนแบบใคร

ขั้นที่ 4 เป็นความคิดสร้างสรรค์ที่มีการประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆซึ่งไม่ซ้ำแบบใครและแสดงความสามารถที่แตกต่างไปจากผู้อื่น ขั้นที่ 5 เป็นความคิดสร้างสรรค์ที่สามารถนำสิ่งที่คิดไว้แล้วนั้นมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ ขั้นที่ 6 เป็นความคิดสร้างสรรค์ขั้นสูงสุดที่แสดงถึงความสามารถในการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นนามธรรมขั้นสูงสุด เช่น การสร้างทฤษฎีหรือหลักการใหม่เป็นต้น (สกนธ์, 254) ส่วนทฤษฎีของ Wallas เน้นถึงความคิดสร้างสรรค์นั้นต้องใช้สมองทั้งซีกซ้ายและขวาโดยมีขั้นตอนการเกิด 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การเตรียมตัวและรวบรวมข้อมูล ขั้นที่ 2 การครุ่นคิด เช่นเดียวกับระยะฟักไข่ซึ่งอาจจะฟักเป็นตัวหรือไม่ก็ได้ ขั้นที่ 3 การเกิดประกายความคิด เป็นระยะที่คิดคำตอบได้ทันทีโดยอาจดูเหมือนว่าไม่ได้คิด ขั้นที่ 4 ขั้นพิสูจน และการทดสอบแนวคิดในการทดลองทำซ้ำหลายๆครั้งเพื่อให้ได้ผลเป็นข้อสรุปและกฎเกณฑ์ที่แน่นอน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพลงไทยสากล

ปัจจุบันเพลงเป็นสื่อเพื่อความบันเทิงที่เข้าถึงคนหมู่มากทุกเพศทุกวัยและมีปัจจัยหลายอย่างที่จะทำให้เพลงเป็นที่นิยมและประทับใจผู้ฟัง (ใจนิง ดิณสุวานนท์, 2547) ส่วนดนตรีเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ชั้นสูงเป็นงานศิลปะที่สร้างขึ้นจากมนุษย์และพัฒนาขึ้นทีละน้อยจนในที่สุดก็ถูกนำมาปรับใช้สังคมมนุษย์และกลายเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่สำคัญ เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าชาติที่เจริญย่อมมีดนตรีเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ดนตรีแสดงออกถึงความประณีต วิจิตรพิสดารสะท้อนถึงความงามด้านจิตใจและอารมณ์ของมนุษย์ทั้งยังเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญแสดงให้เห็นถึงความเจริญของชนชาติไทย ที่รู้จักสร้างสรรค์ดนตรีไทย การสร้างรูปลักษณ์ดนตรีของสังคมไทยมีลักษณะการประสมประสานจากวัฒนธรรมของชาติใกล้เคียงในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ด้วยกันและรับวัฒนธรรมดนตรีจากชาติในภูมิภาคตะวันตกมาผสมผสานกับดนตรีของไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 แห่งจักรีวงศ์ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการเปลี่ยนแปลงของวงการดนตรีในรูปแบบใหม่ขึ้นในประเทศไทย ที่เรียกว่า "เพลงฝรั่งหรือเพลงอย่างฝรั่ง" และต่อมาได้ถูกขนานนามว่า "เพลงไทยสากล" ลักษณะ (2521: 6) ได้กล่าวถึงเพลงไทยสากลว่า "เพลงที่มีลักษณะผสมระหว่างเพลงไทยหรือเพลงพื้นเมืองกับเครื่องดนตรีสากล เพลงชนิดนี้มีชื่อว่า เพลงไทยสากล การที่ได้ชื่อว่าดนตรีไทยสากลเพราะเป็นเพลงที่มีท่วงทำนองผสมผสานกันระหว่างดนตรีของไทยแต่เดิมผสมเข้ากับดนตรีแบบชาวตะวันตก ซึ่งเป็นสากลนิยม ชื่อเพลงประเภทนี้จึงได้กล่าวว่า เพลงไทยสากลได้รับความนิยมในฐานะเป็นสิ่งรับใช้สังคม และเป็นสันทนาการ ประโยชน์จากเพลงในการฟังในชีวิตประจำวัน เพื่อความบันเทิง

กลายเป็นครู สร้างความมั่นใจในตัวเองและสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน ในด้านการศึกษาเพลงไทย ยังสามารถพัฒนาการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน คุปต์คาร (2542) ที่ผลการวิจัยได้บ่งชี้ว่าเพลงไทยสามารถพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจ สร้างเจตคติในกิจกรรมการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนเรียน(เกศริน, 2543) กล่าวไว้สรุปได้ว่า บทเพลงไทยสากล จัดเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทหนึ่ง มีเนื้อหา รูปแบบ การใช้ภาษา และคุณค่าด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในบทเพลง มีลักษณะประณีต ในการเลือกสรรถ้อยคำในทำนอง เดียวกับการใช้ถ้อยคำในบทกวี เช่น การเล่นเสียงสัมผัสสระ สัมผัสอักษร การใช้คำซ้อน การใช้ คำซ้ำ การหลាក់คำ และการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ ส่วนการใช้สำนวน และการใช้ภาพพจน์แบบต่าง ๆ ก็ช่วยให้ผู้ฟังเกิดจินตภาพตามบทเพลง คุณค่าที่พบในบทเพลง กลวิธีการใช้ภาษาในเพลงมีการใช้โวหารภาพพจน์เพื่อให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์คล้อยตามมากขึ้น(ใจคนึง ดิณสุตานนท์ , 2547) ดังที่ วัชรภรณ์ (2534) สรุปผลงานวิจัยไว้ว่า เพลงไทยสากลมีคุณค่าทางด้านวรรณศิลป์ คุณค่าทางด้านสนองอารมณ์ด้านความรู้และด้านคตินิยมมีปัจจัยของความสัมพันธ์ของเนื้อร้องกับทำนอง เนื้อร้องกับดนตรีทำนองกับดนตรี และความสัมพันธ์ของทั้ง 3 ส่วน ที่ทำให้เกิดความไพเราะ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

ความหมายของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

ยีน ภู่วรรณ ได้ให้ความหมายของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียไว้ว่า หมายถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ได้นำเนื้อหาวิชาและลำดับวิธีการสอนมาบันทึกเก็บไว้ คอมพิวเตอร์จะช่วยนำบทเรียนที่เตรียมไว้อย่างเป็นระบบมาเสนอในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนแต่ละคน (ยีน ภู่วรรณ , 2531 : 121 อ้างถึงใน <http://www.siamschool.net:2003>) ซินน์ (Zinn. 1976 : 268 อ้างถึงใน <http://www.siamschool.net:2003>) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การใช้คอมพิวเตอร์ แสดงการฝึกฝนฝึกหัดแบบฝึกหัดและทบทวนลำดับบทเรียน ให้แก่นักเรียนและบางทีก็ช่วยนักเรียน ในด้านการโต้ตอบเกี่ยวกับเนื้อหาของการเรียนการสอน

ลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในลักษณะเป็นผู้สอนได้แนวคิดมาจากการสอนแบบ โปรแกรม หรือ Programmed Instruction แต่การใช้คอมพิวเตอร์มีความยืดหยุ่นในการใช้งานมากกว่าการสอน

แบบโปรแกรม โดยสามารถใช้ในการตอบโต้กับผู้เรียนมีการเคลื่อนไหวของภาพกราฟิกซึ่งสามารถทำได้ดีกว่าสื่อ วิธีการสอนแบบอื่นบทเรียนคอมพิวเตอร์ถูกสร้างและเขียนโปรแกรมขึ้นมา โดยผู้ชำนาญในการเขียนโปรแกรมและผู้ชำนาญการสอนในสาขาวิชานั้นๆ คอมพิวเตอร์จะทำหน้าที่และมีบทบาทในการเสนอบทเรียนและเนื้อหา ผู้เรียนเป็นผู้ตอบสนองโดยมีคอมพิวเตอร์ประเมินผลจากการตอบของผู้เรียน ผลของการประเมินจะช่วยเป็นเครื่องตัดสินว่าผู้เรียนจะผ่านไปเรียนเนื้อหาลำดับต่อไปหรือไม่ (ประสงค์ ทองขงศ์. 2530 : 51-54) คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียมีลักษณะคล้ายคลึงกับบทเรียน โปรแกรม แต่คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนดีกว่าบทเรียน โปรแกรมหลายประการ ข้อดีของคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย คือผู้เรียนไม่สามารถแอบดูคำตอบหรือคำเฉลยได้เนื่องจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียสามารถซ่อนคำตอบไว้จนกว่าผู้เรียนจะปฏิบัติกิจกรรมสำเร็จ และคอมพิวเตอร์ให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ได้รวดเร็ว ทำให้ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนทันที (นิพนธ์ศุขปริศิ, 2531:25) เนื่องมาจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถของตนเองในการทำความเข้าใจบทเรียน ดังนั้นการออกแบบจึงเป็นเรื่องสำคัญจะต้องเลือกใช้รูปแบบการเสนอเนื้อหาที่ชัดเจนและผู้เรียนสามารถแปลความหมายได้เพราะจะมีผลช่วยทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่น ทักษิณา สนวนานนท์ (ทักษิณา, 2530) กล่าวถึงลักษณะบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียไว้โดยสรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ได้รับการพัฒนามาบทเรียนสำเร็จรูป ซึ่งเป็นการสอนแบบ โปรแกรม บทเรียนมีลักษณะสำคัญ ๆ ดังนี้

1. จัดการสอนในเนื้อหาเรียงไปตามลำดับ (Linear Sequence) เริ่มจากเรื่อง que ผู้เรียนรู้อยู่แล้วไปจนถึงเรื่องใหม่ที่ยังไม่รู้โดยทำเป็นกรอบ (Frame) หลาย ๆ กรอบ ผู้เรียนจะค่อย ๆ เรียนไปที่ละกรอบตามลำดับจากง่ายไปสู่ยาก
2. เพิ่มเนื้อหาขึ้นทีละน้อย ก่อนข้างง่าย และมีสาระใหม่ไม่มากนัก ความเปลี่ยนแปลงในแต่ละกรอบ จะต้องสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
3. แต่ละกรอบจะต้องมีการแนะนำความรู้ใหม่เพียงอย่างเดียว เพราะอาจทำให้ผู้เรียนสับสน
4. ระหว่างการเรียนรู้จะต้องให้ผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามไปด้วยเช่น ตอบคำถาม ทำแบบทดสอบ เป็นต้น
5. การเรียนโดยวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตามความสามารถของตนเองใช้เวลาทบทวนบทเรียนหรือคิดคำตอบแต่ละข้อนานเท่าใดก็ได้ ผู้เรียนจะไม่รู้สึกถูกกดดันด้วยกำหนดเวลาที่จะต้องรอเพื่อน หรือตามเพื่อนให้ทันเป็นการเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์

6. การเรียนในลักษณะนี้เป็นการเรียน โดยเน้นที่ความถนัดของแต่ละบุคคล แต่ละคนจะมีความถนัดต่างกันแม้แต่ในวิชาเดียวกันการเรียนบทเรียนแต่ละบทก็จะใช้เวลาไม่เท่ากัน

7. ในการเสนอบทเรียนลักษณะนี้การทำสรุปท้ายบทเรียนแต่ละบท จะช่วยให้ผู้เรียนได้วัดผลตนเอง ประเมินผลการเรียนการสอนของนักเรียนว่า บรรลุตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. การทำกรอบบทเรียนแต่ละบทนั้น ถ้าทำได้ดีเราจะสามารถวิเคราะห์คำตอบได้ด้วย ประสิทธิภาพของนักเรียนแต่ละคนอาจทำให้คำตอบแตกต่างกันออกไป เราสามารถวิเคราะห์จากคำตอบของนักเรียนได้ว่า การเลือกคำตอบข้อนั้นๆ ถ้าเป็นคำตอบที่ผิดเป็นเพราะอะไร

9. การกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ปลายทางว่าต้องการให้ผู้เรียน ได้รู้อะไรบ้าง จะช่วยการแบ่งเนื้อหา ซึ่งจะต้องเรียนไปตามลำดับทำได้ดีขึ้น ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง โดยไม่จำเป็น

รูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

ปัจจุบันบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียมีอยู่หลายรูปแบบ ซึ่งนักวิชาการ และนักการศึกษาทั้งต่างประเทศและในประเทศได้แบ่งประเภทตามลักษณะการใช้ออกเป็นประเภทต่างๆ พอสรุปได้ดังต่อไปนี้ (<http://www.siamschool.net/picupload/:2003>)

1. ใช้เพื่อการสอน (Teaching) เป็น โปรแกรมที่สร้างขึ้นมาในลักษณะของบทเรียน โปรแกรมเป็นการเรียนการสอนของครู กล่าวคือ จะมีบทนำ (Introduction) และมีคำอธิบาย (Explanation) ซึ่งประกอบด้วยตัวทฤษฎี กฎเกณฑ์ คำอธิบาย และแนวคิดที่จะสอน หลังจากที่นักเรียนศึกษาในแง่ต่าง ๆ แล้ว มีการแสดงผลย้อนกลับ (Feedback) การกระทำของนักเรียนว่า ทำได้เพียงไรอย่างไร เพื่อให้ครูผู้สอนมีข้อมูลในการเสริมความรู้ให้กับนักเรียนบางคนได้

2. ใช้ในการฝึกและปฏิบัติ (Drill and Practice) แบบการฝึกและแบบปฏิบัตินี้ส่วนใหญ่จะใช้เสริม เมื่อครูผู้สอนได้สอนบทเรียนบางอย่างแล้ว จากนั้นให้ทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดระดับหรือให้นักเรียนมาฝึกจนถึงระดับที่ยอมรับได้ บทเรียนประเภทนี้ประกอบด้วยคำถามคำตอบที่จะให้นักเรียนทำการฝึกและปฏิบัติการเตรียมคำถามจึงจะต้องเตรียมไว้มากๆ ซึ่งผู้เรียนควรจะได้ส้อมขึ้นมาเอง โดยสามารถจำคำตอบหรือแอบไปรู้คำตอบมาก่อน หรือจำได้จากการทำในครั้งแรก อาจต้องใช้หลักจิตวิทยาเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนอยากทำและตื่นตัวกับการทำแบบฝึกหัดนั้น ซึ่งอาจแทรกรูปภาพเคลื่อนไหวหรือคำพูดโต้ตอบรวมทั้งอาจจะมีการแข่งขัน เช่น จับเวลา หรือสร้างรูปแบบให้ตื่นตัวจากการมีเสียง เป็นต้น

3. สถานการณ์จำลอง (Simulations) โปรแกรมประเภทนี้ เป็นโปรแกรมที่จำลองสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริงของผู้เรียน โดยมีเหตุการณ์สมมติต่างๆ อยู่ในโปรแกรม และนักเรียนสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงหรือจัดกระทำ (Manipulate) ได้ สามารถมีการโต้ตอบ และมีตัวแปรหรือทางเลือกให้หลาย ๆ ทาง เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถเลือกได้อย่างสุ่มเพื่อศึกษาผลที่เกิดจากทางเลือกเดียวเหล่านั้น นอกจากนี้ ในบางบทเรียนการสร้างภาพจนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น การทดลองทางห้องปฏิบัติการในการเรียนการสอน จึงมีความสำคัญแต่หลายวิชาไม่สามารถทดลองให้เห็นจริงได้ เช่น การเคลื่อนที่ของลูกปืนใหญ่ การเดินทางของแสง การหักเหของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า หรือปรากฏการณ์ทางเคมี รวมทั้งชีววิทยาที่ต้องใช้เวลานานหลายวันจึงปรากฏผล ปัญหาเหล่านี้สามารถใช้คอมพิวเตอร์จำลองแบบให้ผู้เรียนได้เห็นจริงและเข้าใจได้ง่าย

4. ใช้ในการสนทนา (Dialogue) เป็นการเรียนการสอนแบบการสอนในห้องเรียน คือพยายามให้เป็นการพูดคุยระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเพียงแต่ว่าแทนที่จะใช้เสียงก็เป็นอักษรบนจอภาพแล้วมีการสอนด้วยการตั้งปัญหาถาม ลักษณะการใช้แบบทดสอบถามก็เป็นการแก้ปัญหาอย่างหนึ่ง เช่น บทเรียนวิชาเคมี อาจถามหาสารเคมีบางชนิด ผู้เรียนอาจได้ตอบด้วยการใส่ชื่อสารเคมีให้เป็นคำตอบ

5. ใช้ในการไต่ถาม (Inquiry) บทเรียนคอมพิวเตอร์สามารถใช้ในการค้นหาข้อเท็จจริงมโนทัศน์หรือข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ในแบบให้ข้อมูลข่าวสารนี้ บทเรียนคอมพิวเตอร์จะมีแหล่งเก็บข้อมูลที่มิใช่ประโยชน์ซึ่งสามารถแสดงได้ทันที เมื่อผู้เรียนต้องการ ด้วยระบบง่าย ๆ ที่ผู้เรียนสามารถทำได้ เพียงแต่กดหมายเลข หรือใส่รหัส หรือใช้ตัวย่อของแหล่งข้อมูลนั้น การใส่รหัสหรือหมายเลขของผู้เรียนนี้ จะทำให้คอมพิวเตอร์แสดงข้อมูล ซึ่งจะตอบคำถามของผู้เรียนได้ตามความต้องการ

6. ใช้ในการสาธิต (Demonstration) การสาธิตโดยใช้คอมพิวเตอร์ มีลักษณะคล้ายกับการสาธิตของครู แต่การสาธิตโดยใช้คอมพิวเตอร์จะน่าสนใจกว่าเพราะคอมพิวเตอร์ให้เส้นกราฟที่สวยงามตลอดทั้ง สี และเสียง ครูสามารถนำคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อสาธิตเกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ได้หลายแขนง เช่น สาธิตเกี่ยวกับการโคจรของดาวเคราะห์ในระบบสุริยะ การหมุนเวียนของโลก การสมดุลของสมการ เป็นต้น

7. การแก้ปัญหา (Problem Solving) บทเรียนคอมพิวเตอร์ประเภทนี้จะเน้นให้ฝึกคิดตัดสินใจ ซึ่งจะมีการกำหนดเกณฑ์แต่ละข้อ เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาคณิตศาสตร์ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจ และมีความสามารถในการแก้ปัญหา

ประโยชน์ที่ได้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

เว็บไซต์ siamschool ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียไว้ ดังนี้ (<http://www.siamschool.net/picupload/:2003>)

1. ผู้เรียนเรียนได้ตามความช้าเร็วของตนเองสามารถควบคุมอัตราเร่งการเรียนได้
2. การตอบสนองรวดเร็วของคอมพิวเตอร์ทำให้ผู้เรียนได้รับการเสริมแรงรวดเร็ว
3. สามารถเอาเสียงดนตรี สี สัน กราฟิกและภาพเคลื่อนไหว ซึ่งทำให้ดูเหมือนของจริงและน่าเข้าใจ ในการทำการฝึกปฏิบัติหรือสถานการณ์จำลองได้เป็นอย่างดี
4. ครูผู้สอนสามารถควบคุมการเรียนของผู้เรียนได้ เพราะคอมพิวเตอร์จะบันทึกการเรียนของผู้เรียนแต่ละบุคคลไว้
5. ความใหม่แปลกของคอมพิวเตอร์จะเพิ่มความสนใจความตั้งใจของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น
6. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยให้การเรียนมีประสิทธิภาพ คือ ในแง่ที่ลดเวลา ทွ่นแรงผู้สอน และประสิทธิผลในแง่ที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย
7. ด้านความรู้สึก ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตนเองกำลังเรียนหรือกำลังพูดคุยกับใครคนหนึ่งที่มีความรู้สึก มีอารมณ์ขันมีความชอบไม่ชอบใจ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากจะเรียนอยากทราบว่า เฟรมต่อไปจะเป็นอะไรถามว่าอย่างไรจะชมหรืออย่างไร
8. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในลักษณะการเรียนรู้รายบุคคลได้ดีสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความต้องการของตน
9. ความประหยัดในการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีการลงทุนเพียงครั้งเดียวสามารถใช้งานได้หลายครั้งเป็นเวลายาวนานและถูกมากในการทำสำเนาบทเรียน
10. สามารถเก็บบันทึกผลการเรียนของผู้เรียนได้ง่าย
11. ให้โอกาสในการสร้างสรรค์และพัฒนาวัตกรรมสำหรับหลักสูตร และวัสดุการศึกษา
12. เพิ่มวิชาสอนตามความต้องการของผู้เรียน
13. ช่วยให้มีเวลาสำหรับตรวจสอบและพัฒนาหลักสูตร ตามหลักสูตรวิชาการ

14. ช่วยเพิ่มวัตถุประสงค์ของการสอนได้เท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น การฝึกฟังดนตรี

15. ได้รับความสนใจของผู้เรียน เพราะนำเสนอได้ทั้งภาพและเสียง ตลอดจน มีการเสริมแรงให้ผลย้อนกลับในทันที เมื่อผู้เรียนตอบคำถาม

5. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike

การเรียนการสอนด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น จำเป็นต้องอาศัยความรู้ด้านทฤษฎีที่นักการศึกษาได้ค้นคว้าทดลองเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาเป็นแนวทางในการนำไปใช้พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้ประสบผลสำเร็จต่อไปดังที่พวงษ์พันธ์ (2542) และ จูตินันท์ (2546) กล่าวถึงทฤษฎีความต่อเนื่องหรือทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยง (The Connectionism) ของ Thorndike โดยสรุปว่า กฎการเรียนรู้ที่สำคัญของ Thorndike มี 3 กฎ ประกอบด้วย กฎแห่งความพึงพอใจหรือกฎแห่งผล (Law of Effect) คือเมื่อผู้เรียนได้รับการยกย่องชมเชยจากผลของการกระทำจะทำให้เกิดความพอใจอยากเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น การจัดสิ่งเร้าที่จะกระตุ้นให้เด็กเกิดการตอบสนองเป็นการสร้างแรงจูงใจโดยการเสริมแรงทางบวกเพื่อให้เด็กเกิดความพึงพอใจในการเรียนการสอน กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) คือการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อผู้เรียนอยู่ในสภาพพร้อมที่จะเรียนหรือพร้อมที่จะทำกิจกรรม ความพร้อมในที่นี้รวมถึงความพร้อมทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ด้วย ในการเรียนการสอนจึงควรคำนึงถึงสภาพความพร้อมในทุกด้านเพราะถ้าผู้เรียนมีความพร้อมก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีเพิ่มมากขึ้น กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ประกอบด้วยกฎแห่งการใช้และกฎแห่งการไม่ใช้ หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง ในทางตรงข้ามถ้าขาดการฝึกฝนจะทำให้การเรียนรู้ไม่เกิดขึ้น แต่การฝึกฝนบ่อยๆ นี้ ผู้เรียนจะต้องมีความตั้งใจ ความสนใจ ความพร้อมและเป้าหมายเป็นพื้นฐานอยู่ก่อนมิฉะนั้นการเรียนรู้ก็ไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike จึงเกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่องนี้คือ การให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดโดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งและเพลงไทยสากลเป็นสื่อ จำนวน 16 ครั้งต่อกลุ่มนั้น ซึ่งตรงกับกฎว่าด้วยการฝึกหัดน่าจะทำให้ให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น

สรุปได้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้คือ กฎการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย กฎแห่งความพร้อม กฎแห่งการฝึกหัด กฎแห่งความพอใจ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อ

ผู้เรียนมีความพร้อมทั้งวุฒิภาวะ ร่างกาย จิตใจ ได้รับการฝึกปฏิบัติหรือทำแบบฝึกหัดบ่อยๆจนเกิดความคล่องแคล่วและได้สิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง ดังนั้นในการเรียนการสอน ผู้สอนจึงควรศึกษาทำความเข้าใจทฤษฎีของ Thorndike เพื่อนำไปเป็นแนวทางปรับใช้ในการเรียน การสอนและพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Skinner

แนวคิดสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้ โดยการวางเงื่อนไขแบบการกระทำหรือ (Operant Conditioning) ของ Skinner ที่พจนานุกรม (2540) กล่าวไว้โดยสรุปมีดังนี้ Skinner เน้นถึงการเสริมแรง(Reinforcement) ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ซึ่งกล่าวว่าพฤติกรรมใดก็ตามถ้าได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมนั้นก็มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นซ้ำๆอีกส่วนพฤติกรรมใดที่ไม่ได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมนั้นก็จะค่อยๆลดลงและเลือนหายไปในที่สุด การเสริมแรงประกอบด้วย 2 ส่วนคือ แรงจูงใจภายนอกหรือพฤติกรรมที่เกิดเนื่องมาจากสิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้นซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมิได้ลงมือกระทำเอง กับแรงจูงใจภายในหรือพฤติกรรมที่เกิดจากผู้เรียนเป็นผู้ลงมือกระทำ การเรียนรู้ชนิดนี้เกิดจากสิ่งเร้าภายในตัวผู้เรียนเป็นตัวกระตุ้น นอกจากนี้การเสริมแรงยังมีทั้งทางบวกและทางลบที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ดังที่จิตินันท์ (2546) กล่าวไว้โดยสรุปได้ว่าการเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) หมายถึงสิ่งเร้าที่นำมาใช้แล้วทำให้เกิดการแสดงพฤติกรรมมากขึ้น การเสริมแรงประเภทนี้อาจใช้คำชมหรือการให้รางวัลเมื่อผู้เรียนทำสิ่งถูกต้อง การเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) หมายถึงสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากขึ้น เช่นการไม่ให้ความสนใจกับเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว การเสริมแรงทางลบจะทำให้ลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากขึ้น ดังนั้นทฤษฎีการเรียนรู้ของ Skinner จึงเกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่องนี้คือ ในการเรียนการสอนถ้าครูให้การเสริมแรงในขณะที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเขียนเชิงสร้างสรรค์ก็อาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้น

สรุปได้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้ของ Skinner เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้ดังนี้ ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Skinner เป็นทฤษฎีที่เน้นการเสริมแรงซึ่งประกอบด้วย แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก โดยมีตัวเสริมแรงทางบวกที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้เร็วขึ้นและทางลบที่ช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากขึ้น การนำความรู้จากทฤษฎีนี้ไปใช้ในการเรียนการสอน โดยการให้การเสริมแรงกับผู้เรียนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเขียนเชิงสร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ต่อไป

ทฤษฎีการติดต่อ ของ Rosenblatt

ทฤษฎีการติดต่อ (Transactional theory) ของ Rosenblatt เป็นการเชื่อมโยงระหว่าง การอ่านกับ การฟัง กับ การเขียน โดยผู้อ่าน อ่านหรือฟังสารแล้วจับบันทึกข้อมูล ด้วยการสรุปใจความสำคัญหรือใส่ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่สรุป หากสารที่อ่านตรงกับความสนใจหรือเร้าใจผู้รับสารก็จะทำให้ผู้รับสารมีจิตใจจดจ่ออยู่กับสาร ทำให้เกิดปฏิกิริยาอันเป็นความคิดเกี่ยวกับสารนั้น เกิดเป็นความคิดใหม่ที่เชื่อมโยงหรือติดต่อกับสารที่อ่าน ทฤษฎีการติดต่อเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้คือ เพลงไทยสากลเป็นสารที่เร้าหรือกระตุ้นให้เกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ เป็นสารที่เร้าความสนใจให้อ่านซึ่งจะทำให้ผู้อ่านมีจิตใจจดจ่ออยู่กับสารที่อ่านทำให้เกิดความคิดใหม่เชื่อมโยงหรือติดต่อกับสารที่รับจึงสามารถเขียนถ่ายทอดความคิดจินตนาการของตนออกมาในทางสร้างสรรค์ได้

กรอบแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางความคิดกับวัยรุ่น

ในระยะวัยรุ่นเด็กมีความเจริญเติบโตทางสมองเต็มที่จึงสามารถคิดได้ในทุก ๆ แบบ และทุก ๆ แบบของวิธีคิด หากได้รับการศึกษาอบรมมาตามขั้นตอนด้วยดี ระยะเวลาจะเป็นระยะที่แสดง ความปรารถนาอย่างชัดเจน สามารถเรียนรู้เรื่องที่เป็นนามธรรมซับซ้อน เรียนรู้เรื่องยาก ๆ ได้ อย่างเข้าใจ (ศรีเรือน, 2540) ดังผลการการศึกษาเรื่องพัฒนาการทางความคิดของเพียเจท์ว่าในช่วงวัยเด็กตอนกลาง เด็กผ่านกระบวนการพัฒนาความคิดแบบจำแนกแยกประเภทเป็นหมู่พวก (classification) การจัดเรียงลำดับกลุ่ม (seriation) และการทรงสภาพ (conservation) เมื่อถึงวัยรุ่นเขาจะก้าวเข้าสู่กระบวนการพัฒนาความคิดแบบเป็นเหตุผลเต็มที่ กล่าวคือในช่วงวัยรุ่นเด็ก จะเริ่มพัฒนาความคิดเป็นรูปแบบชัดเจนซึ่งมีลักษณะเด่น 4 ประการ คือ

1. การคิดแบบใช้ตรรกจากเงื่อนไขที่กำหนด (proportional logic)
2. การคิดแบบใช้เหตุผลเชิงสัดส่วน (proportional reasoning)
3. การคิดแบบแยกตัวแปรเพื่อสรุปผล (isolation of variables)
4. การคิดแบบใช้เหตุผลสรุปเป็นองค์รวม (combinational reasoning)

ตัวอย่างกระบวนการคิดแบบต่างๆในช่วงวัยรุ่น

1. มีความคิดรวบยอดเรื่องราวต่างๆลึกซึ้งขึ้น ฉะนั้นจึงเชื่อมโยงประสบการณ์ในอดีตเข้ากับปัจจุบันและคาดหรือวางแผนการสำหรับอนาคต
2. เข้าใจและมีความคิดรวบยอดเรื่อง ทฤษฎี กฎ ระเบียบ วินัย ฉะนั้นจึงสามารถเรียนเข้าใจเรื่องเหล่านี้และสามารถนำไปใช้ได้ ชอบเล่นการ เล่นที่มีกฎเกณฑ์วิธีเล่นซับซ้อน
3. รู้คิดด้วยภาษาจากความคิดภายในมากขึ้นคือคิดโดยไม่เห็นของจริงเพราะความคิดเชิงนามธรรมพัฒนามาก สามารถสร้างภาพความคิดในใจได้มากและซับซ้อน
4. รู้คิดด้วยภาพความคิดในใจ ทำให้สามารถคิดเรื่องนามธรรมที่ยากๆได้ครั้งผสมผสานกับความสามารถเชิงวิทยาศาสตร์ทำให้เกิดความรู้คิดเชิงตรรกศาสตร์

วัยรุ่นจึงชอบวิพากษ์วิจารณ์ ชอบทาบปัญหา ส่วนเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดวางแผนการอนาคต มีอารมณ์มั่นคง กล้าสู้ปัญหา แก้ไขปัญหาชีวิตและเหตุการณ์ประจำวันได้ นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องการศึกษา การช่วยเหลือบุคคลอื่น กิจกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรมประเพณี ศาสนา ปรัชญา อุดมคติ ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่เด็กพัฒนาหลักการต่างๆบนพื้นฐานของทฤษฎีจะสามารถพัฒนาสิ่งที่เป็นอุดมคติในแงุ่มต่างๆ หากเด็กได้รับรู้และเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อมในแงุ่มต่างๆ หลักวิชาในแต่ละสาขาที่เป็นอุดมคติก็นจะทำให้เขามีอุดมคติในทิศทางที่ตน สังคม และหลักวิชานั้นๆ พึงประสงค์ (ศรีเรือน, 2540)

สรุปได้ว่า ช่วงวัยของวัยรุ่นจะมีผลต่อการพัฒนาการทางความคิดโดยเฉพาะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความเจริญเติบโตทางสมองอย่างเต็มที่จึงสามารถคิดได้ทั้งส่วนนามธรรมซึ่งมีความซับซ้อนรวมไปถึงความคิดสร้างสรรค์ ความคิดรวบยอด การจินตนาการ การสร้างภาพในใจ โดยเฉพาะหากเด็กได้รับการส่งเสริมในช่วงวัยนี้ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมก็จะรู้จักการคิดอย่างสร้างสรรค์ การวางแผนอนาคต อารมณ์มั่นคง กล้าสู้ปัญหา ในแงุ่มต่างๆจะทำให้เขามีอุดมคติในทิศทางที่ตน สังคมและหลักวิชานั้นๆ พึงประสงค์

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพลงไทยสากลและคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เพื่อใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

ตรึงตา (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้นวัตกรรมหนังสือกระดาษเป็นสื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเกษตรทุ่งสองห้องวิทยา 2 กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่เขียนโดยใช้นวัตกรรมหนังสือกระดาษกับกลุ่มที่เขียนโดยการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คนแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มทดลองสอนด้วยนวัตกรรมหนังสือกระดาษและกลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กาญจนา (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตึก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการใช้แบบฝึกตามคู่มือครู มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการใช้แบบฝึกตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คนที่สอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มควบคุม 40 คนที่สอนโดยการใช้แบบฝึกตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความรับผิดชอบของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรรณิการ์ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นสื่อสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัด

ลาดปลาเค้า กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คนซึ่งได้รับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์และได้รับการสอนตามแผนการสอน จากแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นฝึกทักษะการเขียน ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนฝึกและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คูสิต (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เพลงกับบทร้อยกรองเป็นสื่อการสอน โรงเรียนวันครู 2500 จังหวัดสมุทรสาคร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้เพลงกับบทร้อยกรองเป็นสื่อการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นสองกลุ่มกลุ่มแรกใช้เพลงเป็นสื่อ กลุ่มที่สองใช้บทร้อยกรองเป็นสื่อ เมื่อสิ้นสุดการทดลองได้ทำการทดสอบหลังเรียนแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้ T-Test ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการในการเรียนสูงขึ้น

พัชรา (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้แถบบันทึกเสียงและแถบวีดิทัศน์เป็นสื่อการสอน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ ศึกษาพัฒนาการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ใช้แถบบันทึกเสียงและแถบวีดิทัศน์เป็นสื่อการสอนและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 60 คนเป็นกลุ่มที่เรียนเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แถบบันทึกเสียงเป็นสื่อการสอนจำนวน 30 คน และเรียนโดยใช้แถบวีดิทัศน์เป็นสื่อการสอนจำนวน 30 คน ดำเนินการทดลองตามแผนการสอนแล้วจึงทดสอบหลังเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม มีพัฒนาการการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ในระดับที่สูงขึ้น ทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

ชุติมา เฟื่องสุทธิ (2545) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์เนื้อหาเพลงไทยสากลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันครอบครัว โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาแนวคิดและเนื้อหาของเพลงไทยสากลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันครอบครัวและเพื่อศึกษาการสื่อความหมายของเพลงไทยสากลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันครอบครัว โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเพลงไทยสากลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันครอบครัวระหว่าง พ.ศ. 2536 -2545 จำนวน 75 เพลง โดยใช้แนวคิดหน้าที่ของครอบครัวและแนวคิดในการสื่อความหมายด้วยโวหารภาพพจน์เป็นกรอบในการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า เพลงไทยสากลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันครอบครัวนำเสนอแนวคิดด้าน หน้าที่ในการให้ความรักมากที่สุด รองลงมาคือหน้าที่ในการปลูกฝังคุณธรรมและหน้าที่ในการให้การศึกษาตามลำดับ เพลงไทยสากลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันครอบครัวมีการสื่อความหมายโดยใช้โวหารภาพพจน์ อุปมาอุปมัยมากที่สุด รองลงมาคืออุปลักษณ์ และอิทธิพนธ์ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าเพลงไทยสากลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันครอบครัวส่วนใหญ่เป็นเพลงเพื่อชีวิตและมีเนื้อหากล่าวถึงแม่มากที่สุด รองลงมาคือพ่อ และทั้งพ่อและแม่ตามลำดับและยังกล่าวถึงบ้านซึ่งหมายถึงการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวด้วย

พรฤดี ขวัญศิริกุล (2546) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังเพื่อการเขียนสรุปความที่เรียน โดยใช้เพลงไทยสากลที่มีสาระทางวรรณคดีเป็นสื่อ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาพาณิชยการและนักเรียนสาขาเกษตรกรรม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาพัฒนาการในการฟังเพื่อการเขียนสรุปความที่เรียน โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ 2. เพื่อศึกษาจิตพิสัยและทักษะพิสัยในการฟังและการเขียนสรุปความของทั้ง 2 กลุ่ม 3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฟังเพื่อการเขียนสรุปความก่อนและหลังเรียนของทั้ง 2 กลุ่ม และ 4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฟังและการเขียนสรุปความระหว่างนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ใช้แบบทดสอบวัดปัญญานเป็นเครื่องมือวัด แล้วทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังและการเขียนสรุปความ จากนั้นเรียนตามแผน 15 ครั้ง แล้วทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มที่เรียน โดยใช้เพลงไทยสากลที่มีสาระทางวรรณคดีเป็นสื่อมีพัฒนาการในการฟังและการเขียนสรุปความสูงขึ้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนจิตพิสัยและทักษะพิสัยอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฟังและการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้ง 2 กลุ่ม และคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฟังและการเขียนสรุปความของกลุ่มนักเรียนสาขาพาณิชยการมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่านักเรียนสาขาเกษตรกรรม

ประทีป ดี (2546) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความรู้ด้าน คำศัพท์และความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ และ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเพลง กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3/1 โรงเรียนพณิชยการเชียงใหม่ จำนวน 41 คน โดยใช้เครื่องมือ วิจัยเป็นแผนการสอนจำนวน 10 แผนและแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์และแบบทดสอบ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานผลการวิจัยพบว่าความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ ผู้เรียนสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมเพลง

ศักรพงษ์ สุขประเสริฐ (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวัสดุช่างของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพระหว่างการสอน โดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดียที่มีสิ่งช่วยจัดมโนคติล่วงหน้าและไม่มีสิ่งช่วยจัดมโนคติ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวัสดุช่างอุตสาหกรรม เรื่องการผลิตเหล็ก ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระหว่างการสอน โดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่มีสิ่งช่วยจัดมโนคติ ล่วงหน้าและไม่มีสิ่งช่วยจัดมโนคติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์ อ.เมือง จ.สุรินทร์ จำนวน 60 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1. แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.78 ค่าดัชนีบี อยู่ระหว่าง 0.24 ถึง 0.66 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 2. สื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเรื่องการผลิตเหล็ก มี ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 65.09 / 63.42 และค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.57 ใช้รูปแบบการวิจัยเชิง ทดลองที่มีกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม รูปแบบการวิจัย โดยให้กลุ่มทดลองเรียนจากสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่มีสิ่งช่วยจัดมโนคติล่วงหน้า และให้กลุ่ม ควบคุมเรียนจากสื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่ไม่มีสิ่งช่วยจัดมโนคติ สื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย นำเสนอผ่านทางเครื่องรับโทรทัศน์ขนาด 29 นิ้ว 1 เครื่อง ห้องเรียนมีขนาด 7x8 ตารางเมตรแล้ว นำคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาวิเคราะห์หา ค่าสถิติพื้นฐาน ผลการศึกษาอิสระครั้งนี้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่เรียนโดยใช้ สื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่มีสิ่งช่วยจัดมโนคติล่วงหน้า สูงกว่านักศึกษาที่เรียน โดยใช้ สื่อคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่ไม่มีสิ่งช่วยจัดมโนคติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชนัญญา สุวรรณวงศ์ (2550) ทำวิจัยการพัฒนาแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียน ศิลปกรรม โดยใช้คอมพิวเตอร์มีเดียมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนา 2. เพื่อประเมินคุณภาพ 3. เพื่อหาความสัมพันธ์ของคะแนนสอบที่ได้จากแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนศิลปกรรมกับคะแนนวิชาความรู้ทั่วไปทางศิลปะของผู้ทดสอบ 4. เพื่อหาความพึงพอใจของผู้ทดสอบที่มีต่อแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนด้านศิลปกรรม โดยใช้คอมพิวเตอร์มีเดียที่สร้างขึ้นและเมื่อนำไปให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในหลักสูตรศิลปกรรม ระดับปวช.1 ปีการศึกษา 2550 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานีจำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของแบบทดสอบจำนวน 45 ข้อ ค่าความยากง่าย $p=.02 - .75$ ค่าอำนาจจำแนก $r=.20 - .45$ ค่าความเชื่อมั่น .66 ทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ของคะแนนสอบที่ได้จากแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนศิลปกรรมกับคะแนนวิชาความรู้ทั่วไปทางศิลปะของผู้ทดสอบ มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความพึงพอใจของผู้ทดสอบที่มีต่อแบบทดสอบการพัฒนาแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนด้านศิลปกรรม โดยใช้คอมพิวเตอร์มีเดียที่สร้างขึ้น มีค่า \bar{X} 4.38 และ (S.D.) 0.61 ซึ่งอยู่ในระดับดี

สรุปได้ว่า งานวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดที่เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้สื่อประเภทเพลงและคอมพิวเตอร์มีเดียจะผลต่อการพัฒนาทางการเรียนการสอนช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นก่อให้เกิดความคิดหลากหลาย เกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นในระดับหนึ่ง

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและการเรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ซึ่งมีวิธีการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 5 ห้องเรียน แต่ละห้องเรียนมีจำนวนนักศึกษาห้องละประมาณ 30 - 40 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 175 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 60 คน ได้มาโดยการนำคะแนนวิชาภาษาไทย คำนวณหาค่าเฉลี่ย แล้วเลือกนักศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน 2 ห้อง นำคะแนนของนักศึกษาทั้ง 2 ห้อง หาค่าความแปรปรวน แล้วทดสอบความแตกต่างของกลุ่มโดยใช้ t - test (บุญเรียง, 2542) และ โปรแกรม Excel 2003 (อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย, 2546) ซึ่งไม่แตกต่างกันที่ระดับ.05 จากนั้นจับสลากให้นักศึกษาห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์จากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อจำนวน 30 คน และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มเรียนปกติที่ฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. เครื่องมือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและนักศึกษากลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

มีจำนวนทั้งหมด 16 ชุด ซึ่งนำไปใช้กับทั้งสองกลุ่ม แต่ละชุดประกอบด้วยเนื้อหาบทเพลงไทยสากลที่ได้จากการสำรวจความชื่นชอบ เป็นแบบฝึกหัดอัตร้อย จำนวน 4 ข้อ แบ่งเป็น ชุดที่ 1-4 พัฒนาการเขียนคำ ชุดที่ 5-8 พัฒนาการเขียนกลุ่มคำหรือวลี ชุดที่ 9-12 พัฒนาการเขียนประโยค และชุดที่ 13-16 พัฒนาการเขียนเรียงความ โดยใช้เกณฑ์ (Rubrics) ของ Earl และคณะ (1997) ในการประเมิน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นแบบทดสอบอัตร้อยจำนวน 4 ชุด ใช้ทดสอบก่อนเรียน 2 ชุด และทดสอบหลังเรียน 2 ชุด ใช้กับกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ซึ่งในแต่ละชุดมีจำนวน 4 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที 40 คะแนน ประกอบด้วยการเขียนคำ กลุ่มคำหรือวลี ประโยค เรียงความ โดยใช้เกณฑ์ (Rubrics) ของ Earl และคณะ (1997) ในการประเมิน

3. แผนการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ใช้กับกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ จำนวนทั้งหมด 16 แผน แผนละ 50 นาที แต่ละแผนประกอบด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย เนื้อหา กิจกรรมการเรียน สื่อการเรียน และการประเมินผล ซึ่งได้ผ่านการหาประสิทธิภาพแผนการเรียนรู้ โดยนำไปใช้สอนนักเรียนระดับปริญญาตรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4. แผนการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ใช้กับกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ จำนวน 16 แผน แผนละ 50 นาที แต่ละแผนประกอบด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย เนื้อหา กิจกรรมการเรียน สื่อการเรียน และการประเมินผล ซึ่งได้ผ่านการหาประสิทธิภาพแผนการเรียนรู้โดยนำไปใช้สอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

การสร้างเครื่องมือวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาประสิทธิภาพเครื่องมือวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนและเครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนและเครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบอัตรัดนัยจากหนังสือการวัด การวิเคราะห์การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้นของกังวล เทียนกันท์เทศน์ (2540) จากหนังสือการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของ สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ (2544) และจากหนังสือการประเมินผลภาษาไทย ของ สุนันทามันเษรชฐวิทย์ (2544) รวมถึงศึกษาจากเอกสารและตำราต่างๆเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์
2. ศึกษาเกณฑ์การให้คะแนน Rubrics scores จากหนังสือ Reading for Success in Elementary School ของ Earl และคณะ (1997)
3. สํารวจบทเพลงไทยสากลจากความชื่นชอบของนักศึกษาระดับ ปวศ. 1-2 และปริญญาตรี ซึ่งอยู่ในวัยใกล้เคียงกัน (จากแบบสำรวจที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น)
4. คัดเลือกบทเพลงไทยสากลจากแบบสำรวจความชื่นชอบบทเพลงไทยสากลแล้วนำมาเรียงตามลำดับความชื่นชอบได้จำนวน 8 เพลง เพื่อสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนสำหรับใช้กับกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ชุดละ 2 เพลง ซึ่งเนื้อหาของเพลงไทยสากลส่วนใหญ่จะประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรัก การชมความงามของหญิงอันเป็นที่รัก ข้อคิดเกี่ยวกับการใช้ชีวิต คติเตือนใจที่แอบแฝงอยู่ในบทเพลง แต่ละเพลงมีความยาวประมาณ 3-4 นาที แบบทดสอบเป็นแบบอัตรัดนัย
5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้ง 2 ชุด ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาปรับปรุง แล้วนำไปหาประสิทธิภาพ โดยนำไปใช้กับกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 31 คน พร้อมกับแผนการเรียนรู้

6. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผ่านการหาประสิทธิภาพจำนวน 2 ชุด ไปสร้างเป็นสื่อมัลติมีเดียเพื่อให้นักศึกษาเรียนจากคอมพิวเตอร์และใช้กับกลุ่มการเรียนรู้ปกติที่เรียนโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

7. คัดเลือกบทเพลงไทยสากลจากแบบสำรวจความชื่นชอบของนักศึกษาที่เหลือจากแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรียงตามลำดับความชื่นชอบลงได้มาจำนวนทั้งสิ้น 28 เพลง เพื่อนำไปสร้างเครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อใช้กับกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ เป็นแบบอัตนัย 16 ชุด โดยมีรายละเอียดดังนี้ใช้กับ ระดับคำ 8 เพลง ชุดละ 2 เพลง ระดับกลุ่มคำหรือวลีทั้งหมด 8 เพลง ชุดละ 2 เพลง ระดับประโยค 8 เพลง ชุดละ 2 เพลง และระดับเรื่อง 4 เพลง ชุดละ 1 เพลง โดยมีเนื้อหาและความยาวของบทเพลงใกล้เคียง

8. นำเครื่องมือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแก้ไขเพื่อปรับปรุงแล้วนำไปหาประสิทธิภาพโดยนำไปใช้กับกลุ่มศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พร้อมกับแผนการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนต่อไป

การสร้างแผนการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์

แผนการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการสอน มีจำนวน 32 แผน ใช้กับนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาจากหลักสูตรวิชาการใช้ภาษาไทย รหัสวิชา (01-001-101) โครงการสอนวิชาการใช้ภาษาไทย รหัสวิชา (01-001-101) และหนังสือเรียนวิชาการใช้ภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. ศึกษาวิธีการสร้างแผนการเรียนรู้จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วิทยานิพนธ์ของกรรณิการ์ (2541) คุณิต (2543) และฐิตินันท์ (2546) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแผนการเรียนรู้

3. สร้างแผนการเรียนรู้สำหรับกลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อจำนวน 16 แผน และกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อจำนวน 16 แผน แผนละ 60 นาที ซึ่งแต่ละแผนประกอบด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย เนื้อหา กิจกรรมการเรียน สื่อการเรียน และการประเมินผล

4. นำแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาปรับปรุง แล้วนำไปทดลองสอนกับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อจำนวน 16 แผน และสำหรับกลุ่มนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ จำนวน 16 แผน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้โดยใช้พร้อมกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์และเครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ผลปรากฏดังนี้

4.1 นำคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ได้ค่าเท่ากับ 0.52 แล้วนำไปทดสอบความมีนัยสำคัญของค่า r ปรากฏว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 3.98 มากกว่า $t_{28}(.95)$ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.70 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่น

4.2 นำคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ได้ค่าเท่ากับ 0.55 แล้วนำไปทดสอบความมีนัยสำคัญของค่า r ปรากฏว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 4.34 มากกว่า $t_{28}(.95)$ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.70 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่น

4.3 การหาประสิทธิภาพเครื่องมือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ปรากฏว่า คะแนนด้านพุทธิพิสัยจากการทำแบบฝึกหัดในเครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและนักศึกษากลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อพบว่า กลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในขอบเขต 11.64 - 18.90 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในขอบเขต 1.64 - 2.84 กลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในขอบเขต 12.19 - 17.80 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในขอบเขต 1.38 - 3.03

4.4 ผลของคะแนนจิตพิสัยและทักษะพิสัยของนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อผลปรากฏว่า คะแนนจิตพิสัยของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60 ในทุกรายการของการประเมิน ดังนี้ คะแนนจิตพิสัยของนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ เฉลี่ยรวมด้านการมีสมาธิ ผ่านร้อยละ 90.95 และ 89.87 ตามลำดับ การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมผ่านร้อยละ 89.00 และ 86.61 ตามลำดับ การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลผ่านร้อยละ 82.98 และ 91.81 ตามลำดับ การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามผ่านร้อยละ 86.42 และ 89.44 ตามลำดับ ส่วนคะแนนทักษะพิสัย เฉลี่ยรวมด้านการอภิปรายลักษณะคำ กลุ่มคำประโยค เรียงความ ได้ถูกต้องผ่านร้อยละ 91.16 และ 87.50 ตามลำดับ ด้านการเขียนถูกต้องตามอักขรวิธีผ่านร้อยละ 86.61 และ 93.54 ตามลำดับ ด้านการอธิบายเหตุผลถูกต้องเหมาะสมผ่านร้อยละ 89.87 และ 89.66 ตามลำดับ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์กับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที 40 คะแนน โดยใช้เกณฑ์ (Rubrics) ของ Earl และคณะในการประเมิน
2. ดำเนินการสอนนักศึกษาในกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 ที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ครั้งละ 60 นาที จำนวน 16 ครั้งต่อกลุ่ม แผนละ 1 ครั้งต่อวัน

3. ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังจากดำเนินการสอนทั้ง 16 ครั้งต่อกลุ่มเสร็จสิ้นแล้วโดยใช้เกณฑ์ (Rubrics) ของ Earl และคณะในการประเมิน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนและข้อมูลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในเครื่องมือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับการเรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ โดยใช้เกณฑ์ (Rubrics) ในการประเมินดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน
คะแนนเต็ม 40 คะแนน

แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนมีทั้งหมด 4 ข้อ

ข้อ 1	การเขียนคำแสดงความรู้สึกให้มีความหมาย
สอดคล้องกับคำที่กำหนด (5 คำ คำละ 2 คะแนน)	คะแนนเต็ม 10	คะแนน
1.	ความหมายสัมพันธ์กับคำจากเนื้อเพลง	คะแนนเต็ม 1	คะแนน
1.1	เขียนคำตรงประเด็นมีความหมายสัมพันธ์กับคำที่กำหนด	1	คะแนน
1.2	เขียนคำผิดความหมายไม่สัมพันธ์กับคำที่กำหนด	0	คะแนน
2.	การสะกดคำ	คะแนนเต็ม 1	คะแนน
2.1	สะกดคำถูกต้องทุกคำ	1	คะแนน
2.2	สะกดคำผิด 1 คำขึ้นไป	0	คะแนน
ข้อ 2	เขียนนามวลที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับวลีที่กำหนด
(5 วลี วลีละ 2 คะแนน)	คะแนนเต็ม 10	คะแนน
1.	ความหมายสัมพันธ์กับคำจากเนื้อเพลง	คะแนนเต็ม 1	คะแนน

- 1.1 เขียนวลีถูกต้องตามหลักภาษาสัมพันธ์กับวลีที่กำหนด 1 คะแนน
- 1.2 เขียนวลีผิดหลักภาษา ไม่สัมพันธ์กับวลีที่กำหนด 0 คะแนน
2. การสะกดคำ คะแนนเต็ม 1 คะแนน
- 2.1 สะกดคำในวลีถูกต้องทุกคำ 1 คะแนน
- 2.2 สะกดคำผิด 1 คำขึ้นไป 0 คะแนน
- ข้อ 3 เขียนประโยคให้มีเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับประโยคที่กำหนด (5 ประโยค ประโยคละ 2 คะแนน) คะแนนเต็ม 10 คะแนน**
1. เขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษา คะแนนเต็ม 1 คะแนน
- 1.1 เขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษาประกอบด้วย
ประธาน กริยาหรืออาจจะมีกรรมและส่วนขยาย 1 คะแนน
- 1.2 เขียนประโยคผิดหลักภาษา วางตำแหน่งผิดที่หรือขาดส่วนใดส่วนหนึ่ง 0.5 คะแนน
- 1.3 เขียนประโยคผิดหลักภาษา 0 คะแนน
2. การสะกดคำ คะแนนเต็ม 1 คะแนน
- 2.1 สะกดคำถูกต้องทุกคำในประโยค 1 คะแนน
- 2.2 สะกดคำผิด 1 คำขึ้นไป 0 คะแนน
- ข้อ 4 เขียนเรียงความตามจินตนาการให้สัมพันธ์กับเนื้อหาของเพลงที่กำหนดให้ฟัง คะแนนเต็ม 10 คะแนน**
1. เนื้อเรื่องสอดคล้องกับบทเพลง คะแนนเต็ม 2 คะแนน
- 1.1 เนื้อเรื่องไม่เข้ากับบทเพลง มีเหตุผลสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องในคำประพันธ์ 2 คะแนน
- 1.2 เนื้อเรื่องสมเหตุสมผลแต่ไม่สอดคล้องกับบทเพลง 1 คะแนน
- 1.3 เนื้อเรื่องไม่สร้างสรรค์ ไม่สมเหตุผลไม่สัมพันธ์กับคำประพันธ์ 0 คะแนน
2. การเรียงลำดับเหตุการณ์ คะแนนเต็ม 2 คะแนน
- 2.1 เรียงลำดับเหตุการณ์ประกอบด้วยคำนำ เนื้อหา สรุป 3 คะแนน
- 2.2 เรียงลำดับเหตุการณ์สับสน ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายไม่ชัดเจน 2 คะแนน
- 2.3 เรียงลำดับเหตุการณ์สับสน 3-5 ที่ ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายไม่ชัดเจน 1 คะแนน
- 2.4 เรียงลำดับเหตุการณ์สับสน ใช้ถ้อยคำสับสนไม่สื่อความหมาย 0 คะแนน

3. ประโยคถูกต้องตามหลักภาษา	คะแนนเต็ม 2	คะแนน
3.1 เขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษาทุกประโยค		2 คะแนน
3.2 เขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษา 1-2 ประโยค		2 คะแนน
3.3 เขียนประโยคผิดหลักภาษา 3 ประโยคขึ้นไป		0 คะแนน
4. ชื่อเรื่องสัมพันธ์กับเนื้อหา	คะแนนเต็ม 1	คะแนน
4.1 ตั้งชื่อเรื่องสัมพันธ์กับเนื้อหา		1 คะแนน
4.2 ตั้งชื่อเรื่องไม่สัมพันธ์กับเนื้อหา		0 คะแนน
5. การสะกดคำ	คะแนนเต็ม 2	คะแนน
5.1 สะกดคำถูกต้องทุกคำ		2 คะแนน
5.2 สะกดคำผิด 1-3 คำ		1 คะแนน
5.3 สะกดคำผิด 1 คำขึ้นไป		0 คะแนน
6. การเว้นวรรคตอน	คะแนนเต็ม 1	คะแนน
6.1 เขียนเว้นวรรคตอนถูกต้องทุกที่		1 คะแนน
6.2 เขียนเว้นวรรคตอนถูกต้อง มีเว้นวรรคผิด 1-2 ที่		0.5 คะแนน
6.3 เขียนเว้นวรรคตอนถูกต้อง มีเว้นวรรคผิด 3 ที่ขึ้นไป		0 คะแนน

เครื่องมือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

คะแนนเต็มชุดละ 20 คะแนน

การเขียนคำ ชุดที่ 1-4

ชุดที่ 1-4 แต่ละชุดมีทั้งหมด 4 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน

(5 คำ คำละ 1 คะแนน)

1. เขียนคำตรงประเด็น ตรงความหมาย และสะกดถูกต้อง	1	คะแนน
2. เขียนคำตรงประเด็น ตรงความหมาย แต่สะกดผิด	0.5	คะแนน
3. สะกดคำถูกแต่เขียนคำผิดประเด็น ผิดความหมาย	0	คะแนน

การเขียนกลุ่มคำหรือวลี ชุดที่ 5-8

ชุดที่ 5 - 8 แต่ละชุดมีทั้งหมด 4 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน

(5 กลุ่มคำ กลุ่มคำละ 1 คะแนน)

1. เขียนถูกต้องตามลักษณะของกลุ่มคำ ตอบตรงประเด็น สะกดถูกต้อง	1	คะแนน
2. เขียนถูกต้องตามลักษณะของกลุ่มคำ ตอบผิดประเด็นบางส่วน สะกดถูกต้อง	0.5	คะแนน
3. เขียนกลุ่มคำผิดลักษณะ ตอบผิดประเด็น สะกดผิด	0	คะแนน

การเขียนประโยค ชุดที่ 9 - 12

ชุดที่ 9 - 12 แต่ละชุดมีทั้งหมด 2 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน

(5 ประโยค ประโยคละ 2 คะแนน)

1. เขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษา ประกอบด้วยประธาน กริยากรรม และส่วนขยาย ตรงประเด็น สะกดถูกต้อง	2	คะแนน
2. เขียนประโยคขาดส่วนสำคัญใดส่วนหนึ่ง แต่ตรงประเด็นสะกดถูกต้อง	1	คะแนน
3. เขียนประโยคไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไม่ตรงประเด็น สะกดคำผิด	0	คะแนน

การเขียนเรียงความ ชุดที่ 13-16

ชุดที่ 13-16 แต่ละชุดมีทั้งหมด 2 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน

(2 เรื่อง เรื่องละ 10 คะแนน)

1. การเขียนเนื้อเรื่อง	คะแนนเต็ม	2	คะแนน
1.1 ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา เขียนเรื่องตรงประเด็น ลำดับเรื่องได้สอดคล้องต่อเนื่องตรงตามรูปแบบ ประกอบด้วยคำนำ เนื้อเรื่อง สรุป		2	คะแนน
1.2 ตั้งชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา เขียนเรื่องตรงประเด็น ลำดับเรื่องสอดคล้องต่อเนื่องตรงบางส่วน แต่รูปแบบการเขียนขาดส่วนใดส่วนหนึ่ง		1	คะแนน
1.3 เขียนเรื่องไม่ตรงประเด็น ลำดับเรื่องสับสนเขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบการเขียน ขาดชื่อเรื่องหรือตั้งชื่อเรื่องไม่สอดคล้องกับเนื้อหา		0	คะแนน
2. การเรียงลำดับความคิด	คะแนนเต็ม	2	คะแนน
2.1 เขียนเนื้อเรื่องมีแนวคิดสร้างสรรค์ เนื้อหาแปลกใหม่ไม่ซ้ำ			

เรื่องเดิม สมเหตุสมผล ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายชัดเจน สอดคล้องกับบทประพันธ์		2	คะแนน
2.2 เขียนเนื้อเรื่องมีแนวคิดสร้างสรรค์ พอสมเหตุสมผล ใช้ถ้อยคำสื่อความหมายเข้าใจสอดคล้องกับบทประพันธ์		1	คะแนน
2.3 เขียนเนื้อเรื่องไม่สร้างสรรค์ ขาดเหตุผล ใช้ถ้อยคำสับสน ไม่สื่อความหมาย ไม่สอดคล้องกับบทประพันธ์		0	คะแนน
3. เขียนประโยค	คะแนนเต็ม	2	คะแนน
3.1 เขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษาประกอบด้วย ประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย สอดคล้องกับบทประพันธ์		2	คะแนน
3.2 เขียนประโยคขาดส่วนสำคัญหนึ่งส่วนแต่สอดคล้อง กับบทประพันธ์		1	คะแนน
3.3 เขียนประโยคไม่ถูกต้องตามหลักภาษา และไม่สอดคล้องกับบทประพันธ์		0	คะแนน
4. เขียนสะกดคำ	คะแนนเต็ม	2	คะแนน
4.1 เขียนสะกดคำถูกต้องวางรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ถูกต้องตามหลักการเขียน		2	คะแนน
4.2 เขียนสะกดคำผิด 1-3 คำ หรือวางรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ผิดหลักการเขียน		1	คะแนน
4.3 เขียนสะกดคำผิดมากกว่า 3 คำ วางรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ผิดหลักการเขียน		0	คะแนน
5. เขียนเว้นวรรคตอน	คะแนนเต็ม	1	คะแนน
5.1 เขียนเว้นวรรคตอนและใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง ไม่เขียนแยกคำ		1	คะแนน
5.2 เขียนเว้นวรรคตอนและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดบางส่วน เขียนแยกคำบางคำ		0.5	คะแนน

5.3	เขียนเว้นวรรคตอนและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดเขียนแยกคำ	0	คะแนน
6.	ความเป็นระเบียบในการเขียน	คะแนนเต็ม	1 คะแนน
6.1	เขียนลายมืออ่านง่าย เป็นระเบียบไม่มีรอยลบขีดฆ่า	1	คะแนน
6.2	เขียนลายมืออ่านง่าย เป็นระเบียบแต่มีรอยลบขีดฆ่า	0.5	คะแนน
6.3	เขียนลายมืออ่านยาก สกปรก ขาดความเป็นระเบียบ	0	คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียน

และหลังเรียน โดยใช้สูตร
$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

และทดสอบหาค่า r_{xy} โดยใช้สูตร
$$t = \frac{r\sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}$$
 ของ บุญเรียง (2542)

2. ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรม Excel 2003 (อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย, 2546) และหนังสือสถิติวิจัย (บุญเรียง, 2542) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากการหาประสิทธิภาพเครื่องมือและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 การทดสอบพื้นฐานทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05

2.2 หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.3 เปรียบเทียบคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างนักศึกษาที่

เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

2.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับ

คะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและการเรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ กับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
2. ผลการศึกษาความก้าวหน้าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ กับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
 - 2.1 ผลการศึกษาความก้าวหน้าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
 - 2.2 ผลการศึกษาความก้าวหน้าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
3. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ กับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
 - 3.1 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
 - 3.2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
4. ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจิตพิสัยและคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ กับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

4.1 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจิตพิสัยและคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

4.2 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจิตพิสัยและคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

Group	n	\bar{x}	S_p^2	t
X ₁	30	35.8	7.76	3.38*
X ₂	30	33.45		

$$t_{58} (.95) = 1.67$$

X₁ = กลุ่มทดลองที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

X₂ = กลุ่มทดลองที่เรียนปกติ

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 3.38 มีค่ามากกว่า $t_{58} (.95)$ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.67 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

2. ผลการศึกษาความก้าวหน้าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

2.1 ผลการศึกษาความก้าวหน้าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

กลุ่มมัลติมีเดีย	n	\bar{x}	S.D.	t
คะแนนก่อนเรียน	30	23.8	4.96	14.04*
คะแนนหลังเรียน	30	35.88	1.89	
$t_{29} (.95) = 1.69$		* $P < .05$		

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นค่า t ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 14.04 มีค่ามากกว่า $t_{29} (.95)$ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.69 แสดงว่าคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

2.2 ผลการศึกษาความก้าวหน้าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

กลุ่มเรียนปกติ	n	\bar{x}	S.D.	t
คะแนนก่อนเรียน	30	25.68	6.32	7.62*
คะแนนหลังเรียน	30	33.45	3.45	
$t_{30} (.95) = 1.69$		* P < .05		

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 7.62 มีค่ามากกว่า $t_{29} (.95)$ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.69 แสดงว่าคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

3. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

3.1 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ระดับ	ชุดที่	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
คำ	1.	12.53*	1.99
	2.	13.68	1.76
	3.	13.38	1.82
	4.	13.57	1.96
กลุ่มคำ	5.	14.27	1.34
	6.	14.70	1.14
	7.	14.83*	1.36
	8.	13.02	2.17
ประโยค	9.	12.53	2.31
	10.	13.07	1.57
	11.	13.58	1.41
	12.	13.27	1.59
เรื่อง	13.	13.75	2.09
	14.	13.15	2.20
	15.	14.08	2.41
	16.	14.37	2.22
เฉลี่ยรวม		13.61	1.21

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยรวมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่ออยู่ในขอบเขต 13.61 และ 1.21 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำสุด ได้แก่ ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 9 คือ 12.53 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุด ได้แก่ ชุดที่ 7 คือ 14.83 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน

3.2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ระดับ	ชุดที่	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
คำ	1.	17.25	1.47
	2.	18.36*	1.72
	3.	17.10	1.88
	4.	14.98	2.35
กลุ่มคำ	5.	17.10	1.97
	6.	16.73	2.12
	7.	17.33	2.15
	8.	15.88	3.66
ประโยค	9.	11.75*	2.81
	10.	12.26	2.18
	11.	14.00	2.13
	12.	13.56	2.54
เรื่อง	13.	12.28	3.56
	14.	12.16	2.47
	15.	12.88	2.58
	16.	13.91	2.65
เฉลี่ยรวม		14.84	0.59

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยรวมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่ออยู่ในขอบเขต 14.84 และ 0.59 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำสุด ได้แก่ชุดที่ 9 คือ 11.75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุด ได้แก่ชุดที่ 2 คือ 18.36 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน

4. ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจิตพิสัยและคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

4.1 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจิตพิสัยและคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจิตพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ข้อที่	การมีสมาธิ		การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม		การแสดงความคิดเห็น		การให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	96.55	3.45	93.10	6.90	93.10	6.90	96.55	3.45
2	93.10	6.90	96.55	3.45	96.55	3.45	96.55	3.45
3	89.66	10.34	100.00	0.00	96.55	3.45	100.00	0.00
4	93.10	6.90	89.66	10.34	96.55	3.45	100.00	0.00
5	82.76	17.24	86.21	13.79	89.66	10.34	93.10	6.90
6	89.66	10.34	93.10	6.90	96.55	3.45	96.55	3.45
7	86.21	13.79	96.55	3.45	93.10	6.90	93.10	6.90
8	89.66	10.34	89.66	10.34	82.76	17.24	89.66	10.34
9	75.87	24.13	79.31	20.68	79.31	20.68	86.21	13.79
10	89.66	10.34	82.76	17.24	93.10	6.90	86.21	13.79
11	79.31	20.69	82.76	17.24	72.41	27.59	79.31	20.69
12	86.21	13.79	89.66	10.34	82.76	17.24	82.76	17.24
13	93.10	6.90	93.10	6.90	86.21	13.79	93.10	6.90
14	82.76	17.24	89.66	10.34	89.66	10.34	93.10	6.90
15	79.31	20.69	86.21	13.79	89.66	10.34	89.66	10.34
16	82.76	17.24	89.66	10.34	93.10	6.90	93.10	6.90
เฉลี่ยรวม	86.61	13.39	89.87	10.13	89.44	10.56	91.81	9.19

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละของคะแนนจิตพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ปรากฏผลดังนี้ การมีสมาธิผ่านร้อยละ 86.61 การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมผ่านร้อยละ 89.87 การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลผ่านร้อยละ 89.44 การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามผ่านร้อยละ 91.81 ซึ่งนักศึกษามีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์การประเมิน คือร้อยละ 60 ทุกรายการของการประเมิน

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์
มัลติมีเดีย โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ร้อยละ ชุดที่	อภิปรายลักษณะคำ กลุ่มคำ ประโยค เรียงความ ได้ถูกต้อง		เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี		อธิบายถูกต้องเหมาะสม	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	93.10	6.90	93.10	6.90	100.00	0.00
2	93.10	6.90	100.00	0.00	100.00	0.00
3	96.55	3.45	96.55	3.45	100.00	0.00
4	100.00	0.00	93.10	6.90	86.21	13.79
5	89.66	10.34	86.21	13.79	93.10	6.90
6	89.66	10.34	93.10	6.90	100.00	0.00
7	96.55	3.45	93.10	6.90	93.10	6.90
8	93.10	6.90	89.66	10.34	89.66	10.34
9	82.76	17.24	82.76	17.24	89.66	10.34
10	82.76	17.24	86.21	13.79	86.21	13.79
11	82.76	17.24	82.76	17.24	82.76	17.24
12	89.66	10.34	82.76	17.24	89.66	10.34
13	93.10	6.90	82.76	17.24	96.55	3.45
14	96.55	3.45	93.10	6.90	100.00	0.00
15	82.76	17.24	82.76	17.24	89.66	10.34
16	96.55	3.45	96.55	3.45	100.00	0.00
เฉลี่ยรวม	91.16	8.84	89.66	10.34	93.54	6.46

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละของคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจาก
คอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ปรากฏผลดังนี้ อภิปรายลักษณะคำ กลุ่มคำ
ประโยค เรียงความ ได้ถูกต้อง ผ่านร้อยละ 91.16 เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี ผ่านร้อยละ
89.66 อธิบายเหตุผลถูกต้องเหมาะสม ผ่านร้อยละ 93.54 ซึ่งนักศึกษา มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์
การประเมินคือ ร้อยละ 60 ทูกรายการของการประเมิน

4.1 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจิตพิสัยและคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจิตพิสัยของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ร้อยละ ชุดที่	การมีสมาธิ		การให้ความร่วมมือ ในการทำกิจกรรม		การแสดงความคิดเห็น		การให้ความร่วมมือ ในการตอบคำถาม	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	89.66	10.34	89.66	10.34	89.66	10.34	96.55	3.45
2	75.87	24.13	65.52	34.48	68.97	31.03	79.31	20.69
3	79.31	20.69	75.86	24.14	93.10	6.90	89.66	10.34
4	82.76	17.24	86.21	13.79	82.76	17.24	75.86	24.14
5	82.76	17.24	93.10	6.90	75.86	24.14	75.86	24.14
6	75.86	24.14	82.76	17.24	89.66	10.34	79.31	20.69
7	82.76	17.24	89.66	10.34	93.10	6.90	93.10	6.90
8	93.10	6.90	96.55	3.45	86.21	13.79	79.31	20.69
9	86.21	13.79	89.66	10.34	93.10	6.90	86.21	13.79
10	79.31	20.69	86.21	13.79	96.55	3.45	89.66	10.34
11	89.66	10.34	82.76	17.24	86.21	13.79	89.66	10.34
12	68.97	31.03	75.86	24.14	82.76	17.24	75.86	24.14
13	89.66	10.34	89.66	10.34	93.10	6.90	96.55	3.45
14	93.10	6.90	93.10	6.90	100.00	0.00	100.00	0.00
15	79.31	20.69	86.21	13.79	75.86	24.14	79.31	20.69
16	79.31	20.69	100.00	0.00	93.10	6.90	96.55	3.45
เฉลี่ยรวม	82.98	17.02	86.42	13.58	87.50	12.50	86.42	13.58

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละของคะแนนจิตพิสัยของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ปรากฏผลดังนี้ การมีสมาธิผ่านร้อยละ 82.98 การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ผ่านร้อยละ 86.42 การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลผ่าน ร้อยละ 87.50 การให้ความร่วมมือในการตอบคำถามผ่าน ร้อยละ 86.42 ซึ่งนักศึกษามีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์การประเมินคือร้อยละ 60 ทุกรายการของการประเมิน

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ร้อยละ ชุดที่	อภิปรายลักษณะคำ กลุ่มคำ ประโยค เรียงความ ได้ถูกต้อง		เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี		อธิบายถูกต้องเหมาะสม	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	96.55	3.45	96.55	3.45	96.55	3.45
2	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00
3	100.00	0.00	100.00	0.00	96.55	3.45
4	96.55	3.45	93.10	6.90	100.00	0.00
5	93.10	6.90	93.10	6.90	89.66	10.34
6	100.00	0.00	100.00	0.00	100.00	0.00
7	89.66	10.34	93.10	6.90	93.10	6.90
8	89.66	10.34	89.66	10.34	96.56	3.44
9	75.86	24.14	72.41	27.59	79.31	20.69
10	72.41	27.59	75.86	24.14	75.86	24.14
11	72.41	27.59	82.76	17.24	82.76	17.24
12	79.31	20.69	89.66	10.34	86.21	13.79
13	79.31	20.69	93.10	6.90	93.10	6.90
14	100.00	0.00	82.76	17.24	96.56	3.44
15	75.86	24.14	79.31	20.69	89.66	10.34
16	82.76	17.24	82.76	17.24	79.31	20.69
เฉลี่ยรวม	87.72	12.28	89.00	11.00	90.95	9.05

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละของคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ปรากฏผลดังนี้ อภิปรายลักษณะคำ กลุ่มคำ ประโยค เรียงความ ได้ถูกต้อง ผ่านร้อยละ 87.72 เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี ผ่านร้อยละ 89.00 อธิบายเหตุผลถูกต้องเหมาะสมผ่านร้อยละ 90.95 ซึ่งนักศึกษา มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์การประเมินคือร้อยละ 60 ทุกรายการของการประเมิน

ข้อวิจารณ์

การวิจัยครั้งนี้มีข้อวิจารณ์เกี่ยวกับการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ แตกต่างกัน โดยผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากเหตุผลดังนี้คือ ผู้เรียนได้รับสิ่งเร้าเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณทั้งจากเพลงไทยสากลและสื่อมัลติมีเดีย เพราะดนตรีสากลเป็นเพลงที่มีท่วงทำนองผสมผสานกันระหว่างดนตรีของไทยแต่เดิมผสมเข้ากับดนตรีแบบชาวตะวันตก ได้ประโยชน์จากเพลงในการฟังในชีวิตประจำวัน เพื่อความบันเทิง คลายเครียด สร้างความมั่นใจในตัวเองและสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน สามารถพัฒนาการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงเดือน คุปต์การ (2542) ที่ผลการวิจัยได้บ่งชี้ว่าเพลงไทยสามารถพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจ สร้างเจตคติในกิจกรรมการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนเรียน(เกศริน, 2543) กล่าวไว้สรุปได้ว่า บทเพลงไทยสากล จัดเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทหนึ่ง มีเนื้อหา รูปแบบ การใช้ภาษา และคุณค่าด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในบทเพลง มีลักษณะประณีต ในการเลือกสรรถ้อยคำในทำนองเดียวกับการใช้ถ้อยคำในบทกวี เช่น การเล่นเสียงสัมผัสสระ สัมผัสอักษร การใช้คำซ้อน คำซ้ำ การหลกคำ และการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ ส่วนการใช้สำนวน และการใช้ภาพพจน์แบบต่าง ๆ ก็ช่วยให้ผู้ฟังเกิดจินตภาพตามบทเพลง คุณค่าที่พบในบทเพลง กลวิธีการใช้ภาษาในเพลงมีการใช้โวหารภาพพจน์เพื่อให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์คล้อยตามมากขึ้น (ใจคนึง ดิณสุลานนท์, 2547) ดังที่ วัชรภรณ์ (2534) นอกจากนี้คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียยังช่วยเสริมแรงด้านเสียงดนตรี สี สัน กราฟิกและภาพเคลื่อนไหว ซึ่งทำให้ดูเหมือนของจริง ใ้ใจ เพิ่มความสนใจ ความตั้งใจ ของผู้เรียนมากยิ่งขึ้นในการทำการฝึกปฏิบัติ สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้สอนสามารถควบคุมการเรียนของผู้เรียนได้ เพราะคอมพิวเตอร์จะบันทึกการเรียนของผู้เรียนแต่ละบุคคลไว้เพื่อตรวจสอบผลคะแนนได้โดยไม่ผิดพลาด ผนวกกับการฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ จนเกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง เน้นการเสริมแรงทั้งภายในและภายนอกในทางบวกที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

2.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ปรากฏว่า

2.1 ผลการเปรียบเทียบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้งสองกลุ่ม เนื่องจากเหตุผลดังนี้

2.1.1 นักศึกษาได้รับการฝึกอย่างต่อเนื่องและทำซ้ำ ๆ จนเกิดความเข้าใจ ดังที่ ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike ที่กล่าวถึงกฎแห่งการฝึกหัด ประกอบด้วยกฎแห่งการใช้และกฎแห่งการไม่ใช้ หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ จนเกิดความสมบูรณ์ถูกต้องอีกทั้ง เครื่องพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ รวมถึงการได้รับการเสริมแรงในทางบวกในขณะที่สอน ไม่ว่าจะเป็นคำชม การปรบมือ การให้ฟังเสียงเพลงที่ชอบ การอยู่ในบรรยากาศสบายๆ ไม่คร่ำเคร่ง สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นส่วนเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดความคิดในเชิงสร้างสรรค์ดังทฤษฎีทางความคิดสร้างสรรค์ที่ อุษณีย์และคณะ (2544) ได้กล่าวว่าความคิดสร้างสรรค์จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้สร้างสรรค์ มีอิสรภาพทางความคิด

2.1.2 คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและเพลงไทยสากลล้วนแล้วแต่เป็นสารที่ใช้เป็นสื่อเร้าความรู้สึกให้เกิดจินตนาการตามที่ทฤษฎีการติดต่อ (Transactional Theory) ของ Rosenblatt กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างการอ่านกับการเขียน โดยผู้อ่าน อ่านสารและจะจดบันทึกข้อมูล ด้วยการสรุปใจความสำคัญหรือใส่ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่สรุป หากสารที่อ่านตรงกับความสนใจหรือเร้าใจผู้อ่านก็จะทำให้ผู้อ่านมีจิตใจจดจ่ออยู่กับสิ่งนั้น ทำให้เกิดปฏิกิริยาอันเป็นความคิดเกี่ยวกับสารนั้น เกิดเป็นความคิดใหม่ที่เชื่อมโยงหรือติดต่อกับสารที่อ่าน นอกจากนี้เนื้อหาของเพลงไทยสากลล้วนแล้วแต่ได้มาจากความชื่นชอบ มีเนื้อหาเหมาะกับกลุ่มผู้เรียนซึ่งอยู่ในวัยรุ่นอันเป็นวัยที่มีความเจริญเติบโตทางสมองเต็มที่จึงสามารถคิดได้ในทุกๆแบบและทุกๆของวิถีคิดหากได้รับการอบรมมาตามขั้นตอนอย่างดี (ศรีเรือน, 2540) ถึงแม้ว่าความคิดสร้างสรรค์ในแต่ละระดับ (ระดับคำ กลุ่มคำ ประโยค เรื่อง) ในแบบฝึกทั้ง 16 ชุดของทั้งสองกลุ่มไม่ได้พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในทุกระดับ ซึ่งบางระดับมีการพัฒนาขึ้นๆลงๆ ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้เรียนจะมีพัฒนาการทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์น้อยลงแต่อาจเนื่องมาจากเงื่อนไขอาจมีมากเกินไป หากจำกัดเงื่อนไขน้อยลงอาจช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดอิสระ ปลอดโปร่งพร้อมที่จะคิดงานสร้างสรรค์ได้มากยิ่งขึ้นดังที่นักมานุษยวิทยาที่มีความเชื่อว่าสถานการณ์ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ควรต้องประกอบด้วย “ภาวะความปลอดกลัยทางจิต” คือการไม่ตีราคาประเมินหรือเปรียบเทียบความคิดเห็นและผลงาน บุคคลที่รู้จักตนตรงตามสภาพที่เป็นจริงจะสามารถพัฒนาศักยภาพของตนให้เต็มที่

ภายใต้ความรู้ที่ปลอดภัยทางจิตใจและการมีเสรีภาพในการแสดงออกจะทำให้เกิดผลผลิตสร้างสรรค์ได้ (บึงอร, 2544: 22)

2.2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีลักษณะการพัฒนาแต่ผลคะแนนอาจขึ้นๆลงๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากเหตุผลที่ว่า การเขียนระดับคำและกลุ่มคำมีความง่ายและข้อจำกัดน้อยกว่าการเขียนระดับประโยคและการเขียนเรื่อง เพราะในระดับเรื่องจำเป็นต้องเลือกสรรคำพูด การใช้ภาษา การเรียบเรียงถ้อยคำให้เกิดความสละสลวย การจำกัดเวลาก็เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการของความคิดที่เป็นเอกลักษณ์ส่วนบุคคลเมื่อมีสภาพจิตใจไร้กังวลหรือความกดดันใดๆ กระบวนการของความคิดก็จะยอมรับประสบการณ์ความรู้เดิมเข้าผสมผสานกันและแปรเปลี่ยนสภาพไปสู่ประสบการณ์ความรู้ใหม่แต่ความคิดสร้างสรรค์ไม่ได้เจริญสม่ำเสมอ ดังที่ Griffiths (1945) ได้กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์จะค่อยๆ ถูกจำกัดลงเมื่อมีการรับรู้ข้อกำหนดเพิ่มขึ้นจากสังคมสภาพแวดล้อมและการเรียนรู้ในด้านเหตุผลมากยิ่งขึ้น จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้คะแนนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ไม่ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับถึงแม้จะเรียงลำดับความยากง่าย จากง่ายไปยากก็ตาม ซึ่งค่าคะแนนเฉลี่ยสูงจะอยู่ในระดับคำ กลุ่มคำหรือวลี เพราะมีข้อจำกัดและข้อกำหนดน้อย แต่คะแนนเฉลี่ยต่ำจะอยู่ในระดับประโยคและระดับเรื่อง เพราะมีข้อจำกัดด้านเหตุผลมากกว่าระดับอื่นซึ่งเป็นเหตุผลอันเกี่ยวกับทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์นั่นเอง

2.2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจิตพิสัยและคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ผลปรากฏว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยรวมมากกว่าร้อยละ 60 ในทุกรายการของการประเมิน แต่มีบางคนไม่ผ่านการประเมินในบางด้านเนื่องจากการขาดสมาธิ การหยอกล้อกับเพื่อนๆ ขาดความร่วมมือในการทำกิจกรรม ไม่ตั้งใจฟังคำถามที่ครูถามและไม่ตอบคำถาม ขาดการแสดงความคิดเห็น สนใจพูดคุยกับเพื่อนในชั้นเรียนเท่านั้นแต่ไม่ฟังคำอธิบายของครู ไม่ให้ความร่วมมือในการอภิปรายเพราะ มีความรู้พื้นฐานคือน้อย ไม่เข้าใจลักษณะคำต่าง ๆ ถึงแม้จะอธิบายเพิ่มเติมและยกตัวอย่างนักศึกษาก็ยังคงเขียนถูกต้องเพียงบางส่วน ความเคยชินที่ติดเป็นนิสัยในการเขียนและวางรูปวรรณยุกต์ผิดที่เป็นต้น

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

2.1 เพื่อศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

2.2 เพื่อศึกษาจิตพิสัยและทักษะพิสัยในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อสูงกว่ากลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

2. นักศึกษากลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อจะมีผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 60 คน ได้มาโดยการนำคะแนนวิชาภาษาไทย จำนวนห้าค่าเฉลี่ย แล้วเลือกนักศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน 2 ห้อง นำคะแนนของนักศึกษาทั้ง 2 ห้อง หาค่าความแปรปรวน แล้วทดสอบความแตกต่างของกลุ่มโดยใช้ t - test (บุญเรียง, 2542) และโปรแกรม Excel 2003 (อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย, 2546) ซึ่งไม่แตกต่างกันที่ระดับ.05 จากนั้นจับสลากให้นักศึกษาห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์จากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อจำนวน 30 คน และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มเรียนปกติที่ฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ จำนวน 16 ชุด ซึ่งนำไปใช้กับทั้งสองกลุ่ม แต่ละชุดประกอบด้วยเนื้อหาบทเพลงไทยสากลที่ได้จากการสำรวจความชื่นชอบและแบบฝึกหัดอรรถนัย จำนวน 4 ข้อ แบ่งเป็น ชุดที่ 1-4 พัฒนาการเขียนคำ ชุดที่ 5-8 พัฒนาการเขียนกลุ่มคำหรือวลี ชุดที่ 9-12 พัฒนาการเขียนประโยค และชุดที่ 13-16 พัฒนาการเขียนเรียงความ โดยใช้เกณฑ์ (Rubrics) ของ Earl และคณะ (1997) ในการประเมิน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นแบบทดสอบอรรถนัยจำนวน 2 ชุด ใช้ทดสอบก่อนเรียน 1 ชุด และทดสอบหลังเรียน 1 ชุด ใช้กับกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ซึ่งในแต่ละชุดมีจำนวน 4 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที 40 คะแนน แบบทดสอบแต่ละชุดประกอบด้วยกรเขียนคำ กลุ่มคำหรือวลี ประโยค เรียงความ โดยใช้เกณฑ์ (Rubrics) ของ Earl และคณะ (1997) ในการประเมิน

3. แผนการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ใช้กับกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ 16 แผน แผนละ 60 นาที แต่ละแผนประกอบด้วย จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผล ซึ่งได้ผ่านการหาประสิทธิภาพแผนการเรียนรู้ โดยนำไปใช้สอนนักเรียนระดับปริญญาตรีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4. แผนการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ใช้กับกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ 16 แผน แผนละ 60 นาที แต่ละแผนประกอบด้วย จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผล ซึ่งได้ผ่านการหาประสิทธิภาพแผนการเรียนรู้ โดยนำไปใช้สอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์กับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที 40 คะแนน โดยใช้เกณฑ์ (Rubrics) ของ Earl และคณะในการประเมิน
2. ดำเนินการสอนนักศึกษา กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 ที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 ที่เรียนปกติใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ครั้งละ 60 นาที จำนวน 16 ครั้งต่อกลุ่ม แผนละ 1 ครั้งต่อวัน
3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ไปทดสอบหลังเรียนหลังจากดำเนินการสอนทั้ง 16 ครั้งต่อกลุ่มเสร็จสิ้นแล้ว โดยใช้เกณฑ์ (Rubrics) ของ Earl และคณะในการประเมิน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดและเป็นผู้สอนทั้งสองกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อน

เรียนและหลังเรียนโดยใช้สูตร
$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

และทดสอบหาค่า r_{xy} โดยใช้สูตร $t = \frac{r\sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}$ ของ บุญเรียง (2542)

2. ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรม Excel 2003 (อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย, 2546) และหนังสือ สถิติวิจัย (บุญเรียง, 2542) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 การทดสอบพื้นฐานทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05

2.2 หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.3 เปรียบเทียบคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

2.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและกลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยคะแนนของกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียสูงกว่ากลุ่มที่เรียนปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาความก้าวหน้าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากล

เป็นสื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทั้งสองกลุ่ม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

2.1 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ผลปรากฏว่านักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในขอบเขต 12.53-14.83 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในขอบเขต 1.14 – 2.41 ค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำสุดได้แก่ ชุดที่ 1 คือ 12.53 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าคะแนนสูงสุดได้แก่ชุดที่ 7 คือ 14.83 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ส่วนนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในขอบเขต 11.75-18.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในขอบเขต 1.47-3.66 ค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำสุดได้แก่ชุดที่ 9 คือ 11.75 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน

2.2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจิตพิสัยและคะแนนทักษะพิสัยของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ ผลปรากฏว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยรวมมากกว่าร้อยละ 60 ในทุกรายการของการประเมิน

ข้อเสนอแนะ

1. การนำเครื่องมือ ไปใช้ควรนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนทั้งคู่พร้อมกัน ซึ่งประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เครื่องมือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแผนการเรียนรู้ ตลอดจนแบบสังเกตจิตพิสัยและทักษะพิสัย เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

2. การนำเครื่องมือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อนำไปจัดทำสื่อมัลติมีเดียควรคำนึงถึงระยะเวลาการจัดทำ รูปแบบการจัดทำ ข้อกำหนดต่างๆ เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้เนื่องจากการทำแบบฝึกหัดไม่ได้เป็นลักษณะปรนัยจึงไม่สามารถตรวจคำตอบและแสดงผลให้นักศึกษาทราบได้ทันที ผู้สอนจึงจำเป็นต้องรีบเร่งตรวจคำตอบและแจ้งผลคะแนนให้ผู้เรียนทราบซึ่งหากเกิดการล่าช้าก็จะเป็นปัจจัยหนึ่งก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายและขาดแรงจูงใจ

3. เนื่องจากเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์นักศึกษาต้องใช้ความคิดนานกว่าปกติ ผู้สอนควรสอนให้นักศึกษาได้แก่นของเรื่องในเวลารวดเร็ว และให้เวลาการคิดการเขียนกับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้นและหากจะนำไปใช้ในระดับชั้นอื่นๆควรปรับเครื่องมือวิจัยให้เหมาะสมกับระดับชั้น คำนึงถึงเนื้อหาในบทเพลงที่จะนำมาสร้างเครื่องมือควรเหมาะสมกับวัย คำนึงถึงความสามารถทางการเขียน ความรู้เบื้องต้นทางภาษาไทย รวมถึงจำนวนครั้งที่ฝึกเขียนไม่ควรมากหรือน้อยเกินไป

4. เนื้อเพลงที่จะนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์และเครื่องมือพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ควรคัดเลือกจากบทเพลงที่มีการใช้ภาษาดี เนื้อหาดี ท่วงทำนองไพเราะ และผู้เรียนรู้จักเป็นอย่างดี แต่หากเพลงที่ผู้เรียนรู้จักและร้องคลอได้แต่มีเนื้อหาและบทพ้องทางการใช้ภาษา ผู้วิจัยอาจเลือกหรือปรับเปลี่ยนด้วยความเหมาะสมเพื่อส่งเสริมด้านภาษาให้กับผู้เรียนตามสมควร ซึ่งการเลือกภาษาอย่างถูกต้องจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดความคิดในเชิงสร้างสรรค์ได้ รวมถึงการปรับปรุงสื่อมัลติมีเดียในลักษณะต่างๆให้เกิดความน่าสนใจยิ่งขึ้นไป

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ พลบุทช. 2541. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นสื่อสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดลาดปลาเค้า กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กาญจนา อูตรวิเชียร. 2538. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการใช้แบบฝึกตามคู่มือครู. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เกศริน พนารังสรรค์. 2543. ผลของเพลงสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อทัศนคติ การแสวงหาความรู้ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ของผู้ฟัง. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ใจคนึง คิณสูตานนท์. 2547. การศึกษารูปแบบกลวิธีการสื่อความหมายในเพลงที่ประพันธ์คำร้องโดยสุรภย์ สุขเสวี. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชนัญญา สุวรรณวงศ์. 2550. การพัฒนาแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนศิลปกรรมโดยใช้คอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ชุตินา เฟ็งสุทธิ. 2545. การวิเคราะห์เนื้อหาเพลงไทยสากลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันครอบครัว. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิตินันท์ นงนุช. 2546. การใช้โฆษณาทางโทรทัศน์เป็นสื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยชลบุรีจังหวัดชลบุรี. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. 2543. ทักษะการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ดวงเดือน กุปต์การ. 2541. การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องทำนองเพลงไทยผ่านทักษะการขับร้องสำหรับนักศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะศิลป-ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดรีงดา แผลมสมุทร. 2537. การใช้นวัตกรรมหนังสือกระดาษเป็นสื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเคหะทุ่งสองห้องวิทยา 2 กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ถวัลย์ มาศจรัส. 2545. การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : ชารอักษร.
- ทักษิณา สวานานนท์. 2530. การศึกษาความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรคอมพิวเตอร์ระดับอุดมศึกษากับตลาดวิชาชีพ. คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิพนธ์ สุขปรีดี. 2538. การวิจัยเพื่อพัฒนาต้นแบบชุดการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ด้วยตนเองสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน ชลบุรี.
- นิภา กุ๋นษ์ศักดิ์. 2544. การเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: แผนกตำราและคำสอน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- นิภาพรรณ ศรีพงษ์. 2544. ภาษาไทย. นครราชสีมา: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- บังอร พราหมณ์ฤกษ์. 2544. การเปรียบเทียบผลของการฝึกแบบโมเดลชิปปากกับการฝึกคิดแบบหมวกหกใบที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสระบัว สังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. 2542. สถิติวิจัย 1. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: ห.จ.ก. พีเอ็น.การพิมพ์.

- ประทีป ดี. 2546. การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการเชียงใหม่. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประพุดิ ศีลพิพัฒน์. 2540. การศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมสร้างสิ่งประดิษฐ์ในค่ายวิทยาศาสตร์ที่มีต่อความสามารถในการสร้างสิ่งประดิษฐ์และความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประกาศรี สีหอำไพ. 2531. การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ประสงค์ ทองขงค์. 2546. ความหมายความสำคัญของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย [Online]. Available from : <http://www.saimschool.net/>.
- ปราณี สุรสิทธิ์. 2541. การเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: แสงดาว-สร้อยทอง.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.
- พรฤดี ขวัญศิริกุล. 2546. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังเพื่อการเขียนสรุปความที่เรียนโดยใช้เพลงไทยสากลที่มีสาระทางวรรณคดีเป็นสื่อ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สำหรับนักเรียนสาขาพณิชยการและนักเรียนสาขาเกษตรกรรม. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัชรา อภิชาติมานนท์. 2543. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้แถบบันทึกเสียงและแถบวีดิทัศน์เป็นสื่อการสอน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เพลงไทยสากล. 2551. แหล่งที่มา <http://www.thaitownasa.com>, 20 ตุลาคม 2551.

ยงยุทธ ฌ นคร. 2546. ความคิดสร้างสรรค์กับการเรียนการสอนสถาปัตยกรรม. แหล่งที่มา: <http://pioneer.chula.ac.th/youngyout/creativity.html>, 18 กันยายน 2546 .

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. 2546. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

รุ่งรวี เฉลิมศรีภิญโญรัช. 2546. ความคิดสร้างสรรค์ทักษะที่สามารถเรียนรู้และสร้างได้. แหล่งที่มา <http://board.dserver.org/onpecbr1/00001868.html> -11k. 18 กันยายน 2546.

ลักขณา สรวิวัฒน์. 2521. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

วัชรภรณ์ อาจหาญ. 2534. การศึกษาวิเคราะห์บทเพลงสากลของสุนทราภรณ์. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชา ถาวรศิริ. 2541. การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยการใช้ชีวิตทัศนและกิจกรรมสร้างสรรค์แบบต่อเติมภาพ. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ศักรพงศ์ สุขประเสริฐ. 2545. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวัสดุช่างของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพระหว่างการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่มีสิ่งช่วยจัดมโนมติล่วงหน้าและไม่มีสิ่งช่วยจัดมโนมติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

ศรีเรื่อน แก้วกวางาน. 2540. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

- สุจิต เพียรชอบและสายใจ อินทร์พรชัย. 2538. **วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. 2544. **รวมทักษะการเขียนวรรณกรรม ประกายไฟแห่งความคิด.** นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- อรทัย มูลคำ. 2542. **การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เล่ม 2.** กรุงเทพมหานคร: ที.พี.พรินท์.
- อารี พันธุ์ณี. 2542. **จิตวิทยาการเรียนการสอน.** กรุงเทพมหานคร: บริษัท ดันอ้อ 1999 จำกัด.
- อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย. 2546. **Excel 2002 โปรแกรมคอมพิวเตอร์.** บริษัทเจนิซซีมีเดียคอม จำกัด.
- อุษณีย์ โปธิสุขและคณะ. 2544. **สร้างสรรค์นักคิด: คู่มือการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ด้านทักษะความคิดระดับสูง.** กรุงเทพมหานคร: บริษัทรัตนพรชัย จำกัด.
- Cheek, E.H.Jr.,R.F. Flippo, and J.D.Lindsey. 1997. **Reading for Success in Elementary Schools.** Madson: Brown and Benchmark.
- Earl. H.C., F.F. Rona and D.L. Jimmy. 1997. **Reading for Success in Elementary School.** New York: A Times Mirror Company.
- Getzels J.W. and P.W. Jackson. 1962. **Creativity and Intelligence : Exploration with Gifted Students.** New York: Wiley.
- Griffith ,R. 1945. **A Study of Imagination in Early Childhood.** London: Routledge.
- Harris,. T.L. and R.E. Hodges. 1995. **The Literacy Dictionary.** Dalaware: International Reading Association.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน

ชื่อ.....นามสกุล.....
รหัส.....สาขา.....
คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่รับ.....

แบบทดสอบก่อนเรียน
เพลงไทยสากล

เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์จาก
เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

คำชี้แจง

-
1. ฟังเพลง ที่กำหนดมาให้ 1 ครั้ง
-
2. อ่านเนื้อเพลงพร้อมกับฟังเพลงไปพร้อมๆ กันเพื่อทำความเข้าใจอีก 1 ครั้ง
-
3. ทำแบบทดสอบตามคำสั่ง ข้อใดคิดไม่ได้ให้ข้ามไปทำข้ออื่นก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงกลับมาทำข้อที่ข้ามไปอีกครั้งหนึ่ง
-
4. แบบทดสอบที่มี 4 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 60 นาที
คะแนนเต็ม 40 คะแนน

ฟังเพลง "นาฬิกาตาย" แล้วตอบคำถามข้อ 1-2 ใช้เวลา 20 นาที
(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

เพลงนาฬิกาตาย

นักร้อง วงบอดี้สแลม

ใบไม้มันยังผลัดใบ เปลี่ยนผันตามฤดูกาลแต่ชีวิตยังไม่เปลี่ยนไป ยังเหมือนเดิมอย่างนั้น
เข็มของนาฬิกาไม่เคยบอกเวลา นานแค่ไหน ก็เหมือนเดิมเสมอ ตั้งแต่เราจากกัน จนในวันนี้ ก็มีเพียง
เธอ ยังเก็บรักนั้น อยู่ในหัวใจ เธอจะรู้ไหม ฉันยังคงพำเพ็ญ หลับตาทุกครั้ง ก็ยังเห็นเพียงแต่เธอ ฉันยัง
คิดถึงเธอเสมอ ไม่เคยจะลบเลือน (เหมือนเดิมไม่เคยเปลี่ยน) อยากรู้เธอเป็นอย่างไร จากครั้งที่เราแยก
ทาง อธิษฐานไปอย่างเลื่อนลอย ก็อยากพบเธออีกครั้งยังเก็บรักนั้น อยู่ในหัวใจ เธอจะรู้ไหม ฉันยังคง
พำเพ็ญ หลับตาทุกครั้ง ก็ยังเห็นเพียงแต่เธอ ฉันยังคิดถึงเธอเสมอ...ยังเก็บรักนั้น อยู่ในหัวใจ ยิ่ง
อ้างว้างมากเท่าไร ยิ่งพำเพ็ญ หลับตาทุกครั้ง ก็ยังเห็นเพียงแต่เธอ ฉันยังคิดถึงเธอเสมอ แม้นานจน
ปานนี้ ฉันยังคิดถึงเธอ...

1.

เขียนคำแสดงความรู้สึกให้มีความหมายสอดคล้องกับคำที่กำหนด (10 คะแนน)

ตัวอย่าง น้อง : ท่านรู้สึกว่ → คิดถึง

1. ฤดูกาล : ท่านรู้สึกว่ →
2. เพ้อ : ท่านรู้สึกว่ →
3. แยก : ท่านรู้สึกว่ →
4. อธิษฐาน : ท่านรู้สึกว่ →
5. คิดถึง : ท่านรู้สึกว่ →

2.

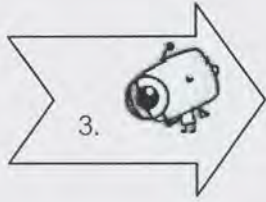
เขียนนามวลีที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับวลีที่กำหนด (10 คะแนน)

ตัวอย่าง ไปอย่างเลื่อนลอย สัมพันธ์กับ : → เมฆขาวเต็มท้องฟ้า

1. เปลี่ยนผันตามฤดูกาล : สัมพันธ์กับ →
2. ยังเหมือนเดิมอย่างนั้น : สัมพันธ์กับ →
3. ยังเก็บรักนั้น อยู่ในหัวใจ : สัมพันธ์กับ →
4. คิดถึงเสมอไม่เคยจะลบเลือน : สัมพันธ์กับ →
5. ยิ่งอ้างว้างมากเท่าไรยิ่งพำเพื่อ : สัมพันธ์กับ →

3.

คำสั่ง ฟังเพลง “นางฟ้าคืนเดียว” แล้วตอบคำถามข้อ 3-4 ใช้เวลา 40 นาที
(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

เพลงนางฟ้าคืนเดียว

นักร้อง วิด ไฮเปอร์

ไม่รักแล้วมานอนกับฉันทำไม ไม่รักแล้วเธอใยไม่ยอมชัดเจน ไม่รักแล้วมาบอกเมื่อตอนฉันตื่น
ไม่รักแล้วเมื่อคืนเราเป็นอะไรกัน ไม่รักแล้วทำไมให้ฉันทุกท่า ไม่รักโยลีลาเร้าร้อนปานนั้น ไม่รักแล้วมา
หอมผ้าผืนเดียวกัน ไม่รักแล้วมาอมใจฉันทำไม ไม่ใช่ผู้ชายข้างทาง สว่างก็จะชิงกัน เจ็บปวดกับ
ความสัมพันธ์ สำคัญแค่ตอนดับไฟ ไม่ใช่ผู้ชายชั่วคราว จบชวาก็จบเห่ใย หมดแม็กก็แยกกันไป มาฮา
ให้ตายเลยดีกว่า ไม่รักแล้วมานอนกับฉันทำไม ไม่รักแล้วเธอใยไม่บอกกันหา ปล่อยฉันให้น้ำแตกตรงนี้
ที่ตา บอบซ้ำเพราะลีลานางฟ้าคืนเดียว บอบซ้ำเพราะลีลานางฟ้าคืนเดียว

3.

เขียนประโยคให้มีเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับประโยคที่กำหนดให้ (10 คะแนน)

1. “ไม่รักแล้วมานอนกับฉันทำไม”

ประโยค :

2. “บอบช้ำเพราะลีลานางฟ้าคืนเดียว”

ประโยค :

3. “ปล่อยฉันให้น้ำแตกตรงหน้าตา”

ประโยค :

4. “ไม่รักแล้วเมื่อคืนเราเป็นอะไรกัน”

ประโยค :

5. “ไม่ใช่ผู้ชายข้างทาง สว่างก็จะชิงกัน”

ประโยค :

ชื่อ.....นามสกุล.....
รหัส.....สาขา.....
คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้รับ.....

71

แบบทดสอบหลังเรียน เพลงไทยสากล

เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์จาก
เพลงไทยสากล

คำชี้แจง

1. ฟังเพลง ที่กำหนดมาให้ 1 ครั้ง

2. อ่านเนื้อเพลงพร้อมกับฟังเพลงไปพร้อมๆ กันเพื่อทำความเข้าใจอีก 1 ครั้ง

3. ทำแบบทดสอบตามคำสั่ง ข้อใดคิดไม่ได้ให้ข้ามไปทำข้ออื่นก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงกลับมาทำข้อที่ข้ามไปอีกครั้งหนึ่ง

4. แบบทดสอบที่มี 4 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 60 นาที

คะแนนเต็ม 40 คะแนน

ฟังเพลง " ยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจ" แล้วตอบคำถามข้อ 1-2 ใช้เวลา 20 นาที
(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

เพลงยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจ

นักร้อง บอดี้สแลม

สุดท้าย รักนั้นคืออะไร ยิ่งฉันเรียนรู้มันมากแค่ไหน ยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจ ฉันเคยมั่นใจว่าฉันมันรู้ดี รักใคร่ทั้งที่ต้องทุ่มชีวิตแลกไป ก็คิดไว้แล้วว่าคงเพียงพอ ก็คิดว่ารู้จึงเทหัวใจ ใช้ทั้งชีวิตและใจของเธอ และในที่สุดเมื่อเธอต้องรำลา ทุกอย่างวันนี้มันเลยได้สอนฉันใหม่ ว่ารักแค่นั้นก็ไม่มีทาง ทั้งชีวิตมันยังน้อยไป ให้ทำอะไรก็ไม่เพียงพอ สุดท้าย ฉันก็ไม่มีใคร ฉันได้แต่ทบทวนว่าทำไม ชีวิตมันต้องเจ็บซ้ำ แค่อยากจะรู้ รักนั้นคืออะไร ยิ่งฉันเรียนรู้มันมากแค่ไหน ยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจ ยิ่งรู้จักความรักมากเท่าไร ฉันยิ่งเจ็บเท่านั้น น้ำตาก็ไหลใจเหมือนจะขาด ไม่เคยเข้าใจที่ต้องทรมาณขนาดนี้ และสุดท้าย ฉันก็ไม่มีใคร ฉันได้แต่ทบทวนว่าทำไม ชีวิตมันต้องเจ็บซ้ำ แค่อยากจะรู้ รักนั้นคืออะไร ยิ่งฉันเรียนรู้มันมากแค่ไหน ยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจสักอย่างจริงๆ ไม่เคยเข้าใจ ยังต้องเรียนรู้มันไปอีกเท่าไร ในเมื่อสุดท้ายยิ่งรู้ ยิ่งไม่มีใคร

1.

เขียนคำแสดงความรู้สึกให้มีความหมายสอดคล้องกับคำที่กำหนด (10 คะแนน)

ตัวอย่าง สุดท้าย : ท่านรู้สึกว่่า → หดหู่ / ซึม / เศร้า

1. แลก : ท่านรู้สึกว่่า →
2. ร่ำลา : ท่านรู้สึกว่่า →
3. เพียงพอ : ท่านรู้สึกว่่า →
4. น้ำตา : ท่านรู้สึกว่่า →
5. ทุ่มเท : ท่านรู้สึกว่่า →

2.

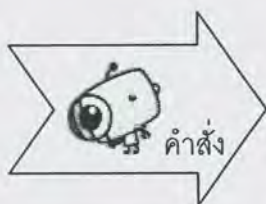
เขียนนามวลีที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับวลีที่กำหนด (10 คะแนน)

ตัวอย่าง ไหล : สัมพันธ์กับ → น้ำ / น้ำตา / น้ำตก / ลาวา / คำพูด

1. ทรมาน : สัมพันธ์กับ →
2. เรียนรู้ : สัมพันธ์กับ →
3. คิด : สัมพันธ์กับ →
4. ทบทวน : สัมพันธ์กับ →
5. เจ็บซ้ำ : สัมพันธ์กับ →

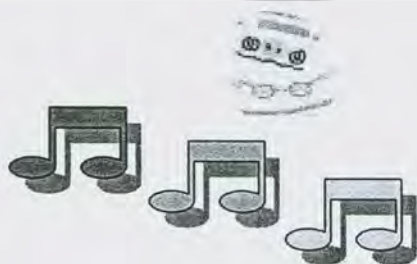

ฟังเพลง "พยายามก็ครั้งก็ตามแต่" แล้วตอบคำถามข้อ 3-4 ใช้เวลา 40 นาที
(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

เพลงพยายามก็ครั้งก็ตามแต่

นักร้อง Hangman

ได้แค่เพียงบอก ได้แค่เพียงหลอก บอกตัวเองว่าฉัน ไม่เสียใจ ทั้งที่ใจอยาก ร้องตะโกนบอก
ถ้าเพียงเธอ เข้าใจ ไม่ค่อยกล้าหрок ใช้สายตาบอก บอกร่องรอย แตรั่วของหัวใจพยายามก็ครั้ง
ก็ตามแต่ ฉันก็ได้ แค่มืดหวัง แล้วมันก็คล้าย เรื่องเดิม หนึ่งคนใส่ใจ อีกคนก็ไม่เห็นค่า เรื่อง
คล้ายคล้ายคลึงคลา ว่าตัวฉัน ต้องเสียใจ จริงหรือหลอก ทำไมไม่บอกกัน ที่รัก ที่หยอก ที่เคยให้ต่อ
กัน ความเฉยชา ที่เธอให้มาเริ่มจะกดดัน ให้ฉันน้อยใจ แม้ฉันลองบอกพยายามบอก บอกด้วยตา
จนล้า ทั้งหัวใจ พยายามก็ครั้งก็ตามแต่ ฉันก็ได้แค่มืดหวัง แล้วมันก็คล้าย เรื่องเดิม หนึ่งคนใส่ใจ
อีกคนก็ไม่เห็นค่า เรื่องคล้ายคล้ายคลึงคลา ว่าตัวฉัน ต้องเสียใจ จริงหรือหลอก ทำไมไม่บอกกัน ที่
รัก ที่หยอก ที่เคยให้ต่อกัน ความเฉยชา ที่เธอให้มาเริ่มจะกดดัน ให้ฉันน้อยใจ จริงหรือหลอก
ทำไมไม่บอกกัน ที่รัก ที่หยอก ที่เคยให้ต่อกัน ความเฉยชา ที่เธอให้มาเริ่มจะกดดัน ให้ฉันน้อยใจ
คิดหาทางออก ค้นหาทางแก้ แต่เหตุผล วกวนซะเหลือเกิน พยายามก็ครั้งก็ตามแต่ ฉันก็ได้แค่
มืดหวัง จริงหรือหลอก ทำไมไม่บอกกัน ที่รัก ที่หยอก ที่เคยให้ต่อกัน ความเฉยชา ที่เธอให้มาเริ่ม
จะกดดัน ให้ฉันน้อยใจ จริงหรือหลอก ทำไมไม่บอกกัน ที่รัก ที่หยอก ที่เคยให้ต่อกัน ความเฉยชา
ที่เธอให้มาเริ่มจะกดดัน ให้ฉันน้อยใจ ให้ฉันน้อยใจ ให้ฉันน้อย ใจ ให้ฉันน้อยใจ

3.

เขียนประโยคให้มีเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับประโยคที่กำหนดให้ (10 คะแนน)

1. "พยายามกี่ครั้งก็ตามแต่ ฉันก็ได้แค่ผิดหวัง "

ประโยค :

2. " หนึ่งคนใส่ใจอีกคนก็ไม่เห็นค่า เรื่องคลับคล้ายคลับคลาว่าตัวฉันต้องเสียใจ "

ประโยค :

3. " จริงหรือหลอก ทำไมไม่บอกกัน "

ประโยค :

4. "ฉันน้อยใจ คิดหาทางออก ค้นหาทางแก้ แต่เหตุผล วกวนซะเหลือเกิน "

ประโยค :

5. "แม้ฉันลองบอกพยายามบอก บอกด้วยตา จนล้า ทั้งหัวใจ "

ประโยค :

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแผนการเรียนรู้

1. กลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
2. กลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มีเดียปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

กลุ่มที่เรียนปกติ

แผนการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง การเขียนคำจากเพลงไทยสากล

ชั้น ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-2

เวลา 60 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์ทางพุทธิพิสัย ให้นักศึกษา

ตอบคำถามจากเพลง “ก่อนตาย” และ “คนไม่เอาถ่าน” ในแบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องการเขียนคำจากเพลงไทยสากลได้ถูกต้องร้อยละ 60

จุดประสงค์ทางจิตพิสัย ให้นักศึกษา

1. มีสมาธิในการเรียน
2. แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
3. ร่วมมือในการตอบคำถามและทำกิจกรรม

จุดประสงค์ทางทักษะพิสัย ให้นักศึกษา

4. อภิปรายคำประเภทต่างๆ ได้ถูกต้อง
5. เขียนคำได้หลากหลายและถูกต้องตามอักขรวิธี
6. อธิบายเหตุผลถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมการเรียน

1. นำเข้าสู่บทเรียนโดยอาจารย์ให้นักศึกษาฟังเพลง “ก่อนตาย” เมื่อฟังจนให้ช่วยกันอภิปรายถึงความหมายและเนื้อหาของเพลงรวมถึงคำสัมผัสที่ปรากฏในเนื้อเพลง แล้วบอกความรู้สึกที่ได้จากเพลงโดยสุ่มถามรายคน (7 นาที)
2. ให้ฟังเพลง “คนไม่เอาถ่าน” แล้วยกตัวอย่างคำ 2 คำ จากนั้นให้นักศึกษาบอกคำที่สัมพันธ์กับคำทั้งสอง (5 นาที)
3. ยกตัวอย่างคำในบัตรคำจากเนื้อเพลงแล้วให้นักศึกษาช่วยกันหาคำตอบว่ามีคำใดที่ตรงข้ามกับคำที่ยกตัวอย่างมาโดยสุ่มถามและช่วยกันอภิปรายหากไม่เข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำ (5 นาที)

กลุ่มที่เรียนปกติ

4. อภิปรายและสรุปเรื่องคำอีกครั้งหนึ่ง โดยให้นักศึกษาสังเกตว่าจากการอภิปรายจะมีคำหลักๆ อยู่ 3 ประเภทคือ คำแสดงความรู้สึก คำสัมผัส คำที่มีความหมายเหมือนกัน แต่สามารถที่จะแยกย่อยออกไปเป็นคำชนิดต่างๆ ได้มากมาย ขึ้นอยู่กับการเลือกสรรคำเพื่อใช้ให้เหมาะกับงานเขียนในเชิงสร้างสรรค์ต่อไป (7 นาที)

5. แจกแบบฝึกหัดชุด 1 เรื่อง การเขียนคำจากเพลงไทยสากลเพลง “ก่อนตาย” และ “คนไม่เอาถ่าน” ให้นักศึกษาตอบคำถามในแบบฝึกหัด (30 นาที)

6. เฉลยแนวคำตอบแล้วสรุปเนื้อหาเรื่องคำที่ถูกต้องอีกครั้ง (6 นาที)

ประเมินผลการเรียนรู้ประเมินผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย

ประเมินผลตามจุดประสงค์พุทธิพิสัยจากเพลง “ก่อนตาย” และ “คนไม่เอาถ่าน” ในแบบฝึกหัดชุดที่ 1 เรื่องการเขียนคำจากเพลงไทยสากล

ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัยจุดประสงค์ข้อ 1-6 โดยแบบสังเกตจิตพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

ประเมินผลทางทักษะพิสัยตามจุดประสงค์ข้อ 1-6 โดยแบบสังเกตทักษะพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

สื่อการสอน

1. เครื่องเล่น DVD พร้อมลำโพง ขยายเสียง
2. เครื่องขยายเสียงแบบพกพา
3. แผ่นเสียง (ซีดีเพลง)
4. บัตรคำ
5. แบบฝึกหัดชุดที่ 1 เรื่อง การเขียนคำจากเพลงไทยสากล

ตัวอย่างแผนการเรียนรู้ระดับกลุ่มคำ
กลุ่มเรียนปกติ

79

แผนการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง การเขียนกลุ่มคำจากเพลงไทยสากล

ชั้น ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-2

เวลา 60 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์ทางพุทธิพิสัย ให้นักศึกษา

ตอบคำถามจากเพลง “ผู้ชายห่วยๆ” และเพลง “วัดใจ” จากแบบฝึกหัดที่ 5 เรื่อง การเขียนกลุ่มคำจากเพลงไทยสากลได้ถูกต้องร้อยละ 60

จุดประสงค์ทางจิตพิสัย ให้นักศึกษา

1. มีสมาธิในการเรียน
2. แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
3. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
4. ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม

จุดประสงค์ทางทักษะพิสัย ให้นักศึกษา

1. เขียนวลีประเภทต่างๆ ได้ถูกต้อง
2. เขียนวลีถูกต้องตามหลักภาษา
3. อธิบายเหตุผลถูกต้อง

เนื้อหา

“กลุ่มคำ” หรือ “วลี” หมายถึงกลุ่มคำที่กล่าวออกมาและได้ใจความแต่ไม่ครบทั้ง 2 ภาค คือ ถ้ามีภาคประธานก็ขาดภาคแสดง มีภาคแสดงก็ขาดภาคประธาน

วลีแบ่งได้เป็น 7 ประเภท ได้แก่ นามวลี สรรพนามวลี กริยาวลี วิเศษณ์วลี บุพบทวลี สันธานวลี และอุทานวลี ซึ่งจะเป็นวลีที่ขึ้นต้นหรือนำหน้าด้วยคำประเภทต่างๆ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นำเข้าสู่บทเรียนโดยอาจารย์ให้นักศึกษาฟังเพลง “ผู้ชายห่วยๆ” และเพลง “วัดใจ” (7 นาที)
2. อ่านข้อความเรื่อง “กลุ่มคำ” หรือ “วลี” ในแบบฝึกเพื่อค้นหาและคำศัพท์จากเพลง เมื่ออ่านจบให้ช่วยกันอภิปรายถึงความหมายและประเภทของวลี เช่น นามวลี สรรพนามวลี จากนั้นช่วยกันสรุปความหมายและวลีแต่ละประเภทว่ามีลักษณะอย่างไร (7 นาที)
3. ให้นักศึกษาช่วยกันเลือกนามวลีจากเนื้อหาของเพลง เช่น แอบอิงซบกัน โปรดจรู๊ไว้ แล้วครูเขียนนามวลีไว้บนกระดานดำ (5 นาที)
4. ให้นักศึกษาคิดวลีที่แสดงความรู้สึกให้มีความหมายสอดคล้องกับนามวลีที่ปรากฏ จากนั้นช่วยกันอภิปรายเหตุผลว่าทำไมจึงคิดถึงวลีที่แสดงความรู้สึกนั้น (3 นาที)
5. ให้นักศึกษาคิดใหม่โดยให้คิดวลีที่สัมผัสและเกี่ยวข้องกับวลีที่กำหนด แล้วช่วยกันอภิปรายเหตุผลว่าสัมพันธ์กันอย่างไรบ้าง (3 นาที)
6. อภิปรายสรุปเรื่องวลีอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นแจกแบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องการเขียนกลุ่มคำจากเพลงไทยสากลให้นักศึกษาตอบคำถามในแบบฝึกหัด (30 นาที)
7. เฉลยแนวคำตอบและสรุปเนื้อหาเรื่องความหมายและวลีแต่ละประเภทอีกครั้งหนึ่ง (5 นาที)

ประเมินผลการเรียนรู้

ประเมินผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ทางพุทธิพิสัยจากแบบฝึกหัดในแบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องการเขียนกลุ่มคำจากเพลงไทยสากล

ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัยตามจุดประสงค์ข้อ 1-7 โดยแบบสังเกตจิตพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

ประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะพิสัยตามจุดประสงค์ข้อ 1- 7 โดยแบบสังเกต
ทักษะพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

สื่อการสอน

1. เครื่องเล่น DVD พร้อมลำโพงขยายเสียง
2. เครื่องขยายเสียงแบบพกพา
3. แผ่นเสียง
4. บัตรคำ
5. แบบฝึกชุดที่ 5 เรื่อง การเขียนกลุ่มคำจากเพลงไทยสากล

ตัวอย่างแผนการเรียนรู้ระดับประโยค
กลุ่มเรียนปกติ

82

แผนการเรียนรู้ที่ 9

เรื่อง การเขียนประโยคจากเพลงไทยสากล

ชั้น ปริญญาตรีปีที่ 1-2

เวลา 60 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์ทางพุทธิพิสัย ให้นักศึกษา

ตอบคำถามจาก “เพลงยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจ” และ “เพลงพรหมลิขิต” จากแบบฝึก
ชุดที่ 9 เรื่องการเขียนประโยคจากสากลได้ถูกต้องร้อยละ 60

จุดประสงค์ทางจิตพิสัย ให้นักศึกษา

1. มีสมาธิในการเรียน
2. แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
3. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
4. ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม

จุดประสงค์ทางทักษะพิสัย ให้นักศึกษา

1. เขียนประโยคประเภทต่างๆ ได้ถูกต้อง
2. เขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษา
3. อธิบายเหตุผลถูกต้อง

เนื้อหา

“ประโยค” หมายถึง ถ้อยคำที่มีเนื้อความครบบริบูรณ์ทั้ง 2 ส่วน คือภาคประธาน กับ
ภาคแสดงภาคประธาน เป็นส่วนที่อยู่หน้าทริยาจะบอกว่าใครหรืออะไรที่จะแสดงกิริยาอาการ
ภาคแสดง เป็นส่วนที่แสดงกิริยาอาการของภาคประธานเพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์ดังนั้นลักษณะ
ประโยคของภาษาไทยมักจะเรียง ประธาน กิริยา กรรม ตามลำดับ

กลุ่มเรียนปกติ

ประโยคแบ่งตามเนื้อ-ความเป็น 3 ประเภท

1. ประโยคความเดียว คือ ประโยคที่มีใจความเดียว คือ มีบทประธานและบทกริยาเพียงบทเดียว
2. ประโยคความรวมคือ ประโยคที่มีประโยคความเดียวตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปโดยมีสันธานเป็นตัวเชื่อม
3. ประโยคความซ้อนคือ ประโยคที่มีประโยคความเดียวเป็นประโยคหลักและมีประโยคความเดียวอื่นมาเสริม

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ให้นักศึกษาฟังเพลงและอ่านเนื้อหาในเพลง “ ยังรู้ยังไม่เข้าใจ” และ “ เพลงพรหมลิขิต” แล้วให้นักศึกษาช่วยกันอภิปรายและสรุปถึงลักษณะเนื้อหาของเพลง โดยสรุปและการใช้ถ้อยคำในเพลง (7 นาที)
2. ให้นักศึกษาเลือกคำที่ชอบแล้วแต่งประโยค 1 ประโยคให้มีเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับความหมายของข้อความในเพลงที่กำหนด จากนั้นช่วยกันอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะประโยคที่แต่งว่าถูกต้องหรือไม่และจัดว่าเป็นประโยคประเภทใด (7 นาที)
3. ให้นักศึกษาอ่านเนื้อเพลงอีกครั้ง แล้วให้แต่งประโยคตามจินตนาการแต่มีข้อกำหนด เช่น แต่งประโยคความเดียวที่มีบทขยายประธาน บทขยายกริยาและบทขยายกรรม เป็นต้น แล้วให้นักศึกษาอธิบายลักษณะของประโยคที่แต่งขึ้นว่าถูกต้องหรือไม่ โดยอาจารย์ให้คำแนะนำและแก้ไขเพิ่มเติม (8 นาที)
4. ให้นักศึกษาช่วยกันสรุปเกี่ยวกับลักษณะและประเภทประโยคที่ถูกต้องอีกครั้ง (3 นาที)
5. แจกแบบฝึกหัดที่ 9 เรื่องการเขียนประโยคจากเพลงไทยสากลให้นักศึกษาตอบคำถามในแบบฝึกหัด (30 นาที)
6. เฉลยแนวคำตอบแล้วสรุปเนื้อหาเรื่องความหมายของประโยค ลักษณะประโยคและประเภทของประโยคที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง (5 นาที)

ประเมินผลการเรียนรู้

ประเมินผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ทางพุทธิพิสัย จากแบบฝึกหัดในแบบฝึกชุดที่ 9 เรื่องการเขียนประโยคจากเพลงไทยสากล

ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัย

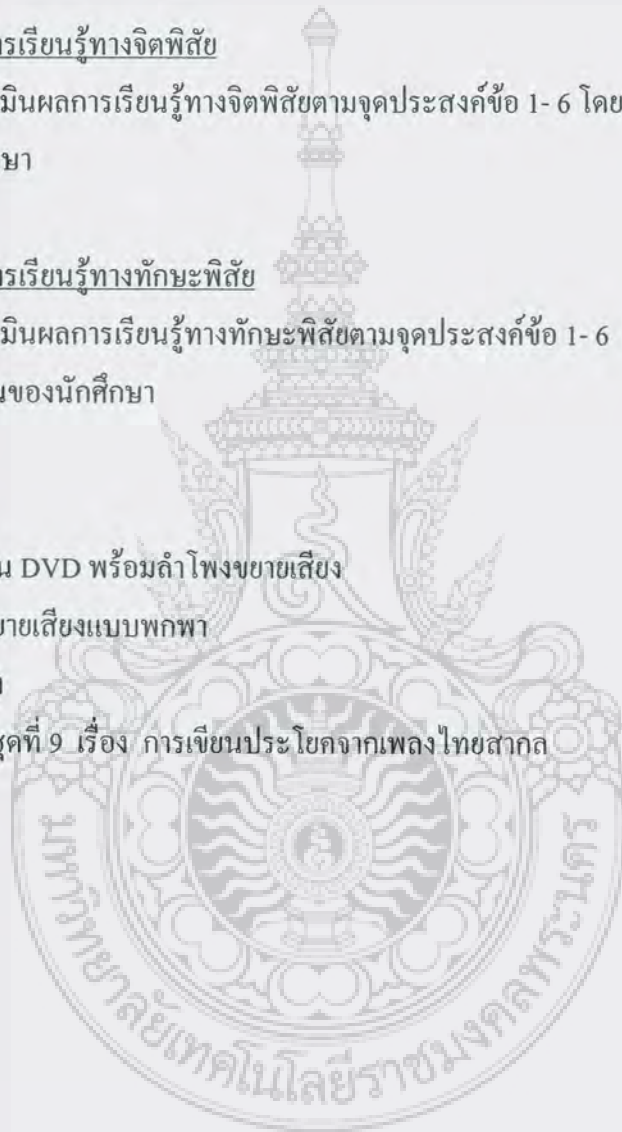
ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัยตามจุดประสงค์ข้อ 1-6 โดยแบบสังเกตจิตพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

ประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะพิสัยตามจุดประสงค์ข้อ 1-6 โดยแบบสังเกตทักษะพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

สื่อการสอน

1. เครื่องเล่น DVD พร้อมลำโพงขยายเสียง
2. เครื่องขยายเสียงแบบพกพา
3. แผ่นเสียง
4. แบบฝึกชุดที่ 9 เรื่อง การเขียนประโยคจากเพลงไทยสากล

แผนการเรียนรู้ที่ 13

เรื่อง การเขียนเรียงความจากเพลงไทยสากล

ชั้น ปริญญาตรีปีที่ 1-2

เวลา 60 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์ทางพุทธิพิสัย ให้นักศึกษา

ตอบคำถามจากเพลง “ กันและกัน” จากแบบฝึกหัดที่ 13 เรื่องการเขียนเรียงความ
จากเพลงไทยสากลได้ถูกต้องร้อยละ 60

จุดประสงค์ทางจิตพิสัย ให้นักศึกษา

1. มีสมาธิในการเรียน
2. แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
3. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
4. ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม

จุดประสงค์ทางทักษะพิสัย ให้นักศึกษา

1. เขียนลักษณะประโยคถูกต้องตามหลักภาษา
2. เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี
3. อธิบายเหตุผลถูกต้อง

เนื้อหา

“การเขียนเรียงความ” หมายถึง การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ความคิด จินตนาการ
ออกมาเป็นตัวอักษรส่งไปยังผู้อ่านได้เข้าใจตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน ประกอบด้วยส่วนนำ เนื้อ
เรื่อง และสรุป

หลักในการเขียนเรียงความโดยทั่วไปควรมีองค์ประกอบดังนี้

1. มีจุดมุ่งหมายในการเขียนชัดเจน ใช้ถ้อยถูกต้อง ให้ความหมาย

2. ใช้คำทำให้เกิดภาพพจน์ ไพเราะรื่นหู
3. เขียนโครงสร้างของประโยคถูกต้องตามหลักภาษา คือ ประธาน กริยา กรรมและ ส่วนขยาย
4. เขียนเนื้อหาที่มีสาระไปในเชิงสร้างสรรค์

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยให้นักศึกษาฟังเพลง “ กันและกัน” แล้วอ่านเนื้อความช่วยกัน อภิปรายเกี่ยวกับความหมายของเพลง เนื้อหาของเพลง จากนั้นช่วยกันสรุปเรื่อง (5 นาที)
2. ให้นักศึกษาอ่านหลักในการเขียนเรียงความที่ถูกต้อง แล้วอภิปรายสรุปถึงลักษณะคำ การใช้ถ้อยคำในเพลง อธิบายถึงขั้นตอนในการเขียนเรียงความตั้งแต่คำนำ เนื้อหา สรุป (10 นาที)
3. อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องและลักษณะประโยคว่าจะเรียบเรียงให้สละสลวยได้อย่างไร บ้าง วิธีการเขียนให้ถูกต้องได้อย่างไร แล้วช่วยกันสรุปเรื่องการเขียนเรียงความที่ถูกต้องอีกครั้ง (10 นาที)
4. แจกแบบฝึกชุดที่ 13 เรื่องการเขียนเรียงความจากเพลง ไทยสากลให้นักศึกษาตอบคำถาม ในแบบฝึกหัด (30 นาที)
5. เฉลยแนวคำตอบแล้วสรุปเรื่องความหมายของการเขียนเรียงความ และหลักในการเขียน เรียงความที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง (5 นาที)

ประเมินผลการเรียนรู้

ประเมินผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ทางพุทธิพิสัยจากแบบฝึกหัด ในแบบฝึกชุด ที่ 13 เรื่องการเขียนเรื่องจากเพลง ไทยสากล

ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัย

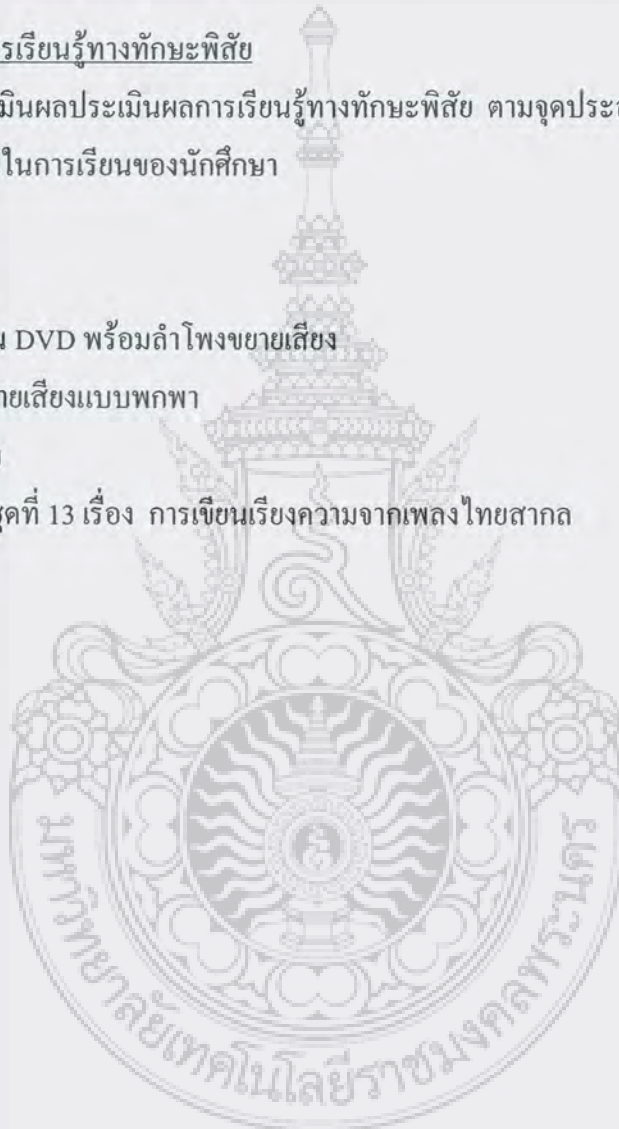
ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัย ตามจุดประสงค์ข้อ 1-5 โดยแบบสังเกตจิตพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

ประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะพิสัย

ประเมินผลประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะพิสัย ตามจุดประสงค์ข้อ 1-5 โดยแบบสังเกตทักษะพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

สื่อการสอน

1. เครื่องเล่น DVD พร้อมลำโพงขยายเสียง
2. เครื่องขยายเสียงแบบพกพา
3. แผ่นเสียง
4. แบบฝึกชุดที่ 13 เรื่อง การเขียนเรียงความจากเพลงไทยสากล

แผนการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง การเขียนคำจากเพลงไทยสากล

ชั้น ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-2

เวลา 60 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์ทางพุทธิพิสัย ให้นักศึกษา

ตอบคำถามจากเพลง “ก่อนตาย” และ “คนไม่เอาถ่าน” ในแบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องการเขียนคำจากเพลงไทยสากลได้ถูกต้องร้อยละ 60

จุดประสงค์ทางจิตพิสัย ให้นักศึกษา

1. มีสมาธิในการเรียน
2. แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
3. ร่วมมือในการตอบคำถามและทำกิจกรรม

จุดประสงค์ทางทักษะพิสัย ให้นักศึกษา

4. อภิปรายคำประเภทต่างๆ ได้ถูกต้อง
5. เขียนคำได้หลากหลายและถูกต้องตามอักขรวิธี
6. อธิบายเหตุผลถูกต้อง

เนื้อหา

กิจกรรมการเรียน

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยอาจารย์ถามว่าใครเคยฟังเพลง “ก่อนตาย” และเพลง “คนไม่เอาถ่าน” จากนั้นให้เปิดเข้าไปหน้าเว็บไซต์ที่มีเนื้อเพลงและบทเพลง
2. ให้ฟังเพลงและร้องคลอไปพร้อมกับเพลง เมื่อฟังจบให้ช่วยกันอภิปราย
 - ความหมายและเนื้อหาของเพลง
 - คำสัมผัสที่ปรากฏในเนื้อเพลง
 - บอกความรู้สึกที่ได้จากเพลงโดยสุ่มถามรายคน
 - ผู้สอนยกตัวอย่างคำ 2 คำ แล้วให้นักศึกษาบอกคำที่สัมพันธ์กับคำทั้งสอง
 - ยกตัวอย่างคำแล้วสุ่มถามนักศึกษาให้ช่วยกันหาคำตรงข้าม (20 นาที)

กลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

3. อภิปรายและสรุปเรื่องคำอีกครั้งหนึ่งโดยให้นักศึกษาสังเกตว่าจากการอภิปรายจะมีคำหลักๆ อยู่ 3 ประเภทคือ คำแสดงความรู้สึก คำสัมผัส คำที่มีความหมายเหมือนกัน แต่สามารถที่จะแยกย่อยออกไปเป็นคำชนิดต่างๆ ได้มากมาย ขึ้นอยู่กับการเลือกสรรคำเพื่อใช้ให้เหมาะกับงานเขียนในเชิงสร้างสรรค์ต่อไป (5 นาที)

4. ให้นักศึกษาเข้าเว็บไซต์ศึกษาและทำแบบฝึกหัด เรื่อง การเขียนคำจากเพลงไทยสากล (30 นาที)

5. เฉลยแนวคำตอบแล้วสรุปเนื้อหาเรื่องคำที่ถูกต้องอีกครั้ง (5 นาที)

ประเมินผลการเรียนรู้ประเมินผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย

ประเมินผลตามจุดประสงค์พุทธิพิสัยจากเพลง “ก่อนตาย” และ “คนไม่เอาถ่าน” ในแบบฝึกหัดชุดที่ 1 เรื่องการเขียนคำจากเพลงไทยสากล

ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัยจุดประสงค์ข้อ 1-6 โดยแบบสังเกตจิตพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

ประเมินผลทางทักษะพิสัยตามจุดประสงค์ข้อ 1-6 โดยแบบสังเกตทักษะพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

สื่อการสอน

1. เครื่องเล่น DVD พร้อมลำโพง ขยายเสียง
2. เครื่องขยายเสียงแบบพกพา
3. แผ่นเสียง (ซีดีเพลง)
4. บัตรคำ
5. แบบฝึกหัดชุดที่ 1 เรื่อง การเขียนคำจากเพลงไทยสากล

แผนการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง การเขียนกลุ่มคำจากเพลงไทยสากล

ชั้น ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-2

เวลา 60 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์ทางพุทธิพิสัย ให้นักศึกษา

ตอบคำถามจากเพลง “ผู้ชายห่วยๆ” และเพลง “วัดใจ” จากแบบฝึกชุดที่ 5 เรื่อง การเขียนกลุ่มคำจากเพลงไทยสากล ได้ถูกต้องร้อยละ 60

จุดประสงค์ทางจิตพิสัย ให้นักศึกษา

1. มีสมาธิในการเรียน
2. แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
3. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
4. ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม

จุดประสงค์ทางทักษะพิสัย ให้นักศึกษา

1. เขียนวลีประเภทต่างๆ ได้ถูกต้อง
2. เขียนวลีถูกต้องตามหลักภาษา
3. อธิบายเหตุผลถูกต้อง

เนื้อหา

“กลุ่มคำ” หรือ “วลี” หมายถึงกลุ่มคำที่กล่าวออกมาและได้ใจความแต่ไม่ครบทั้ง 2 ภาค คือ ถ้ามีภาคประธานก็ขาดภาคแสดง มีภาคแสดงก็ขาดภาคประธาน

วลีแบ่งได้เป็น 7 ประเภท ได้แก่ นามวลี สรรพนามวลี กริยาวลี วิเศษณ์วลี บุพบทวลี สันธานวลี และอุทานวลี ซึ่งจะเป็นวลีที่ขึ้นต้นหรือนำหน้าด้วยคำประเภทต่างๆ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นำเข้าสู่บทเรียนโดยอาจารย์ให้นักศึกษาฟังเพลง “ผู้ชายห่วยๆ” และเพลง “วัดใจ” จากเว็บไซต์ (4 นาที)
2. อ่านข้อความเรื่อง “กลุ่มคำ” หรือ “วลี” ในแบบฝึกเพื่อค้นหาและคำศัพท์จากเพลง เมื่ออ่านจบให้ช่วยกันอภิปรายถึงความหมายและประเภทของวลี เช่น นามวลี สรรพนามวลี จากนั้นช่วยกันสรุปความหมายและวลีแต่ละประเภทว่ามีลักษณะอย่างไร (10 นาที)
3. ให้นักศึกษาช่วยกันเลือกนามวลีจากเนื้อหาของเพลง แล้วให้นักศึกษาคิดวลีที่แสดงความรู้สึกให้มีความหมายสอดคล้องกับนามวลีที่ปรากฏ จากนั้นช่วยกันอภิปรายเหตุผลว่าทำไมจึงคิดถึงวลีที่แสดงความรู้สึกนั้น (8 นาที)
4. ให้นักศึกษาคิดใหม่โดยให้คิดวลีที่สัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับวลีที่กำหนด แล้วช่วยกันอภิปรายเหตุผลว่าสัมพันธ์กันอย่างไรบ้าง (3 นาที)
5. อภิปรายสรุปเรื่องวลีอีกครั้งหนึ่งจากนั้นแจกแบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องการเขียนกลุ่มคำจากเพลงไทยสากลให้นักศึกษาตอบคำถามในแบบฝึกหัด (30 นาที)
6. เฉลยแนวคำตอบและสรุปเนื้อหาเรื่องความหมายและวลีแต่ละประเภทอีกครั้งหนึ่ง (5 นาที)

ประเมินผลการเรียนรู้

ประเมินผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ทางพุทธิพิสัยจากแบบฝึกหัดในแบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องการเขียนกลุ่มคำจากเพลงไทยสากล

ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัยตามจุดประสงค์ข้อ 1-7 โดยแบบสังเกตจิตพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

ประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะพิสัยตามจุดประสงค์ข้อ 1-7 โดยแบบสังเกต
ทักษะพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

สื่อการสอน

1. เครื่องเล่น DVD พร้อมลำโพงขยายเสียง
2. เครื่องขยายเสียงแบบพกพา
3. แผ่นเสียง
4. บัตรคำ
5. แบบฝึกชุดที่ 5 เรื่อง การเขียนกลุ่มคำจากเพลงไทยสากล

แผนการเรียนรู้ที่ 9

เรื่อง การเขียนประโยคจากเพลงไทยสากล

ชั้น ปริญญาตรีปีที่ 1-2

เวลา 60 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์ทางพุทธิพิสัย ให้นักศึกษา

ตอบคำถามจาก “เพลงยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจ” และ “เพลงพรหมลิขิต” จากแบบฝึก
ชุดที่ 9 เรื่องการเขียนประโยคจากสากลได้ถูกต้องร้อยละ 60

จุดประสงค์ทางจิตพิสัย ให้นักศึกษา

1. มีสมาธิในการเรียน
2. แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
3. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
4. ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม

จุดประสงค์ทางทักษะพิสัย ให้นักศึกษา

1. เขียนประโยคประเภทต่างๆ ได้ถูกต้อง
2. เขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษา
3. อธิบายเหตุผลถูกต้อง

เนื้อหา

“ประโยค ” หมายถึง ถ้อยคำที่มีเนื้อความครบบริบูรณ์ทั้ง 2 ส่วน คือภาคประธาน กับ
ภาคแสดงภาคประธาน เป็นส่วนที่อยู่หน้าบทกริยาจะบอกว่าใครหรืออะไรที่จะแสดงกริยาอาการ
ภาคแสดง เป็นส่วนที่แสดงกริยาอาการของภาคประธานเพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์ดังนั้นลักษณะ
ประโยคของภาษาไทยมักจะเรียง ประธาน กริยา กรรม ตามลำดับ

ประโยคแบ่งตามเนื้อ-ความเป็น 3 ประเภท

1. ประโยคความเดียว คือ ประโยคที่มีใจความเดียว คือ มีบทประธานและบทกริยาเพียงบทเดียว
2. ประโยคความรวมคือ ประโยคที่มีประโยคความเดียวตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปโดยมีสันธานเป็นตัวเชื่อม
3. ประโยคความซ้อนคือ ประโยคที่มีประโยคความเดียวเป็นประโยคหลักและมีประโยคความเดียวอื่นมาเสริม

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ให้นักศึกษาเข้าเว็บไซต์ฟังเพลงและอ่านเนื้อหาในเพลง “ยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจ” และ “ เพลงพรหมลิขิต” แล้วให้นักศึกษาช่วยกันอภิปรายและสรุปถึงลักษณะเนื้อหาของเพลงโดยสรุปและการใช้ถ้อยคำในเพลง (7 นาที)
2. ให้นักศึกษาเลือกคำที่ชอบแล้วแต่งประโยค 1 ประโยคให้มีเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับ ความหมายของข้อความในเพลงที่กำหนด จากนั้นช่วยกันอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะประโยคที่แต่งว่าถูกต้องหรือไม่และจัดว่าเป็นประโยคประเภทใด (7 นาที)
3. ให้นักศึกษาอ่านเนื้อเพลงอีกครั้ง แล้วให้แต่งประโยคตามจินตนาการแต่มีข้อกำหนด เช่น แต่งประโยคความเดียวที่มีบทขยายประธาน บทขยายกริยาและบทขยายกรรม เป็นต้น แล้วให้นักศึกษาอธิบายลักษณะของประโยคที่แต่งขึ้นว่าถูกต้องหรือไม่ โดยอาจารย์ให้คำแนะนำและแก้ไขเพิ่มเติม (8 นาที)
4. ให้นักศึกษาช่วยกันสรุปเกี่ยวกับลักษณะและประเภทประโยคที่ถูกต้องอีกครั้ง (3 นาที)
5. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดชุดที่ 9 เรื่องการเขียนประโยคจากเพลงไทยสากลในเว็บไซต์ (30 นาที)
6. เฉลยแนวคำตอบแล้วสรุปเนื้อหาเรื่องความหมายของประโยค ลักษณะประโยคและประเภทของประโยคที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง (5 นาที)

ประเมินผลการเรียนรู้

ประเมินผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ทางพุทธิพิสัย จากแบบฝึกหัดในแบบฝึกชุดที่ 9 เรื่องการเขียนประโยคจากเพลงไทยสากล

ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัย

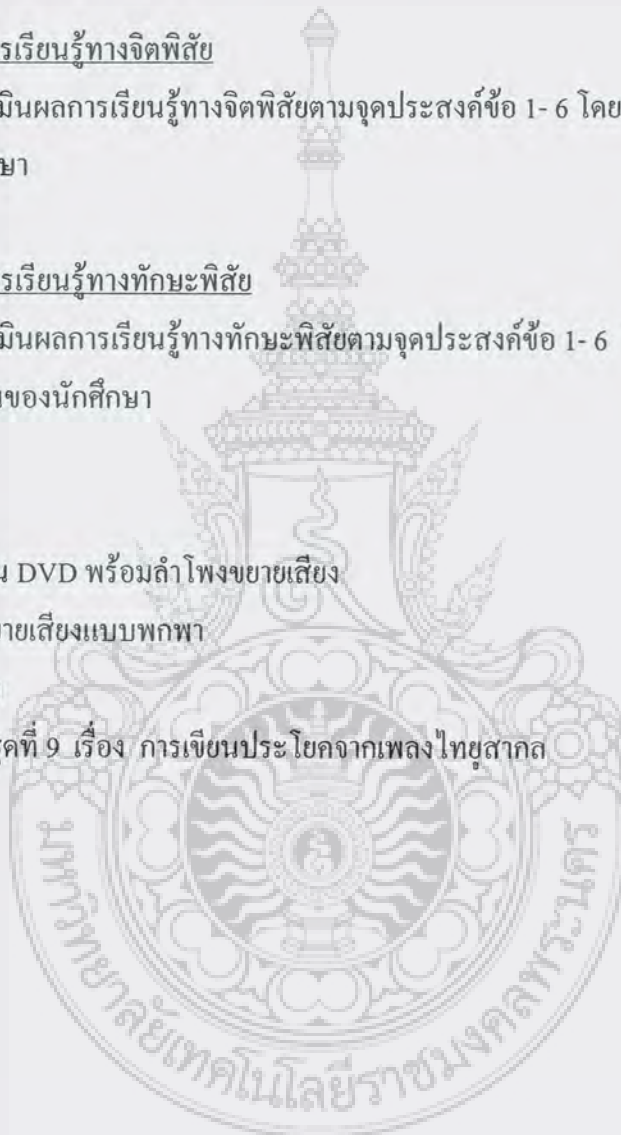
ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัยตามจุดประสงค์ข้อ 1-6 โดยแบบสังเกตจิตพิสัย ในการเรียนของนักศึกษา

ประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะพิสัยตามจุดประสงค์ข้อ 1-6 โดยแบบสังเกต ทักษะพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

สื่อการสอน

1. เครื่องเล่น DVD พร้อมลำโพงขยายเสียง
2. เครื่องขยายเสียงแบบพกพา
3. แผ่นเสียง
4. แบบฝึกชุดที่ 9 เรื่อง การเขียนประโยคจากเพลงไทยสากล

แผนการเรียนรู้ที่ 13

เรื่อง การเขียนเรียงความจากเพลงไทยสากล

ชั้น ปริญญาตรีปีที่ 1- 2

เวลา 60 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์ทางพุทธิพิสัย ให้นักศึกษา

ตอบคำถามจากเพลง “ กันและกัน” จากแบบฝึกหัดที่ 13 เรื่องการเขียนเรียงความ
จากเพลงไทยสากลได้ถูกต้องร้อยละ 60

จุดประสงค์ทางจิตพิสัย ให้นักศึกษา

1. มีสมาธิในการเรียน
2. แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
3. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
4. ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม

จุดประสงค์ทางทักษะพิสัย ให้นักศึกษา

1. เขียนลักษณะประโยคถูกต้องตามหลักภาษา
2. เขียนถูกต้องตามอักขรวิธี
3. อธิบายเหตุผลถูกต้อง

เนื้อหา

“การเขียนเรียงความ” หมายถึง การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ความคิด จินตนาการ
ออกมาเป็นตัวอักษรส่งไปยังผู้อ่านได้เข้าใจตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน ประกอบด้วยส่วนนำ เนื้อ
เรื่อง และสรุป

หลักในการเขียนเรียงความโดยทั่วไปควรมีองค์ประกอบดังนี้

1. มีจุดมุ่งหมายในการเขียนชัดเจน ใช้ถ้อยถูกต้อง ให้ความหมาย

2. ใช้คำทำให้เกิดภาพพจน์ ไพเราะรื่นหู
3. เขียนโครงสร้างของประโยคถูกต้องตามหลักภาษาคือ ประธาน กริยา กรรมและ ส่วนขยาย
4. เขียนเนื้อหาสาระไปในเชิงสร้างสรรค์

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ให้นักศึกษาเข้าสู่เว็บไซต์ให้ศึกษาฟังเพลง “ กันและกัน” แล้วอ่านเนื้อความช่วยกัน อภิปรายเกี่ยวกับความหมายของเพลง เนื้อหาของเพลง จากนั้นช่วยกันสรุปเรื่อง (5 นาที)
2. ให้นักศึกษาอ่านหลักในการเขียนเรียงความที่ถูกต้อง แล้วอภิปรายสรุปถึงลักษณะคำ การใช้ถ้อยคำในเพลง อธิบายถึงขั้นตอนในการเขียนเรียงความตั้งแต่คำนำ เนื้อหา สรุป (10 นาที)
3. อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องและลักษณะประโยคว่าจะเรียบเรียงให้สละสลวยได้อย่างไรบ้าง วิธีการเขียนให้ถูกต้องได้อย่างไร แล้วช่วยกันสรุปเรื่องการเขียนเรียงความที่ถูกต้องอีกครั้ง (10 นาที)
4. ให้นักศึกษา ศึกษาและทำแบบฝึกหัดชุดที่ 13 เรื่องการเขียนเรียงความจากเพลงไทย สากล (30 นาที)
5. เฉลยแนวคำตอบแล้วสรุปเรื่องความหมายของการเขียนเรียงความ และหลักในการเขียน เรียงความที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง (5 นาที)

ประเมินผลการเรียนรู้

ประเมินผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ทางพุทธิพิสัยจากแบบฝึกหัด ในแบบฝึกหัด ที่ 13 เรื่องการเขียนเรื่องจากเพลงไทยสากล

ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัย

ประเมินผลการเรียนรู้ทางจิตพิสัย ตามจุดประสงค์ข้อ 1-5 โดยแบบสังเกตจิต พิสัยในการเรียนของนักศึกษา

ประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะพิสัย

ประเมินผลประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะพิสัย ตามจุดประสงค์ข้อ 1-5 โดย
แบบสังเกตทักษะพิสัยในการเรียนของนักศึกษา

สื่อการสอน

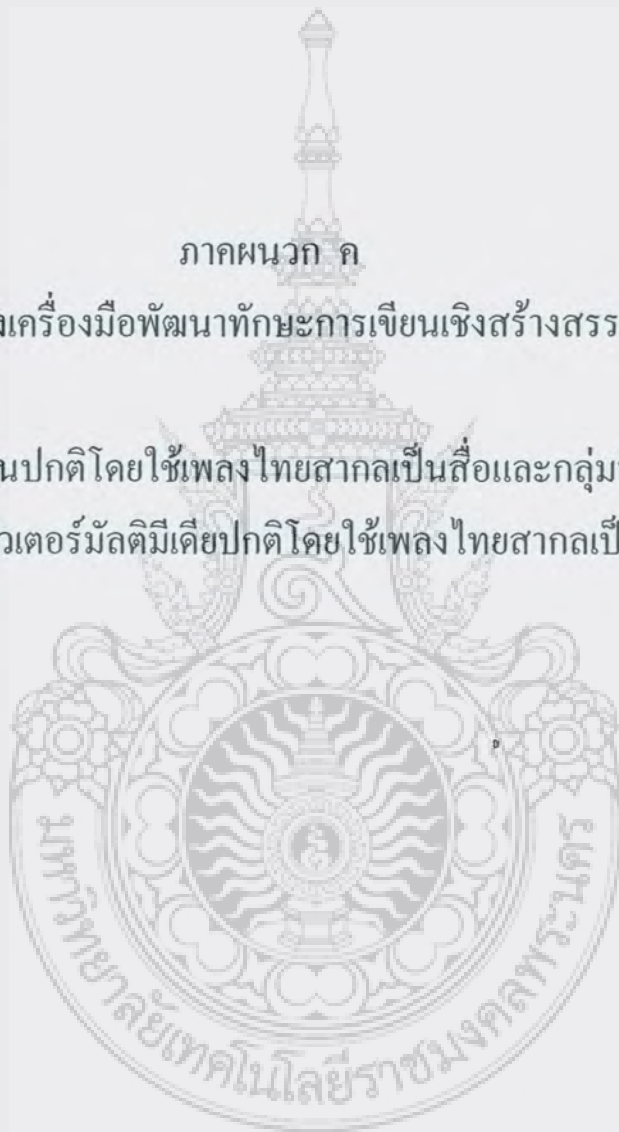
1. เครื่องเล่น DVD พร้อมลำโพงขยายเสียง
2. เครื่องขยายเสียงแบบพกพา
3. แผ่นเสียง
4. แบบฝึกชุดที่ 13 เรื่อง การเขียนเรียงความจากเพลงไทยสากล

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างเครื่องมือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

(กลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและกลุ่มที่เรียน
จากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ)

ชื่อ.....นามสกุล.....

รหัส.....สาขา.....

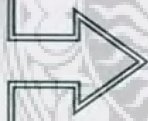
คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้รับ.....

99

เรื่อง การเขียนคำโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

แบบฝึกชุดนี้
ประกอบด้วย

1. ข้อสรุปเรื่อง “ คำ ”

2. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับ “การเขียนคำ”

แบบฝึกหัดที่ 1

คำสั่ง

ฟังเพลง “ก่อนตาย” แล้วตอบคำถามข้อ 1 – 2 ใช้เวลา 15 นาที
(คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

เพลงก่อนตาย

นักร้อง วงบีกแอด (Bigass)

เราทุกคนก็คงรู้วันเกิด แต่มีสักกี่คนที่รู้วันตาย ก่อนทุกอย่างของฉันจะสลายเกินไป
แม้จะไร้อะไรก็ไม่มีเท่าไรหรอก แต่จะขอใช้สักวัน เรื่องหวนอนปลายเท้า ไม่ค่อยจะมี แต่หัวใจยังดี
ฉันขอยืนยัน ไม่เคยแบ่งให้ใครเก็บไว้มานาน ขอให้มันเป็นวันที่ฉันได้บอก บอกเธอให้รู้สักที

* ยินดีให้เธอรับไป ภูมิใจที่จะรับฟังได้เกิดมาหนึ่งครั้ง ฉันยังไม่ทำในสิ่งนี้ ถ้าหากพรุ่งนี้
ฉันตายก็คงจะไม่เสียที ชีวิตฉันถึงมันไม่ค่อยรักดี วันนี้ฉันยังได้รักเธอ

ไม่จำเป็นต้องรู้ พรุ่งนี้เป็นไง มันจะเกิดอะไร ฉันพร้อมจะเจอ หากต้องจากกันไกล ใจฉัน
มีเธอ ฉันเป็นคนๆหนึ่งที่ไม่เลิกละ แต่ความรักแท้ยังมี *

คำว่ารักเธอ หลุดออกจากปากจากฉันไป ก่อนจะหายไป มันใจแล้วว่ามันดี คำว่ารักเธอ
ที่หลุดออกจากหัวใจ ก่อนที่ฉันตาย ขอให้ได้ พูดคำนี้ ***

1.

เขียนคำแสดงความรู้สึกให้มีความหมายสอดคล้องกับคำที่กำหนด (5 คะแนน)

ตัวอย่าง ไกล : ท่านรู้สึกว่่า → เหนื่อย

1. เกิด : ท่านรู้สึกว่่า →
2. ตาย : ท่านรู้สึกว่่า →
3. เท้า : ท่านรู้สึกว่่า →
4. สาย : ท่านรู้สึกว่่า →
5. ความรัก : ท่านรู้สึกว่่า →

2.

เขียนคำสัมผัสให้สอดคล้องกับคำที่กำหนด (5 คะแนน)

ตัวอย่าง อุ่นใจ : สัมผัสกับ → ใฝ่หา

1. ภูมิใจ : สัมผัสกับ →
2. พุ่งนี้ : สัมผัสกับ →
3. ยืนยัน : สัมผัสกับ →
4. เลิศเลอ : สัมผัสกับ →
5. หลุด : สัมผัสกับ →

คำสั่ง

ฟังเพลง “คนไม่เอาถ่าน” แล้วตอบคำถามข้อ 3 – 4 ใช้เวลา 15 นาที
(คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

เพลงคนไม่เอาถ่าน

นักร้อง วงบิ๊กแอส (Bigass)

เธอเหนื่อยไหม ที่ต้องทนกับคนไม่เอาถ่าน เธอเบื่อไหม ที่ยังยอมให้คนไม่ได้ความ
ขอโทษจริงๆ ที่ฉันทำให้เหนื่อยใจ ฉันยอมรับ ฉันไม่ใช่คนดีสักเท่าไร และฉันพอรู้ ที่ทำดีให้เธอ
ยังน้อยไป แต่เธอยังทนอยู่ ยังเหมือนเดิมไม่ไปไหน ขอขอบคุณจริงๆ ที่เธอยังรัก ไม่เคยเปลี่ยน ถึงฉัน
จะดีจะเลวขนาดไหน และคนอย่างฉันก็คงจะขอ รักเธอตลอดไป ให้คุ้มที่เธอได้ไว้ใจ ตอบแทน
วันนี้ที่ฉันมีเธอ คนอย่างฉัน ให้มันดีกว่านี้ก็ลำบาก แต่นับจากนี้ ฉันจะดีกว่านี้ฉันรับปาก จะ
ยากเย็นเท่าไร จะขอทำให้สุดใจ ขอขอบคุณจริงๆ ที่เธอยังรัก ไม่เคยเปลี่ยน ถึงฉันจะดีจะเลว
ขนาดไหน และคนอย่างฉันก็คงจะขอ รักเธอตลอดไป ให้คุ้มที่เธอได้ไว้ใจ ตอบแทนวันนี้ที่ฉันมีเธอ
ขอขอบคุณจริงๆ ที่เธอยังรัก ไม่เคยเปลี่ยน ถึงฉันจะดีจะเลวขนาดไหน และคนอย่างฉันก็คงจะขอ
รักเธอตลอดไป ให้คุ้มที่เธอได้ไว้ใจ ตอบแทนวันนี้ที่ฉันมีเธอ จะดีจะเลวฉันยังมีเธอจะเป็นคนที่รัก
เธอเสมอ ตอบแทนวันนี้ที่ฉันมีเธอ

3.

เขียนคำให้สัมพันธ์กับคำที่กำหนด (5 คะแนน)

ตัวอย่าง ไฟ เหล็ก คำสัมพันธ์คือ → ตาบ, มีด, ส้อม

1. เหนื่อย ทน คำสัมพันธ์คือ →
2. ขอโทษ ยอม คำสัมพันธ์คือ →
3. พอ น้อย คำสัมพันธ์คือ →
4. ไร้ใจ ตอบแทน คำสัมพันธ์คือ →
5. ลำบาก ยากเย็น คำสัมพันธ์คือ →

4.

ให้เขียนคำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำที่กำหนด (5 คะแนน)

ตัวอย่าง ยิ้มแย้ม ตรงข้ามกับ → บึ้งตึง, มืดบึ้ง, ขมิงหึง

1. เหมือนเดิม ตรงข้ามกับ →
2. เลว ตรงข้ามกับ →
3. คู่ม ตรงข้ามกับ →
4. เปลี่ยน ตรงข้ามกับ →
5. เบื่อ ตรงข้ามกับ →

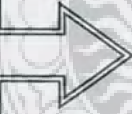

ชื่อ.....นามสกุล.....
 รหัส.....สาขา.....
 คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้รับ.....

 เรื่อง การเขียนวลีโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

แบบฝึกชุดนี้
ประกอบด้วย

1. ข้อสรุปเรื่อง “วลี”

2. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับ “การเขียนวลี”

แบบฝึกหัดที่ 5

คำสั่ง

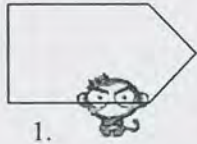
ฟังเพลง “ผู้ชายห่วยๆ” แล้วตอบคำถามข้อ 1-2 ใช้เวลา 15 นาที
(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

ผู้ชายห่วยๆ

นักร้อง มาช่า วัฒนพานิช

คงคิดว่าฉันเสียใจและฉันเสียดาย ที่วันนี้เสียเธอให้เขา เปล่าเลยเชื่อไหม ภายในใจฉันมันว่างเปล่า พาเขามาให้ฉันเจอ แอบอิงซบกัน กะให้ฉันร้อนรนใช่ไหม โปรดจงรู้ไว้ เปล่าประโยชน์ในวันนี้ เคยใช้เวลากับเธอมาเนิ่นนาน เลย์รู้ว่าเธอมันดีแต่นอกกาย หัวใจไม่มีอะไร ที่เขาได้เธอไป สิ่งเดียวที่วันนี้ฉันรับรู้ จะเสียดายผู้ชายห่วยๆ อย่างเธอทำไม คบกันไม่รู้จะพาชีวิตฉันไปทางไหน เสเพลมันไปวันๆ ถ้าผลออกเป็นนอกรี ไม่เห็นต้องเป็นอะไร แค่เสียผู้ชายห่วยๆ อย่างเธอ คนที่เคยพบเธอมา อาจเป็นเหมือนกัน อาจจะเสียดายเธอใช่ไหม แต่เธอรู้ไว้ ไม่มีทางจะเป็นฉัน

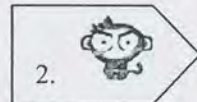

1. เขียนนามวลีให้มีความหมายสอดคล้องกับกลุ่มคำที่กำหนด (10 คะแนน)

ตัวอย่าง ภายในใจว่างเปล่า สอดคล้องกับ → หัวใจไร้ซึ่งความรัก

1. แอบชิงชบกัน สอดคล้องกับ →
2. ไปรดจรงู้ไว้ สอดคล้องกับ →
3. เปล่าประโยชน์ในวันนี้ สอดคล้องกับ →
4. เสเพลมันไปวันๆ สอดคล้องกับ →
5. ถ้าเผลอเป็นนอกใจ สอดคล้องกับ →

2. เขียนวลีแสดงความรู้สึกให้สัมพันธ์กับกลุ่มคำที่กำหนด (10 คะแนน)

ตัวอย่าง ใช้เวลากับเธอมาเนิ่นนาน รู้สึก → เสียดายวันเวลา

1. อาจเป็นเหมือนกัน รู้สึก →
2. แต่เธอรู้ไว้ ไม่มีทางจะเป็นฉัน รู้สึก →
3. เปล่าเลยเชื่อไหม รู้สึก →
4. คงคิดว่าเสียใจและเสียดาย รู้สึก →
5. เธอมันดีแต่่นอกกาย รู้สึก →

ฟังเพลง “วัดใจ” แล้วตอบคำถามข้อ 3-4 ใช้เวลา 15 นาที
(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

วัดใจ

นักร้อง ชิลลี ฟูล

มีคนมากมายต้องการจะหยุดฉัน เพราะสิ่งที่เขาฝันมันฉันไม่ได้ตั้งใจหวัง แต่ถึงมือไม่พายแถมให้เท่าเธอรอน้ำ แต่คิดดูให้ดีหากคิดว่าจะหยุดฉัน จะหยุดฉัน (เพราะ)ไม่ว่าจะสูงแค่ไหนก็ไปถึง ไม่มีคำว่าสูง วัดได้ถ้าใจถึง จะหนาวเหน็บหนาวเพียงไหนจะผ่านไป ร้อนเป็นพินเป็นไฟจะผ่านไปเป็นเรื่องที่น่าอายที่มันกลายเป็นเกลียดฉัน ความอิจฉาคือสิ่งใดขึ้นอยู่กับใครจะไข่มัน คงอยากให้ฉันพุ่มพวย ร้องให้ให้เธอฟัง แต่คิดดูให้ดีหากคิดว่าจะหยุดฉัน จะหยุดฉัน ล้มลงแล้ว ก็ไม่แคล้ว สิ่งหนึ่งคือฉันไม่ยอมแพ้ จะฝ่าฟัน แม้เธอ นั้น จะกีดกันฉันไม่เหมือนกัน ไม่มีวันยอมแพ้

3. เขียนวลีให้สัมพันธ์และมีความหมายสอดคล้องกับกลุ่มคำที่กำหนด (10 คะแนน)

ตัวอย่าง มีคนมากมาย สัมผัสกับ → เดินอยู่ท้ายซอยหลังบ้าน

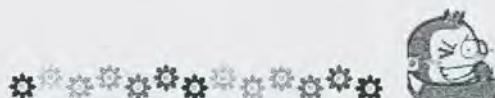
1. เพราะสิ่งที่เขาฝัน สัมผัสกับ →
2. ไม่ได้ตั้งใจหวัง สัมผัสกับ →
3. ให้เท่าเธอราน้ำ สัมผัสกับ →
4. หากคิดว่าจะหยุดฉัน สัมผัสกับ →
5. ร้อนเป็นพินเป็นไฟ สัมผัสกับ →

4. ให้เขียนวลีที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับกลุ่มคำที่กำหนด (10 คะแนน)

ตัวอย่าง ไม่มีคำว่าสูง สัมพันธ์กับ → โชดเขาภายใต้ฟ้างาม

1. ขึ้นอยู่ที่ใครจะใช้มัน สัมพันธ์กับ →
2. คิดดูให้ดี สัมพันธ์กับ →
3. ไม่ยอมแพ้จะฝ่าฟัน สัมพันธ์กับ →
4. ที่มันกลายเป็นเกลียด สัมพันธ์กับ →
5. เพราะไม่ว่าจะสูงแค่ไหน สัมพันธ์กับ →

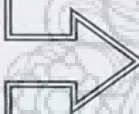

ชื่อ.....นามสกุล.....
รหัส.....สาขา.....
คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้รับ.....

เรื่อง การเขียนประโยคโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

แบบฝึกชุดนี้
ประกอบด้วย

1. ข้อสรุปเรื่อง “ประโยค”

2. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับ “การเขียนประโยค”

แบบฝึกหัดที่ 9

คำสั่ง

ฟังเพลง “ยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจ” แล้วตอบคำถามข้อ 1 ใช้เวลา 15 นาที
(คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจ

นักร้อง บอดี้สแลม

สุดท้าย รักนั้นคืออะไร ยิ่งฉันเรียนรู้มันมากแค่ไหน ยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจ ฉันเคยมั่นใจว่าฉันมันรู้ดี รักใคร่ทั้งที่ต้องทุ่มชีวิตแลกไป ก็คิดไว้แล้วว่าคงเพียงพอ ก็คิดว่ารู้จึงเทหัวใจ ใช้ทั้งชีวิตและใจของเธอ และในที่สุดเมื่อเธอต้องรำลา ทุกอย่างวันนี้มันเลยได้สอนฉันใหม่ ว่ารักแค่นั้นก็ไม่มีทาง ทั้งชีวิตมัน ยิ่งน้อยไป ให้ทำอย่างไรก็ไม่เพียงพอ สุดท้าย ฉันก็ไม่มีใคร ฉันได้แต่ทบทวนว่าทำไม ชีวิตมันต้อง เจ็บซ้ำ แค่อยากจะรู้ รักนั้นคืออะไร ยิ่งฉันเรียนรู้มันมากแค่ไหน ยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจ ยิ่งรู้จักความรักมาก เท่าไร ฉันยิ่งเจ็บเท่านั้น น้ำตาก็ไหลใจเหมือนจะขาด ไม่เคยเข้าใจที่ต้องทรมาณขนาดนี้ และสุดท้าย ฉันก็ไม่มีใคร ฉันได้แต่ทบทวนว่าทำไม ชีวิตมันต้องเจ็บซ้ำ แค่อยากจะรู้ รักนั้นคืออะไร ยิ่งฉันเรียนรู้ มันมากแค่ไหน ยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจสักอย่างจริงๆ ไม่เคยเข้าใจ ยังต้องเรียนรู้มันไปอีกเท่าไร ในเมื่อ สุดท้ายยิ่งรู้ ยิ่งไม่มีใคร

1.

เขียนประโยคให้มีเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับที่กำหนด

ตัวอย่าง น้ำตาก็ไหลใจเหมือนจะขาด : เกี่ยวข้องกับ → เมื่อคุณแม่
ที่รักมากที่สุดต้องมาจากไปอย่างไม่มีวันกลับมาอีกเลย

1. “ฉันเรียนรู้มันมากแค่ไหน ยิ่งรู้ยิ่งไม่เข้าใจ ”

ประโยค :

2. “ฉันได้แต่ทบทวนว่าทำไม ชีวิตมันต้องเจ็บซ้ำ”

ประโยค :

3. “เมื่อเธอต้องรำลา ทุกอย่างวันนี้มันเลยได้สอนฉันใหม่ ”

ประโยค :

4. “ทั้งชีวิตมันยังน้อยไป ให้ทำอะไรก็ไม่เพียงพอ ”

ประโยค :

5. “แค่อยากจะรู้ รักนั่นคืออะไร ”

ประโยค :

ฟังเพลง “พรหมลิขิต” แล้วตอบคำถามข้อ 2 ใช้เวลา 15 นาที
(คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

พรหมลิขิต

นักร้อง บิ๊กแอส (Big ass)

เหม่อมองบนฟ้าไกล จ้องมองด้วยความสงสัย ว่าใครกันนะใคร ที่พาให้เธอเดินทางมาเจอกับฉัน มีคนเป็นล้านคน ช่างไรเหตุจริงๆ ที่เราเจอกัน จากเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไร สุดท้ายก็ได้แต่ถามตัวเองซ้ำๆ ตกลงคือพรหมลิขิตใช่ไหม ที่เขียนให้เป็นอย่างนั้น ตกลงให้เรารักกันใช่ไหม อย่างนั้นขอได้หรือไม่ โปรดอย่าทำให้เราพลัดพราก ให้เรารักกัน นินนานถึงจนวันตาย โอ้วโหว ฉันขอได้ไหม

เมื่อก่อนลมหายใจ ก็คิดว่าเป็นของฉัน แต่พอได้พบเธอ เพิ่งรู้จริงๆ ลมหายใจคือเธอเท่านั้น มีคนเป็นล้านคน ช่างไรเหตุผลจริงๆ ที่เราเจอกัน จากเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไร สุดท้ายก็ได้แต่ถามตัวเองอีกครั้ง คนมีอีกเป็นล้านคน ไม่มีเหตุผล ที่เธอต้องเลือกฉัน จากเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไร สุดท้ายก็ได้แต่ถามตัวเองอีกครั้ง ฉันขอได้ไหม

2.

แต่งประโยคให้สอดคล้องสัมพันธ์กับบทเพลงด้วยข้อกำหนดต่อไปนี้

ตัวอย่าง แต่งประโยคความเดียวที่มีบทขยายประธานกริยาและกรรม

“ มีอีกเป็นล้านคน ไม่มีเหตุผล ที่เธอต้องเลือกฉัน ”

ประโยค : ผู้หญิงสาวสวยข้างๆคุณแม่ เป็นคนรัก ของฉัน ในปัจจุบัน
ขยายประธาน ขยายกริยา ขยายกรรม

1. แต่งประโยคความเดียวที่มีบทขยายกริยาและกรรม

“ใครกันนะใคร ที่พาให้เธอเดินหลงทางมา”

ประโยค :

2. แต่งประโยคความรวมที่มีบทขยายกริยาและกรรม

“มีคนเป็นล้านคน ช่างไรเหตุจริงๆ ที่เราเจอกัน ”

ประโยค :

3. แต่งประโยคความรวมที่มีบทขยายประธานและกริยา

“ตกลงคือพรหมลิขิตใช่ไหม ที่เขียนให้เป็นอย่างนั้น ”

ประโยค :

4. แต่งประโยคความซ้อนที่มีบทขยายประธาน กริยาและกรรม

“โปรดอย่าทำให้เราพลัดพราก ให้เรารักกัน เนิ่นนานถึงจนวันตาย”

ประโยค :

5. แต่งประโยคความซ้อนที่มีบทขยายประธานและกรรม

“เมื่อก่อนลมหายใจ ก็คิดว่าเป็นของฉัน แต่พอได้พบเธอ เพิ่งรู้ว่าจริงๆลมหายใจคือเธอเท่านั้น”

ประโยค :

ชื่อ.....นามสกุล.....
 รหัส.....สาขา.....
 คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้รับ.....

 เรื่อง การเขียนเรื่องโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

แบบฝึกชุดนี้
ประกอบด้วย

1. ข้อสรุปเรื่อง “การเขียน”

2. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับ “การเขียนเรื่อง”

แบบฝึกหัดที่ 13

คำสั่ง

ฟังเพลง “กันและกัน” แล้วตอบคำถามข้อ 1-2 ใช้เวลา 30 นาที
(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

เพลงกันและกัน

นักร้อง วงฟลัว

ถ้าบอกว่าเพลงนี้ แต่งให้เธอ เธอจะเชื่อไหม มันอาจไม่เพราะ ไม่ซึ่งไม่สวยงาม เหมือนเพลงทั่วไป อยากให้รู้ว่าเพลงรัก ถ้าไม่รัก ก็เขียนไม่ได้ แต่กับเธอคนดีรู้ไหม ฉันเขียนอย่างง่ายตาย เธอคงเคยได้ยินเพลงรักมานับร้อยพัน มันอาจจะโดนใจ แต่ก็มีความหมายเหมือนกัน แต่ถ้าเธอฟังเพลงนี้ เพลงที่เขียนเพื่อเธอเท่านั้น เพื่อเธอเข้าใจความหมายแล้วใจจะได้มีกันและกัน มีความจริงอยู่ในความรักตั้งมากมาย และที่ผ่านมามีฉันใช้เวลาเพื่อหาความหมาย แต่ไม่นานก็เพิ่งรู้ เมื่อทุกครั้งที่มีเธอใกล้ ว่าถ้าชีวิตคือทำนอง เธอก็เป็นดังคำร้องที่เพราะและซึ่งจับใจ (ให้) มันเป็นเพลงบนทางเดินเคียง ที่จะมีเพียงเสียงเธอกับฉัน อยู่ด้วยกันตราบนานๆ ดังในใจความบอกในกวี ว่าตราบไต่ที่มีรักย่อมมีหวัง คือทุกครั้งที่มีรักของเธอสองใจ ฉันมีปลายทาง มีทางเดินให้เราเดินเคียง และมีเสียงของเธอกับฉัน มีทางเดินให้เราเดินร่วมเคียง และมีเสียงของเธอกับฉัน

1.

เขียนเรียงความให้มีเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับความหมายในเนื้อเพลงความยาว 5-7 ประโยค พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่อง (10 คะแนน)

..... ถ้าบอกว่าเพลงนี้ แต่งให้เธอ เธอจะเชื่อไหม มันอาจไม่เพราะ ไม่ใช่ไม่สวยงามเหมือนเพลงทั่วไป อยากให้รู้ว่าเพลงรักถ้าไม่รักก็เขียนไม่ได้ แต่กับเธอคนดีรู้ไหม ฉันเขียนอย่างง่ายดาย เธอคงเคยได้ยินเพลงรักมานับร้อยพัน มันอาจจะโดนใจ แต่ก็มี ความหมายเหมือนกัน แต่ถ้าเธอฟังเพลงนี้ เพลงที่เขียนเพื่อเธอเท่านั้นเพื่อเธอเข้าใจ ความหมายแล้วใจจะได้มีกันและกัน มีความจริงอยู่ในความรักตั้งมากมาย และที่ผ่านม ฉันใช้เวลาเพื่อหาความหมาย แต่ไม่นานก็เฟิ่งรู้.....

2.

อ่านเนื้อเพลงบางตอนต่อไปนี้แล้วเขียนเรียงความตามจินตนาการความยาว
5-7 ประโยคพร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่อง (10 คะแนน)

.....เมื่อทุกครั้งที่มีเธอใกล้ ว่าถ้าชีวิตคือทำนอง เธอก็เป็นดังคำร้องที่
เพราะและซึ่งจับใจ (ให้) มันเป็นเพลง บนทางเดินเคียง ที่จะมีเพียงเสียงเธอกับฉัน
อยู่ด้วยกันตราบนานๆ ดังในใจความบอกในกวี ว่าตราบใดที่มีรักยอมมีหวัง คือทุกครั้ง
ที่รักของเธอสองใจ ฉันมีปลายทาง มีทางเดินให้เราเดินเคียง และมีเสียงของเธอกับฉัน
มีทางเดินให้เราเดินร่วมเคียง และมีเสียงของเธอกับฉัน.....

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
กลุ่มตัวอย่าง

(กลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและกลุ่มที่เรียน
จากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ)

ภาคผนวก ง
(ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง)

1. ผลคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
2. ผลการวิเคราะห์คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
3. ผลการวิเคราะห์การเขียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
4. ผลการวิเคราะห์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
5. ผลคะแนนค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ
6. ผลคะแนนค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

1. ผลคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ กับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

กลุ่มมัลติ		กลุ่มเรียนปกติ	
ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
17	37	31	32
26	38	28	33
30	33.5	11	22.5
25	35	17	37.5
29.5	36.5	23	28
24	36	24	34
27.5	37	31	36
18	34	26	34
27	33.5	20.5	33.5
30	34	20	33.5
15.5	36.5	28.5	32
17	35	10	29
19	37	21	38
15	29.5	26	33
23	34	25	31
28	39	25	36
22	36.5	21.5	31.5
26	36	22	34
27	38	37	38
20	35	26	34
29	38	25	38
20	35.5	25	28
28	36	31	31

	กลุ่มมัลติ		กลุ่มเรียนปกติ	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	20	35	35	37
	29	36	28	35
	28.5	37.5	33.5	33.5
	20	35.5	31	33.5
	28	38	35	36
	16.5	37	28	37
	28.5	37	25.5	34
เฉลี่ย	23.8	35.88	25.68	33.45
S.D.	4.96	1.89	6.32	3.45

2. ผลการวิเคราะห์คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์
มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ตารางภาคผนวกที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่
เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็น
สื่อกับนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

t-Test: Two-Sample Assuming Equal Variances

	กลุ่มมัลติฯ	กลุ่มปกติ
Mean	35.88333333	33.45
Variance	3.580747126	11.95431034
Observations	30	30
Pooled Variance	7.767528736	
Hypothesized Mean Difference	0	
df	58	
t Stat	3.381472039	
P(T<=t) one-tail	0.000647999	
t Critical one-tail	1.671552763	
P(T<=t) two-tail	0.001295998	
t Critical two-tail	2.001717468	

3. ผลการวิเคราะห์คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับ
คะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากล
เป็นสื่อ

ตารางภาคผนวกที่ 2 ผลการวิเคราะห์คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับ
คะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย
โดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

t-Test: Paired Two Sample for Means

	คะแนนหลังเรียน	คะแนนก่อนเรียน
Mean	35.88333333	23.8
Variance	3.580747126	24.7
Observations	30	30
Pearson Correlation	0.322846483	
Hypothesized Mean Difference	0	
df	29	
t Stat	14.04395405	
P(T<=t) one-tail	9.06646E-15	
t Critical one-tail	1.699126996	
P(T<=t) two-tail	1.81329E-14	
t Critical two-tail	2.045229611	

4. ผลการวิเคราะห์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของ
นักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ตารางภาคผนวกที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนน
หลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

t-Test: Paired Two Sample for Means

	Variable 1	Variable 2
Mean	33.45	25.68333333
Variance	11.95431034	40.04281609
Observations	30	30
Pearson Correlation	0.476802696	
Hypothesized Mean Difference	0	
df	29	
t Stat	7.623992895	
P(T<=t) one-tail	1.04663E-08	
t Critical one-tail	1.699126996	
P(T<=t) two-tail	2.09326E-08	
t Critical two-tail	2.045229611	

5. ผลคะแนนค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์
มัลติมีเดียโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ชุดที่ 1- ชุดที่ 4 (ระดับค่า)

คนที่	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4
1	11	12	11	12
2	12	15	15	12
3	11	13	16	13
4	14	16	14	15
5	10.5	14	12	13
6	10	11	12	11
7	13	14	12	16
8	11	16	16	16
9	13	12	9.5	10.5
10	16	11	11	13
11	13	12	12	8.5
12	14	11	15	13
13	11	12	11	14
14	13	14	13	10
15	13	11	13	12
16	13	15	14	15
17	7.5	13	12	12.5
18	13	16	14	15
19	11	12	14	13
20	15	15.5	14	16
21	14	14	16	16
22	15	14	10	15

คนที่	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4
23	10	16	16	13
24	15	16	13	14
25	11	15	15	16
26	16	12	13	14
27	10	16	14	14.5
28	13	14	15	15
29	14	13	15	16
30	13	15	14	13
ค่าเฉลี่ย	12.53	13.68	13.38	13.57
ค่า S.D.	1.99	1.76	1.82	1.96

ชุดที่ 5- ชุดที่ 8 (ระดับกลุ่มค่า)

คนที่	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	ชุดที่ 7	ชุดที่ 8
1	12.5	15	14.5	14
2	15	14.5	16	18
3	13.5	14	14.5	13
4	14.5	14	15.5	12
5	13.5	16	13.5	10
6	14	14.5	16	12
7	15	15.5	15.5	16
8	15	12	14.5	14
9	16	14.5	16	14
10	13	15	14	13

คนที่	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8
11	15	15	16	11
12	16	16	13	13
13	15.5	16	15	13
14	15	16	16.5	12
15	15.5	12.5	14	15
16	14	15.5	16	18
17	10	14.5	9.5	10
18	13	13	16	16.5
19	14	14.5	14.5	12
20	13.5	13.5	15.5	14
21	15	16	14	13
22	16	14.5	14.5	14
23	13.5	16	15.5	14
24	15	15.5	16	13
25	15.5	16	16	12
26	14	15	13.5	9
27	13	12.5	14.5	11
28	14	14.5	15	11
29	12.5	14	15	11
30	16	15.5	15	12
ค่าเฉลี่ย	14.27	14.7	14.83	13.02
ค่า S.D.	1.34	1.14	1.36	2.17

ชุดที่ 9 - ชุดที่ 12 (ระดับประโยค)

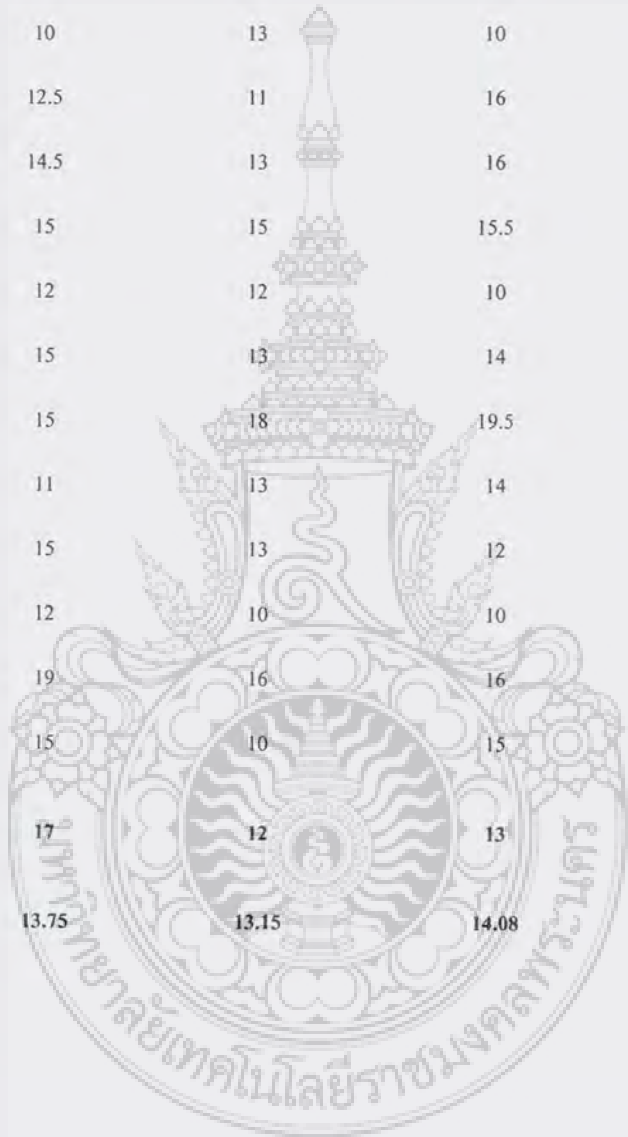
คนที่	ชุดที่ 9	ชุดที่ 10	ชุดที่ 11	ชุดที่ 12
1	15	16	15	16
2	15	12	13	15
3	10	11	13	13
4	13	15	14	17
5	11	12	11	13
6	14	13	15	13
7	12	14	14	13
8	13	17	14	15
9	13	12	13	12
10	12	12	13	13
11	13	13	13	13
12	10	13	11	11
13	15	14	14	16
14	9	15	14	13
15	15.5	14	15	16
16	17	14	17	12
17	10	13	14.5	12
18	15.5	15	14	10
19	13	13	11	12
20	11	13	12	13
21	13	12	14	13
22	15	10	14	12
23	15	15	16	15
24	11	13	14	13

คนที่	ชุดที่ 9	ชุดที่ 10	ชุดที่ 11	ชุดที่ 12
25	8	12	15	13
26	13	12	12	13
27	12	12	13	12
28	8	12	14	14
29	15	12	12	13
30	12	11	13	12
ค่าเฉลี่ย	12.53	13.07	13.58	13.27
ค่า S.D.	2.31	1.57	1.41	1.59

ชุดที่ 13 - ชุดที่ 16 (ระดับเรื่อง)

คนที่	ชุดที่ 13	ชุดที่ 14	ชุดที่ 15	ชุดที่ 16
1	13	13	13	13
2	13	12	16	15
3	15	13	16	17
4	11.5	11.5	14	14
5	14	12	12.5	14
6	16	13	13	15
7	15	12	14	15
8	14	15	14	16
9	12	11.5	17	17
10	17	18	16	16
11	15.5	15.5	17	16
12	12.5	16	14	12
13	11	13	14	14
14	12	14	15	12

กนที่	จุดที่ 13	จุดที่ 14	จุดที่ 15	จุดที่ 16
15	14	14	10	10
16	13	14	16	16
17	11	8	10	10
18	10	13	10	10
19	12.5	11	16	13
20	14.5	13	16	16
21	15	15	15.5	15
22	12	12	10	12
23	15	13	14	16
24	15	18	19.5	19
25	11	13	14	13
26	15	13	12	16
27	12	10	10	14
28	19	16	16	17
2930	15	10	15	14
ค่าเฉลี่ย	17	12	13	14
ค่าS.D.	13.75	13.15	14.08	14.37

6. ผลคะแนนค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากล เป็นสื่อ

ชุดที่ 1- ชุดที่ 4 (ระดับค่า)

คนที่	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4
1	19	19	18	17
2	18	20	14	15
3	15	16.5	12	14
4	18	18	17	15
5	17.5	20	19	13
6	18	17	16	19
7	16	19.5	20	17
8	20	20	16.5	19
9	18	18	17	14
10	15.5	15	18	14
11	20	18	18	13
12	14	19	17	15
13	17	20	15	14
14	16.5	15	16	12
15	16.5	19	18	14
16	16.5	19	19	10
17	18	20	19	14
18	15.5	19	19	17
19	16.5	20	19	19
20	17	13	13	12.5
21	20	19	18	18
22	19	20	17	14
23	17	17	19	13

คนที่	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4
24	16	18.5	16	12
25	16.5	18	17.5	19
26	18	19	16	14
27	18	19	15	15
28	18	20	18	17.5
29	16	18	18	15
30	16.5	17.5	18	14.5
ค่าเฉลี่ย	17.25	18.367	17.1	14.983
ค่า S.D.	1.47	1.72	1.88	2.35

ชุดที่ 5- ชุดที่ 8 (ระดับกลุ่มคำ)

คนที่	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	ชุดที่ 7	ชุดที่ 8
1	18.5	19.5	19.5	18
2	18	15.5	20	16.5
3	13.5	16	17.5	16.5
4	19	17.5	16.5	17.5
5	20	13	19	20
6	19	15.5	17.5	18.5
7	16	15	14	16
8	18	18	16	18
9	19.5	18	18	18
10	17.5	17	16	15.5
11	16.5	17	17.5	15.5
12	13	15.5	19	19

13	18.5	20	19	19
คนที่	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	ชุดที่ 7	ชุดที่ 8
14	17	11	15	17.5
15	15	20	19	16
16	15.5	16	13.5	19
17	19.5	18	18.5	19.5
18	16.5	19	18.5	16
19	17	13.5	12	9
20	16.5	16.5	13.5	15
21	19.5	17	19	9
22	16.5	17.5	16	6.5
23	13.5	17	16.5	17
24	19.5	17	20	19
25	19	19.5	20	10
26	14	15	15.5	19
27	17	17	18.5	10
28	15.5	14	19.5	11
29	17	19	18.5	17
30	17.5	17.5	17	18
ค่าเฉลี่ย	17.1	16.733	17.333	15.883
ค่า S.D.	1.97	2.12	2.15	3.66

ชุดที่ 9- ชุดที่ 12 (ระดับประโยค)

คนที่	ชุดที่ 9	ชุดที่ 10	ชุดที่ 11	ชุดที่ 12
1	15	15	11	13
2	10	11	13	16
3	11	12	13	15
4	14	12	14	16
5	12	12	13	12
6	12	13	16	16
7	10	13	14	14
8	9	12	15	13
9	8	12	16	11
10	11	12	14	12
11	15	13	14	13
12	10	10	13	14
13	9	10	12	12
14	11	11	12	8
15	14.5	13	14	13
16	5	7	18	15
17	10	12	13	10
18	10	10	12	15
19	10	12	16	15
20	11	11	10	9
21	11	15	16	15
22	13	12	15	11
23	12	10	13	13

24	17	13	17	20
คนที่	ชุดที่ 9	ชุดที่ 10	ชุดที่ 11	ชุดที่ 12
25	18	18	20	18
26	17	17	14	14
27	12	14	12	12
28	13	14	15	16
29	12	10	12	12
30	10	12	13	14
ค่าเฉลี่ย	11.75	12.267	14	13.567
ค่า S.D.	2.81	2.18	2.13	2.54

ชุดที่ 13- ชุดที่ 16 (ระดับเรื่อง)

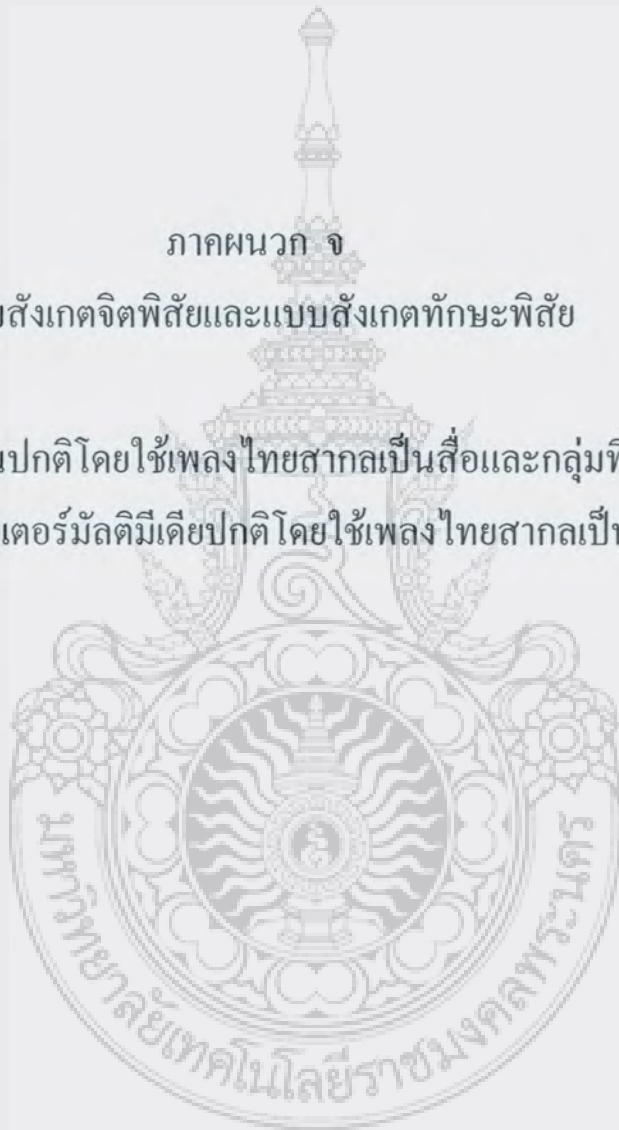
คนที่	ชุดที่ 13	ชุดที่ 14	ชุดที่ 15	ชุดที่ 16
1	16	8.5	10.5	8.5
2	18	15.5	16	17
3	9.5	11	12	11
4	14.5	18	11	16
5	17	11	14	15
6	16	14	14.5	14
7	12	12	14	11
8	11	13	11.5	12
9	11.5	12.5	8.5	18
10	11	10.5	14	14.5
11	14.5	15	15	16
12	9	9	8	10

13	12	11.5	14.5	14
คนที่	จุดที่ 13	จุดที่ 14	จุดที่ 15	จุดที่ 16
14	9	8	15	13.5
15	15	13	10	13.5
16	11.5	14.5	15.5	14
17	1.5	9.5	10.5	11.5
18	9	10.5	12.5	15
19	14	16	14.5	18.5
20	8.5	13	16	10
21	11.5	9	10	12.5
22	12.5	11	9.5	12
23	9	12.5	12.5	15
24	18	14	16	18
25	10	11.5	16	14.5
26	13	9	17	18.5
27	15	12	14	14
28	8.5	13	11	11
29	14.5	11	9	16
30	16	16	14	13
ค่าเฉลี่ย	12.28	12.16	12.88	13.91
ค่าS.D.	3.56	2.47	2.58	2.65

ภาคผนวก จ

แบบสังเกตจิตพิสัยและแบบสังเกตทักษะพิสัย

(กลุ่มที่เรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อและกลุ่มที่เรียน
จากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ)

แบบสังเกตจิตพิสัยในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา
ที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและการเรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

ที่	ชื่อ-สกุล	จิตพิสัย									
		การมีสมาธิ		การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม		การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล		การให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม		ประเมินผลรวม	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											

เกณฑ์การให้คะแนน

ผ่าน	หมายถึง	นักศึกษาปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามจุดประสงค์ด้านจิตพิสัย
ไม่ผ่าน	หมายถึง	นักศึกษาปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามจุดประสงค์ด้านจิตพิสัย
ประเมินผลรวมผ่าน	หมายถึง	นักศึกษาได้คะแนนรวมจากการปฏิบัติตนตามจุดประสงค์ด้านจิตพิสัยร้อยละ 60 ขึ้นไป
ประเมินผลรวมไม่ผ่าน	หมายถึง	นักศึกษาได้คะแนนรวมจากการปฏิบัติตนตามจุดประสงค์ด้านจิตพิสัยน้อยกว่าร้อยละ 60

แบบสังเกตทักษะพิสัยในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา
ที่เรียนจากคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและการเรียนปกติโดยใช้เพลงไทยสากลเป็นสื่อ

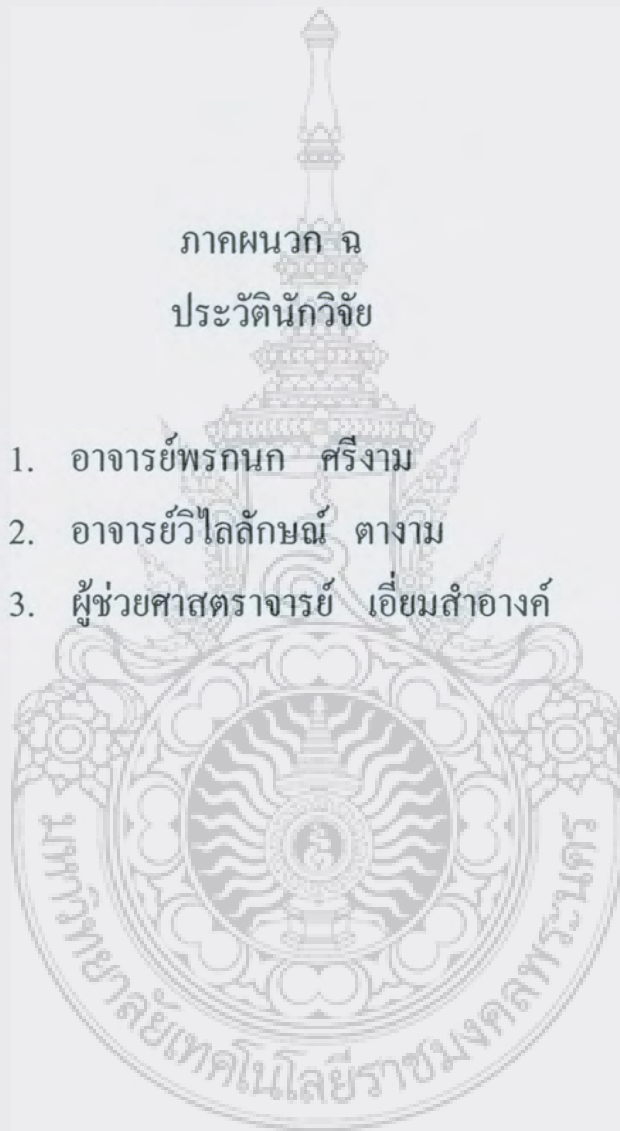
ที่	ชื่อ-สกุล	ทักษะพิสัย							
		เขียนวลีประเภทต่างๆ ได้ถูกต้อง		เขียนวลีถูกต้องตามหลักภาษา		อธิบายเหตุผลถูกต้องเหมาะสม		ประเมินผลรวม	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

เกณฑ์การให้คะแนน

ผ่าน	หมายถึง	นักศึกษาปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามจุดประสงค์ด้านทักษะพิสัย
ไม่ผ่าน	หมายถึง	นักศึกษาปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามจุดประสงค์ด้านทักษะพิสัย
ประเมินผลรวมผ่าน	หมายถึง	นักศึกษาได้คะแนนรวมจากการปฏิบัติตนตามจุดประสงค์ด้านทักษะพิสัยร้อยละ 60 ขึ้นไป
ประเมินผลรวมไม่ผ่าน	หมายถึง	นักศึกษาได้คะแนนรวมจากการปฏิบัติตนตามจุดประสงค์ด้านทักษะพิสัยน้อยกว่าร้อยละ 60

ภาคผนวก ฉ
ประวัตินักวิจัย

1. อาจารย์พรกนก ศรีงาม
2. อาจารย์วิไลลักษณ์ ตางาม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เอี่ยมลำอ่างค์

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นาง นางสาว

นางสาวพรกนก ศรีงาม

2. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr, Mrs, Miss, Rank

Miss Pornkanok Sringam

3. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 2098 00112 88 2

4. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ระดับ 6

5. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวกพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์
อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะศิลปศาสตร์

ที่อยู่ 1381 ถ.พินุลสงคราม เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

โทร. 0-2913-2424 ต่อ 216 / โทรสาร 0-2913-2424 ต่อ 224

E-mail – phonkanokja@hotmail.com

6. ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี (กศ.บ.) วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทจิตวิทยาแนะแนว มหาวิทยาลัยบูรพา

ปริญญาโท (ศส.ม.) การสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพ
ในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัยหรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละ
ข้อเสนอการวิจัย

งานวิจัยที่กำลังทำ :

1. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีที่เรียน โดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งและเพลงไทยสากลเป็นสื่อ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร” งบประมาณแผ่นดินจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ประจำปี 2551

2. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและการเรียนปกติโดยใช้เพลงสากลเป็น
สื่อ” งบประมาณแผ่นดินจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ประจำปี 2552

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :

1. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “ ปัจจัยด้านครูอาจารย์และบุคลากรที่มีผลต่อการผลิตบัณฑิต” ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบประมาณประจำปี 2550

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางวิไลลักษณ์ ตางาม
2. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mrs.Wilailuk Ta-ngam
3. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3-3407-00923-120
4. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ ระดับ 7
5. หน่วยงานที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ e-mail
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 168 ถ. ศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตคูสิต
กทม . 10300 e-mail : ta_wilailuk@hotmail.com
6. ประวัติการศึกษา

ระดับ	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	พ.ศ.	สถาบัน
ปริญญาตรี	กศ.บ	ภาษาไทย	2534	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
ปริญญาโท	ค.ม.	การสอนภาษาไทย	2542	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
การวิจัยสังคมศาสตร์
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ
 - 7.1 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว
 1. การติดตามผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสายวิชาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช 2539-2541, 2543 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช
 2. รูปแบบการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช, 2547 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช
 3. รูปแบบการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร , 2550 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นาง นางสาว ยศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานาจ เอี่ยมสำอางค์
2. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr, Mrs, Miss, Rank
Asst. Prof. Amnat Iamsumang
3. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน
3769900013563
4. ตำแหน่งปัจจุบัน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 7 หัวหน้ากลุ่มวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคล พระนคร
5. หน่วยงานสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ ไปรษณีย์
อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 86 ถนนพิบูลย์โลก
แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กทม. 10300 โทรศัพท์ 02-2889101 ต่อ 1105
E mail : amnat_nall@hotmail.com
- 5 ประวัติการศึกษา
 - ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
 - การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
คหิชนวิทยา
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดย
ระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วม
วิจัยในแต่ละข้อเสนอการวิจัย
งานวิจัยที่กำลังทำ:
วิเคราะห์โหวต และถ้อยคำสำนวนทางการเมืองที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้าง
คลองคันทนาขาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2549 - กันยายน พ.ศ. 2551 ได้รับการ
สนับสนุนจาก วช.